

JANDARMERIA ROMÂNĂ

Numărul 49 · Decembrie 2019

* * *

REDACȚIA

Redactor șef: maior Casandra ILIE
Redactor: maior Gheorghe ENE
Fotograf: plutonier adjutant șef Cristian DUMITRU
Tehnoredactor: plutonier adjutant șef Nicoleta SANDU
Corectură: sergent major Andra CIOBANU

**Publicație ilustrată de analiză, cultură,
opinie și informare, editată de
Inspectoratul General al Jandarmeriei Române**
- fondată la 15 decembrie 1922, sub titlul
"Revista Jandarmeriei" -

JANDARMERIA ROMÂNĂ

Inspectoratul General al Jandarmeriei Române
Revista "Jandarmeria Română"

ISSN-L 1843 - 388X

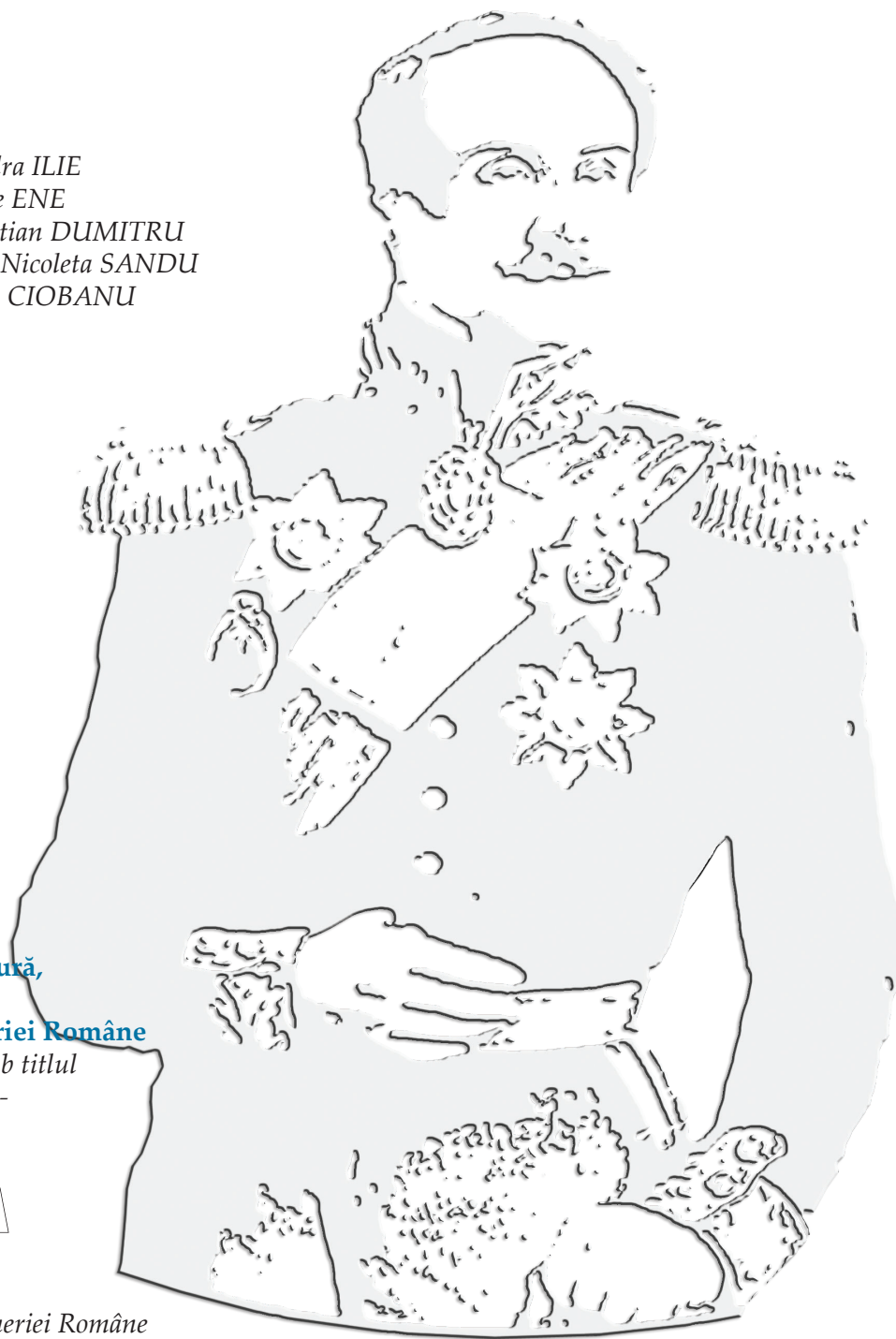
Adresa: Strada Jandarmeriei nr. 9-11,
Sector 1, București

Telefon/Fax: 021 409.65.01

E-mail: revista@jandarmeriaromana.ro

*Responsabilitatea asupra opiniilor exprimate
în revistă revine în totalitate autorilor.*

Data închiderii ediției: 20 decembrie 2019

www.jandarmeriaromana.ro

Membră a rețelei
ELEMENT

sumar

JANDARMERIA ȘI CULTURA DE ORDINE PUBLICĂ

- 4.** Provocări și strategii în ordinea și siguranța publică
mr. Gheorghe ENE
- 6.** Rolul și scopul profesorului în Sistemul de Ordine și Securitate Publică
drd. Dănuț STOICA
- 10.** Dreptul la intimitate. Democrația și concepția europeană despre dreptul la intimitate
mr. Gheorghe ENE
- 14.** Ecourile normalității
gl.bg. (rt.) prof.univ. dr. Nicolae ROTARU
- 16.** Modificări legislative în domeniul ordinii publice
mr. Gheorghe ENE
- 18.** Comunicarea și Religia
gl.bg.(rt.) prof.univ.dr. Nicolae ROTARU
- 22.** Paza prin monitorizare și intervenție la obiectivele ANCOM
col. Cătălin MAICAN

JANDARMERIA LA ZI

- 40.** Prezidențiale 2019
mr. Gheorghe ENE, plt.adj.șef Nicoleta SANDU
- 42.** Olimpici în intervenția antiteroristă
mr. Casandra ILIE
- 46.** Artele marțiale, predate de cei mai buni
col. Rodica LECU, mr. Casandra ILIE
- 48.** Eroii
plt.adj. Daniel MONORANU
- 50.** Uniți în fapte bune
pr. militar Cristian Nicolae SILAGHI
- 52.** Jandarmeria Română, candidată pentru CISA
col. Simon BÂLBÂE
- 54.** Comisia pentru Resurse Umane a FIEP Summitul FIEP
lt.col. Dorin LUȚĂ, mr. Casandra ILIE

EDUCAȚIE, TRADIȚII ȘI ISTORIE MILITARĂ

- 66.** Neamurile trăiesc și devin eterne prin păstrarea memoriei eroilor lor
lt.col. dr. Constantin PĂUN
- 70.** Enigmatica reprezentare a Jandarmeriei din 1923
col. dr. Ilie NUȚU
- 74.** Cine-i primul, eu sau EL?
Preot militar Liviu TUDOR
- 76.** Participarea jandarmilor la viața social-culturală a țării în perioada interbelică
Redacția
- 78.** Două decorații decernate unor jandarmi(1917-1918)
Laurențiu-Ștefan SZEMKOVICS

ESEU

- 34.** Gânduri pentru gânduri
col. Mihaela BOROȘ
- 38.** A fi... idee
mr. Gheorghe ENE

AGENDA INTERNAȚIONALĂ

- 58.** Evaluarea amenințărilor non-militare - o nevoie comună
col. Ionuț-Cătălin STEGĂROIU
- 60.** Cursul Superior Internațional, ediția a XVII-a
mr. Gheorghe ENE
- 64.** Jandarmeria Română, participare la exercițiul internațional "PUMA" - FJE
mr. Casandra ILIE

Pagina 24

Interviu dr. Cristian ANIȚA

Este director al Arhivelor Naționale din anul 2018.

În anul 1995 a absolvit cursurile Facultății de Istorie a Universității din București, iar ulterior a obținut specializarea în arhivistică. De-a lungul anilor a urmat diferite cursuri și specializări, fiecare dintre ele având aceeași direcție: arhivistica. Din anul 2016 este membru în Comisia Doctorală de îndrumare din cadrul Școlii Doctorale a Facultății de Istorie din cadrul Universității din București.

ÎNVESTIRE !

În cadrul ședinței desfășurate în sistem de videoconferință, la care au luat parte toți comandanții structurilor teritoriale, secretarul de stat, chestor-șef de poliție Bogdan Despescu a cerut consolidarea și intensificarea măsurilor de cooperare cu celelalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, iar aplicarea măsurilor de ordine și siguranță publică să se facă în permanență cu bună – credință și cu respectarea principiilor și valorilor instituționale.

La rândul său, noul comandant al Jandarmeriei Române, colonel Bogdan Enescu, a prezentat prioritățile Jandarmeriei: reorganizarea structurală, modernizarea managementului, îmbunătățirea pregătirii și reconstrucția imaginii instituționale.

În data de 23 decembrie a.c., în prezența domnului secretar de stat, chestor-șef de poliție Bogdan Despescu, la sediul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române a avut loc ceremonia de investire în funcția de împuternicit inspector general al Jandarmeriei Române a domnului colonel Bogdan Enescu, respectiv a domnului colonel Ionuț Gabriel Cîmpanu în funcția de împuternicit prim-adjunct al inspectorului general și Șef al Statului Major al Jandarmeriei Române.

În acest context, secretarul de stat, chestor-șef de poliție Bogdan Despescu a transmis jandarmilor un mesaj de încredere și susținere, relevând totodată importanța desfășurării tuturor misiunilor specifice, sub imperativul aplicării legii, cu respectarea drepturilor fundamentale ale cetățeanului.

De asemenea, le-a cerut comandanților structurilor din teritoriu ca în perioada următoare să mobilizeze toate resursele umane și logistice avute la dispoziție, precum și să ofere sprijin, în orice moment, tuturor celor aflați în situații de risc, astfel încât cetățenii să petreacă sărbătorile de iarnă în liniște și siguranță.

CAMARAZILOR DE IERI ȘI DE AZI...

Ne apropiem de sfârșitul unui an tumultuos, în care situațiile inedite, provocările și manifestările energice în spațiul public au testat întreaga capacitate a instituției noastre de a-și îndeplini rolul social. Prinși în succesiunea rapidă a evenimentelor, am avut puține momente de liniște și, poate, mai puține motive de bucurie. Însă indiferent de situație, nu am renunțat niciodată la nădejdea că vom avea o armonie socială și un viitor cu împliniri.

În mod tradițional, luna decembrie este și o perioadă de bilanț. Se contabilizează realizările, se amintesc neregulatele, sunt prezentate cifre și date statistice, dar cel mai important criteriu al evaluării este mulțumirea sau regretul fiecăruia dintre noi pentru felul în care am folosit acest timp în evoluția personală și profesională.

Totodată, ne aducem aminte de satisfacția de a dăru și ne bucurăm de pilda primordială: nașterea Mântuitorului, împăratul care nu a avut nevoie de palat pentru a se naște.

Comemorăm și momente triste: 23 decembrie 1989. Inevitabil, discutăm de o tragedie. Poate că pentru unii este doar o dată, doar un număr, pentru familiile celor care și-au pierdut viața și pentru cei care au fost martori ai acestui eveniment pot să vă asigur că a fost o tragedie. Avem iată, mai multe tragedii care au dat naștere unei comemorări.

Privită în individualitatea ei, fiecare viață pierdută acum 30 de ani înseamnă mai mult decât o străfulgerare insipidă a ploii de gloanțe. Și paradoxal, nu avem cum să nu aducem în discuție două fenomene total diferite: vorbim aici, atât de momentul în care timpul se oprește în loc, cât și de rapiditatea clipelor care au succedat acel moment. Iată că am ajuns cu rapiditate la 30 de ani de când oamenii s-au oprit în timp și s-au prefăcut în gravuri pe o piatră.

Luna decembrie nu înseamnă doar un sfârșit, ci și un început de drum, un nou an în care va trebui să oferim un răspuns mai bun la solicitările comunității de ordine și siguranță. Mă bazez pe întregul corp de jandarmi pentru a propune soluții concrete și a demonstra, încă o dată, că suntem o instituție solidă, profesionistă, în care cetățenii pot avea încredere.

Vă doresc tuturor sănătate, belșug și fericire, iar bunul Dumnezeu să vă îndeplinească dorințele și să vă aducă pace alături de cei dragi!

Crăciun Fericit și La Mulți Ani!

*Împuternicit Inspector General al Jandarmeriei Române
Colonel Bogdan ENESCU*

„PROVOCĂRI ȘI STRATEGII ÎN ORDINEA ȘI SIGURANȚA PUBLICĂ”

mr. George ENE

Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” a organizat, în perioada 5-6 decembrie, ediția a VIII-a a Conferinței științifice internaționale *“Provocări și strategii în ordinea și siguranța publică”*. În fapt, această reuniune a însemnat o nouă întâlnire pe tărâmul provocărilor, al reflexiilor și soluțiilor inovatoare, izvorâte din preocupările mediului universitar intern și a tot mai numeroșilor experți străini care au trecut pragul instituției gazdă de-a lungul timpului.

Totodată, aceste dezbateri au rolul de a readuce în atenția mediului academic teme de actualitate, concentrându-se pe aspecte referitoare la combaterea criminalității transnaționale, cooperarea polițienească internațională, modalitățile de gestionare a fenomenului criminalității și consecințele crizei globale asupra siguranței naționale. Totodată, în programul sesiunii de anul acesta și-au găsit locul și teme din domeniile științelor juridice, istoriei instituțiilor și arhivelor statului român, dar și abordarea teoretică a operațiunilor și metodelor utilizate de către colegii pompieri, în dorința de a-și proteja semenii.

Participarea la această „provocare științifică” reprezintă un imbold pentru adăugarea unui plus valoare cercetărilor întreprinse în „laboratoarele” instituției gazdă, prin diseminarea informațiilor, cunoașterea și

INFORMAȚII TEHNICE

Conferința s-a desfășurat la sediul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București, Aleea Privighetorilor nr. 1A, sector 1.

Prezentarea lucrărilor s-a făcut în limba română sau engleză.

O persoană poate participa ca unic autor sau prim autor cu o singură lucrare.

“Dintr-o perspectivă umană poate fi de înțeles faptul că și angajații instituțiilor de aplicare a legii ar putea fi depășiți de situațiile în care se află în anumite momente ale activității lor, însă din perspectivă profesională acest lucru nu poate fi acceptat, ci trebuie rezolvat. Din aceleași considerente, merită subliniat faptul că provocarea umană esențială, pe care o propune analiza existențială, aceea de a “trăi o viață completă”¹, plină de semnificație, este la fel de importantă, atât pentru subiecții diferitelor crize, cât și pentru angajații care au atribuții de intervenție în aceste situații.

Care sunt însă soluțiile pentru a preîntâmpina apariția unor astfel de reacții?”²

utilizarea unor noi abordări metodologice, dar și o modalitate de a răspunde cu soluții eficiente noilor provocări din fiecare domeniu în parte.

Reprezentant al Jandarmeriei la această activitate a fost colonelul Grigore Ciușescu, împuternicit adjunct al inspectorului general, care a participat în calitate de invitat. Temele prezentate de jandarmi au vizat particularitățile grupului militar din perspectiva socio-pedagogică a educației, sincronismul etică-leadership în structurile militare și cunoașterea de către forțele de ordine a răspunsului psihologic în situații de conflict.

Pe lângă invitați din țară, la conferință a participat și o delegație formată din 13 membrii, respectiv Norbert Leitner, Lamplot Peter și Krebs Mario din Austria, Plano Catherine din Franța, Hurkovskyy Mar`yan și Franchuk Vasyl din Ucraina, Gabor Kovacs din Ungaria, Holm Tor Tanke din Norvegia, Soner Bayram Ali și Imga Orcun din Turcia, Twelmeier Carsten din Germania, Van Lare Johan din Olanda și Mikheil Gelashvili din Georgia.

¹ A. Längle, *Sinnvoll Leben, Eine praktische Anleitung der Logotherapie*, Editura Verlag, Salzburg-Viena, 2007, p. 120

² *Lucrările Conferinței Științifice Internaționale “Provocări și strategii în Ordinea și Siguranța Publică”, Ediția a 8-a, Editura Sitech Publishing House, Craiova, România, 2019, p. 182*

Rolul și scopul profesorului în Sistemul de Ordine și Securitate Publică

drd. Dănuț STOICA

“Scopul unui antrenament sistematic în judo nu este numai acela de a dezvolta un corp puternic și sănătos, ci de a crea de asemenea, într-un om sau o femeie, un control perfect asupra minții și corpului și de a-l (de a o) face gata să preîntâmpine orice eveniment neprevăzut, fie el accident sau atac.”
(Jigoro Kano)

Formarea profesională inițială și continuă în sistemul de ordine și securitate publică are un rol esențial în rezolvarea atribuțiilor profesionale, cât și în dezvoltarea factorului uman, pivotal, în jurul căruia au loc transformări profunde în progresul tehnic profesional. Factorul uman reprezintă sursa valorică a oricărei rezolvări eficiente a atribuțiilor profesionale necesare și utile în timpul în care au loc schimbări sociale de mare complexitate.

“Profesia este definită ca un complex de cunoștințe teoretice și deprinderi practice care definesc pregătirea diferiților lucrători.”
(U. Șchiopu)

Progresul profesional și dezvoltarea unui popor depind în principal de cum se înțelege să fie executat procesul psihopedagogic de către profesor și de modul real de aplicare a acestuia, în practica profesională, pentru a putea face alegerea specialității

profesionale în modul cel mai corect. În funcție de aptitudinile psihomotrice pe care le posedă militarul, profesorul va evalua cu ajutorul mijloacelor practice profesionale (pista psihomotrică profesională) factorul uman.

Nu poți fi educat și pregătit psihomotric profesional dacă nu ai o bază genetică conformă cu cerințele profesionale, pentru exercitarea unei activități cu caracter special, organismul neputând “primi” cunoștințele teoretice și practice necesare pentru a progresa continuu profesional.

Rolul orientării profesionale are la bază calități fizice și psihice umane bine consolidate anterior, astfel încât militarul să poată înțelege și asimila cunoștințele profesionale noi pentru a putea pune în practica reală întreaga valoare a aptitudinilor profesionale însușite anterior.

Interesul motivational, în această situație, pornește din dorința activă a militarului și a mediului social și profesional în care se pregătește continuu pentru a-și rezolva idealul profesional urmărit. Cercetând și aplicând cât mai fidel în practica profesională cunoștințele “primitive” militarul va progresa tehnic, aplicând propriile idei în alegerea profesiei viitoare, formându-și astfel o structură intelectuală cât mai complexă.

Pregătirea profesională rațională și continuă a militarilor din sistemul de ordine și securitate publică trebuie să cuprindă următoarele criterii:

- orientarea corectă și selecția pe bază genetică a factorului uman;
- pregătirea practică profesională cu mijloace specifice cât mai reale;
- pregătirea teoretică continuă cu profesioniști care să cunoască și să aplice cele mai eficiente și variate mijloace și metode profesionale existente;
- perfecționarea profesională să se facă cât mai variat și real tehnic “militarul simțind ceea ce execută”;
- proiectarea, organizarea și disciplinarea întregului colectiv de lucru pe întreaga durată a procesului psihopedagogic profesional;

- aplicarea riguroasă reală și sistematică a principiilor psihopedagogice de bază în strânsă legătură cu necesitățile atribuțiilor profesionale actuale;
- aplicarea permanentă a mijloacelor psihice în pregătirea fizică profesională pentru a obține o eficiență tehnică cât mai mare.

Pentru a eficientiza în timp scurt pregătirea fizică profesională aplicativă a forțelor de ordine și securitate publică este nevoie de “specialiști” bine pregătiți teoretic și practic care să înțeleagă corect și la timp necesitatea îndeplinirii atribuțiilor profesionale primite. Cu cât sunt mai idealști în gândirea creativă și mai lipsiți de interes material ridicat cu atât mai bine, deoarece se poate colabora și coopera profesional plăcut și corect, bazându-se pe multă muncă

construită creativ, care are la bază principii bazate pe o cercetare științifică îndelungată, principii ce sunt aplicate corect și eficient în sfera activității profesionale în acest mod crescând intelectul uman din sistemul de ordine și securitate publică.

Noutățile de ordine tehnică, din punct de vedere tactic și profesional, ies mai rapid în evidență atunci când sunt executate cu o “perfectiune pură” și reală apropiată cât mai mult de rădăcina elementului profesional de bază, la care militarul să-și pună amprenta creativă, particularitățile morfologice și funcționale.

Pista profesională psihomotrică este un mijloc care dezvoltă rapid experiența intelectuală cu ajutorul tehnicilor practice creative aplicând permanent concepția spontană a profesorului, care urmărește siguranța fizică și eficiența maximă a rezultatului final pe care îl poate obține militarul. Pentru a progresa profesional trebuie respectată doar eficiența tehnică, iar pentru a da naturalețe mișcărilor psihomotrice spontane este necesar să iasă în evidență ceea ce este mai bun.

*“Profesia
înseamnă omul
potrivit la locul
dorit!”*

(Pann Lee)

Tendința naturală (instinctivă) și activă a militarului spre mișcări tehnice variate executate cât mai plăcut și cu ușurință, sub o multitudine de forme practice ne arată experiența profesională îndelungată, trăită cât mai real prin simțul imitației (lupte, judo, karate etc.), adaptându-le apoi societății civile în care acesta trăiește.

Aceste tehnici specific profesionale la început sunt simple ca apoi să fie simplificate și adaptate situațiilor profesionale actuale, având la bază un mecanism psihopedagogic de predare care contribuie rapid la asimilarea, fixarea și dezvoltarea pregătirii profesionale continue a militarului.

Acest aspect profesional trebuie să fie parte integrantă din structura modernă a pregătirii profesionale continue a militarului din sistemul de ordine și securitate publică conform cerințelor actuale ale societății civile, urmărindu-se permanent de către profesor următoarele aspecte:

- obiectivitatea continuă pentru nou, plăcerea, satisfacția lucrului bine făcut realizându-se de la simplu și ușor, în special cu ajutorul jocurilor aplicativ- profesionale în care intuiția și inițiativa sunt esențiale prin mișcări tehnice profesionale tip concurs;
- formarea și fixarea în timp a plăcerii și pasiunii active pentru militari către pregătirea fizică profesional-aplicativă crescând progresul tehnic al acestora cu mijloace și metode profesionale care să le "pregătească" continuu corpul pe durata întregului proces psihopedagogic profesional;
- consolidarea multilaterală a pregătirii psihomotrice profesionale prin însușirea și perfecționarea corectă a tehnicii profesionale "cerând" mult

calm, răbdare, precizie, prudență și control conștient încât să simtă practic momentul acțiunii pentru a depăși pragul personal de efort depus;

- în timp să dezvolte la militari "simțul mental" de suprasolicitare a organismului propriu la efort intens evitând exagerările inutile, fiind prudent în momentul apariției aspectelor negative morfo-funcționale, în special posibilitățile energetice la efort a organismului;

- planificarea judicioasă corectă și eficientă spre însușirea și repetarea tehnicii profesionale în condiții practice cât mai reale și variate, în timp și spațiu, astfel încât militarul să își poată cunoaște și depăși limitele indicilor morfologici și funcționali pentru a ajunge la nivelul de măiestrie tehnică.

Progresul procesului psihopedagogic profesional realizat de către profesor necesită o modernizare continuă, activă și creatoare a tehnicii care să conducă în final la rezultatul dorit.

Cunoscând precis tehnica profesională și exersând-o permanent practic, cât mai real posibil, îi poate genera militarului "aprecierea justei sale valori profesionale" dându-i posibilitatea de a aprofunda și a participa creativ la pregătirea fizică profesional-aplicativă.

Profesorul este cel care promovează spontaneitatea și gândirea creativă și originală a militarului, fiind continuu într-o căutare a noului pentru a descoperi și perfecționa la acesta calitățile fizice și psihice, încât militarul să poată dezvolta rapid "reacția profesională de moment" necesară rezolvării atribuțiilor profesionale în cel mai eficient mod.

*"Dacă profesorul
<<nu pune suflet>> și pasiune
continuă în ceea ce face, nu se
poate obține nicicând, niciunde
și niciodată rezultate profesionale
deosebite care să satisfacă
plăcut pe cineva."*

(Pan Lee)

Pentru a respecta cele de mai sus în rezolvarea atribuțiilor profesionale, profesorul trebuie să se implice mult în obișnuirea militarului cu procesul psihopedagogic profesional real încât acesta să aprecieze rapid realitatea situației agresive concomitent cu ritmul acțiunii agresorului pe timpul desfășurării acțiunii. Dezvoltarea vitezei sub toate formele poate forma la militar reflexul specific de coordonare în situații de stres profesional crescut.

Utilizând corect științific orientarea profesională a militarilor profesorul poate crește eficiența în sistemul de ordine și securitate publică, având un control conștient asupra metodelor și mijloacelor profesionale de care dispune pentru a executa eficient atribuțiile profesionale proprii.

Bibliografie

1. Costandache, M., "Profesionalism și competență în cariera didactică", Editura Ex Ponto, Constanța 2006;
2. Jinga, I., Istrate, E., "Manual de pedagogie", Editura All, București, 1998;
3. Mitrofan, N., "Aptitudinea pedagogică", Editura Academiei, București, 1998;
4. Păun, E., Potolea, D., "O perspectivă psihopedagogică asupra formării cadrelor didactice", Revista de pedagogie, nr.9, 1996

DREPTUL LA INTIMITATE

Democrația și concepția europeană despre dreptul la intimitate

mr. George ENE

*„Nimic nu este mai intim decât
spiritul universal. Dacă, deci, epoca
noastră este colectivistă, dacă
ea nu mai admite intimitatea și
exclusivitatea, este din cauză că a
pierdut orice contact cu spiritul cel
viu. Retrăgându-se în noi înșine,
cultivând așa cum niciodată nu s-a
făcut această viață personală și
intimă, lucrăm, deci, pentru spiritul
universal”*

Intimitatea ar trebui evaluată în democrațiile vestice, datorită relației incipiente cu valoarea autonomiei personale. Într-adevăr, se va susține că protejarea intimității nu este în contextul instituției democratice o condiție necesară pentru garantarea autonomiei personale.

Cu alte cuvinte, dacă autonomia personală este o valoare fundamentală care trebuie menținută de către

instituțiile democratice, atunci intimitatea lor ar trebui evaluată de către aceleași instituții, la aceeași valoare. Din punct de vedere al democrației vestice, indivizilor ar trebui să li se dea maximum de libertate pentru a descoperi propriile interese compatibile cu libertatea generală. Cu alte cuvinte, grandoarea libertății ar trebui limitată la ceea ce indivizii au nevoie pentru satisfacerea propriilor interese.

Libertatea de acțiune include și libertatea de a acționa în sprijinul interesului altuia, fiind un scop fundamental al instituțiilor democratice care trebuie să sprijine cetățenii în satisfacerea intereselor proprii. Aceasta are loc prin oferirea șansei fiecărui cetățean, de a-și afirma potențialul în conformitate cu resursele societății.

Chiar mai mult, statul nu trebuie să favorizeze anumite subgrupe de cetățeni prin oferirea de avantaje net superioare în comparație cu cetățenii de rând, cu excepția situațiilor în care se încearcă repararea unor greșeli din trecut.

În democrațiile vestice, statul nu se implică în determinarea resurselor competitive. Motivația constă în interesul cetățenilor de a lua decizia. Aceasta nu înseamnă ca statul nu are nici uncuvânt de spus în cadrul programelor educaționale ce pot afecta modul de gândire al unui individ.

Probabil că prin oferirea unor informații care nu erau cunoscute anterior, pot apărea noi alternative.

Aceasta nu împiedică statul să formuleze anumite legi care interzic anumite acțiuni, deoarece acestea nu sunt compatibile cu altele ori se interpun drepturilor altor persoane ori libertăților persoanei. Însă, aceasta nu înseamnă că deciziile privind calitatea variantelor trebuie lăsată la latitudinea individului.

Intimitatea pare o precondiție necesară pentru o autonomie maximă. Putem spune că intimitatea definește o zonă în care o persoană poate să acționeze fără a deveni incompatibilă cu libertățile celorlalți. Motivul? Consecințele referitoare la acțiunile unui individ ori la potențialul de acțiune al acestuia pot fi interpretate ca niște acțiuni care se interpun între libertatea și faptele unei persoane, dacă persoana care a acționat avea cunoștință despre faptul că acțiunea este permisă.

Într-adevăr, uneori, singura cale prin care oamenii recepționează propriile interese este aceea prin care descoperă consecințele propriilor acțiuni.

În S.U.A., Amendamentul al IX-lea oferă o asistență de valoare în garantarea libertăților cetățenilor pentru a-și descoperi interesele.

Amendamentul spune că *„enumerarea anumitor drepturi în cadrul Constituției nu trebuie să fie interpretată ca o negare sau discreditație a altor drepturi de care se bucură poporul”*.

Legătura între intimitate și autonomie se efectuează în următorul fel: a fi autonom are relevanță atunci când ești liber să-ți descoperi propriul interes compatibil cu libertatea tuturor.

Pentru aceasta, autonomia presupune libertatea de acțiune a individului, în sensul libertății negative, cu implicarea guvernului.

Dacă autonomia are un anumit sens, acela este reprezentat prin consecințele unor acțiuni care sunt incompatibile cu libertatea celorlalți.

Intimitatea delimitează, la modul general, granițele autonome pe care instituțiile democratice le vor proteja față de cei care le încalcă. În legătură cu actele private există conceptul de statut privat al afacerilor. Legătura cu autonomia cauzală se realizează prin oferirea unor locuri și situații în cadrul cărora actele sunt private.

De exemplu, intimitatea locuinței unei persoane este protejată, deoarece casa este recunoscută ca locul destinat producerii de acte private. De aici rezultă că intimitatea este evaluată prin instituțiile democratice din două motive. În primul rând, ea este un fel de graniță ce delimitează acțiunile individului care-l afectează numai pe el. În al doilea rând, este un mijloc de punere în aplicare a acțiunilor private.

Se pune problema dacă cineva are nevoie ca informațiile private ori statutul privat al

afacerilor să fie protejat. Se poate susține că autonomia poate fi protejată, în general, prin interzicerea acțiunilor care se interpun.

Ar trebui ca Guvernul să se implice în a schimba atitudinea de bază a oamenilor, cu privire la protecția informațiilor? Oare este aceasta o protecție necesară vieții umane?

Jeffrey Reiman susține că dreptul la intimitate „este un drept ce protejează capacitatea de a intra în relații intime, și nu pentru că îmi protejează rezerva de a nu divulga informații, ci datorită faptului că îmi este permis să îmi iau anumite răspunderi în concordanță cu gândurile mele”.

Din alt punct de vedere, Stanley Benn susține că „nu permisiunea oferită oamenilor de a avea intimitate reprezintă o șansă mai bună de autonomie”. Mai repede, am putea spune că persoana merită respect, iar prin aceasta ea poate să-și aducă la îndeplinire acțiunile, neobservat, dar numai dacă există vreun motiv bine întemeiat pentru a acționa contrar.

Oare intimitatea stinge libertatea pe care sistemul democratic vrea să o protejeze? Cu alte cuvinte, intimiditatea protejează acte de autoconservare.

Intimitatea nu stinge libertatea democratică. Dreptul de veto, de exemplu, este un alt act de interes general, în sensul că afectează atât pe cel ales, dar și politica promovată de Guvern. Totuși, acest drept este numai în societăți democratice. De exemplu, dacă încerci să falimentezi concurența printr-o ofertă mult mai mică decât cea propusă de aceasta atunci când te implici într-un act de interes general.

Capitalismul este plin de astfel de acțiuni care sunt perfect legale. Justificarea este susținută de un principiu moral: nimeni nu poate fi obligat să facă un anumit lucru dacă nu consimte la acesta. În funcție de tipul de economie adaptat, capitalism sau socialism, justificarea poate fi morală sau imorală, după felul cum drepturile omului operează în condițiile respective.

Instituțiile legal constituite din democrațiile vestice ar trebui să evalueze intimitatea alături de libertatea de expresie și de alte drepturi, principii fundamentale ca pe niște condiții necesare existenței autonomiei. În contextul instituțiilor democratice, evaluarea intimității este o condiție necesară pentru a analiza autonomia. Evaluând libertățile unei alte persoane, înseamnă că o evaluăm pe aceasta, pentru că ea urmărește un anumit scop care, nu întotdeauna este autonom.

Central, în cadrul democrațiilor vestice, se află principiul conform căruia un individ nu poate cere existența unei societăți democratice sub această formă, dacă nu există instituțiile necesare protejării acestui scop fundamental.

În consecință, datorită faptului că autonomia este o valoare fundamentală, înseamnă că instituțiile democratice au datoria să atingă acest scop, evaluând intimitatea în mod similar.

ECOURILE NORMALITĂȚII

Vrem, nu vrem timpul își vede de drumul lui unidimensional și ireversibil. Mai bine zis, își vede de eternitatea sa prin care ne strecurăm noi, muritorii, evenimentologia existențială, fiecare după rânduiala divină și după placul personal. Uneori mai intens, alteori mai greoi, deseori mai ușor și, în ultima vreme, mai aproape de normalitate. Ei da, anul acesta a fost unul de foc, încheiat cu o ofensivă politică în care s-au dat mai multe atacuri electorale.

Pentru Parlamentul European, pentru Guvernul autohton și pentru Președinția Română. Apolitică Jandarmerie a participat la toate. În sensul că a asigurat desfășurarea în limitele legii potrivit Constituției, gestionând dezirabila normalitate și tihnă a exercitării

dreptului fundamental al poporului denumit electorat. E drept că, potrivit aceluiași prevederi legale, în calitate de cetățeni cu drepturi și obligații, și oamenii de arme au votat.

Supusă unor tiruri de vară, Jandarmeria - care a făcut primul pas militar spre NATO prin admiterea sa în FIEP (structura europeană și mediteraneană a jandarmeriilor și polițiilor militare) cu votul unanim al țărilor componente - a intrat într-un con de umbră al receptării fie greșelilor sale (care sunt și nu le ascunde nimeni), fie paielor pe foc puse de anumiți „prietenii” din diasporă, presă, partide, societatea civilă. S-au uitat brusc buchetele de flori cu care erau întâmpinați jandarmii eroismului luptei cu nămeții și alunecările de

J DE LA JANDARMIA

gl. bg. (rt.) prof. univ. dr. ing. Nicolae ROTARU

teren, ai acțiunilor pe viață și pe moarte la inundații și alte cataclisme, pentru simplul motiv (simplu de zis, complex de acceptat) că misiunea lor de a apăra o instituție a fost identificată cu subordonarea unei persoane sau unei forțe politice, majoritar indezirabile (cum a rezultat și la momentul adevărului la urne), astfel că ea, gestionara violenței licite (prin recurs la tonfă și spray lacrimogen, tun cu apă și scut, baston de cauciuc și cu electroșocuri) ca reacție la manifestările provocatorilor voluntari sau răsplătiți (prin recurs la borduri și macadam, sticle și pungi cu gunoaie, pumni și obscenități).

Pe acest fond al contradicțiilor (neantagoniste, cum se zicea odată exemplificându-se cu munca fizică și intelectuală, satul și orașul, tinerii și vârstnicii) jandarmeria (cum stă bine unei structuri militare cu tradiții glorioase și îndelungate, cu jurământ militar și palmares preponderent demn de recunoștință) și-a reevaluat menirea, și-a repliat urgențele, și-a revizuit behaviorismul și a tras linia bilanțului de manieră managerială ori/ori.

Fiind vorba de o structură militară cu regulamente generale, ordine ierarhice și prevederi de lege organică, pașii de urmat ai eșaloanelor Armei nu se pot face după ureche, pentru că și consecințele pot deveni augmentate și greu de gestionat. Jandarmeria nu se pune, ca-n confruntările sportive, față în față cu alte structuri (chiar militare) precum MApN, SRI, SPP, STS stabilindu-se cine știe ce scoruri și punctaje, pe teme dintre cele normale

sau năstrușnice, pe care le sugerează, cum e normal până la trecerea peste cal, mass-media. Nici măcar cu cele din același minister, cum sunt Poliția, Pompierii, sau tot IGSU, Poliția de Frontieră sau Unitatea de Aviație. Pentru simplul motiv că fiecare are specificul său, imaginea lui, acumulările sale de simpatie și palmaresul său de rezultate.

Dar, cum spuneam, 2019 a fost un an efervescent și bogat în evenimente. Unul al schimbărilor de macazuri politice și al excenge-ului din UE, ca să nu mai vorbim de jubileul celor trei decenii de la cea mai mare schimbare de macaz din România: căderea comunismului de sorginte răsăriteană (cu prețul sângelui, inclusiv al celui al Armei oamenilor de arme, dacă ne gândim la Otopenii bolmojelii cu miros de praf de pușcă și epoleți înstelati ai trădării!) și instaurarea democrației de inspirație occidentală, care a creat teren propice accesului în structurile euro-atlantice și trecerea la valorile, standardele și recomandările europene. Sunt 30 de ani de atunci, de la Crăciunul însângerat când s-au născut libertatea și speranța, când s-a optat pentru o tranziție a participativității populare la trasarea noului drum al statalității din Carpați.

Aurită de dărnicia a doi moși de legendă – Nicolae și Crăciun – decembrie este luna prieteniei și largheței sufletești, a dărniciei umane și iubirii pentru aproapele, a urărilor de bine și pace, a credinței creștine și nădejzii, care amintește de nașterea Mântuitorului și care, ea însăși, debutează cu celebrarea Marii Uniri, a împreunății românești pohtite de primul voievod al întregirii de neam, de limbă, de obicei și de teritoriu.

Cuvine-se, dar, la ceasul colindelor și sfintelor sărbători de iarnă să ne purificăm întru mai bine și mai frumos, sub semnul înălțătorului sentiment cristianic al dragostei, sub cerul limpede și senin, ce poate fi asemuit cu culoarea bleu-jandarm, dragă nouă, apărătorilor de legi și datini, jurații sub tricolorul de glorie, vitejie și onoare militară, care se-n-cumetă să tragă, din acest colț de pagină o rafală de slove calde și sincere: **La mulți ani cu sănătate, bucurii, tihnă și-un trai mai bun!**

Modificări legislative

în domeniul ordinii publice

mr. George ENE

Odată cu trecerea în Noul An avem parte și de modificări legislative. Astfel că, începând cu luna ianuarie 2020, intră în vigoare legea 192/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice, printre care și Legea 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 7 februarie 2014.

Astfel, Legea 61/1991, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Completarea principală constă în prevederi referitoare la sancționarea repetării contravențiilor într-un interval de 24 de ore de la constatarea primei fapte, prin introducerea art. 41. Această prevedere face referire la art. 2 pct. 1), 25), 26) și 27).

Astfel, dacă se repetă într-un interval de 24 de ore, următoarele fapte vor fi sancționate după cum urmează:

- art. 2 pct. 1: “săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să

provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora”, respectiv art. 2 pct. 25: “tulburarea, fără drept, a liniștii locuitorilor prin producerea de zgomote cu orice aparat sau obiect ori prin strigăte sau larmă” sunt sancționate cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei sau prestarea a 50-100 de ore de activități în folosul comunității, conform art. 41 lt. a);

- *“tulburarea liniștii locatarilor între orele 22.00-08.00 și 13.00-14.00 de către orice persoană prin producerea de zgomote, larmă sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice, în locuințele persoanelor fizice sau în oricare alt loc din imobile cu destinație de locuințe ori situat în imediata vecinătate a acestora” este sancționată cu amendă de la 2.000 lei la*

3.000 lei sau prestarea a 70-120 de ore de activități în folosul comunității, conform art. 41 lt. b);

- *“organizarea de petreceri cu caracter privat și utilizarea de aparatură muzicală la intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor, în corturi, alte amenajări sau în spațiu neacoperit, situate în perimetrul apropiat imobilelor cu destinația de locuințe sau cu caracter social, în mediul urban” este sancționată cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei sau prestarea a 100-150 de ore de activități în folosul comunității, potrivit prevederilor art. 41 lit. c). Dacă această faptă va fi constatată o singură dată într-un interval de 24 de ore sancțiunea este mai mică: amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, conform modificărilor aduse art. 3 pct. c) și d).*

Totodată, prin modificările aduse art.2 pct. 31, respectiv *“refuzul unei persoane de a furniza date pentru stabilirea identității sale sau de a se prezenta la sediul poliției, la cererea ori la invitația justificată a organelor de urmărire penală sau a organelor de ordine publică, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu”, fapta descrisă mai sus este sancționată cu amendă de la 500 la 1.500 lei, potrivit art. 3 lit. c).*

O modificare importantă a legii se referă la posibilitatea plății a jumătate din minimul amenzii. Astfel, dispozițiile Legii 61/1991 *“se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.” (art. 9), legiuitorul renunțând la “cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimul amenzii”.*

COMUNICAREA și RELIGIA

gl. bg. (rt.) prof. univ. dr. ing. Nicolae ROTARU

Grupurile militare, conviviale în organizații de o anumite specificitate, presupun existența unui sistem relațional intrinsec, nuclear, circular, dar care trebuie să aibă și un sistem de angrenare, de cuplare, de interacțiune, cu dentritele și axonii sistemului comunicațional social global.

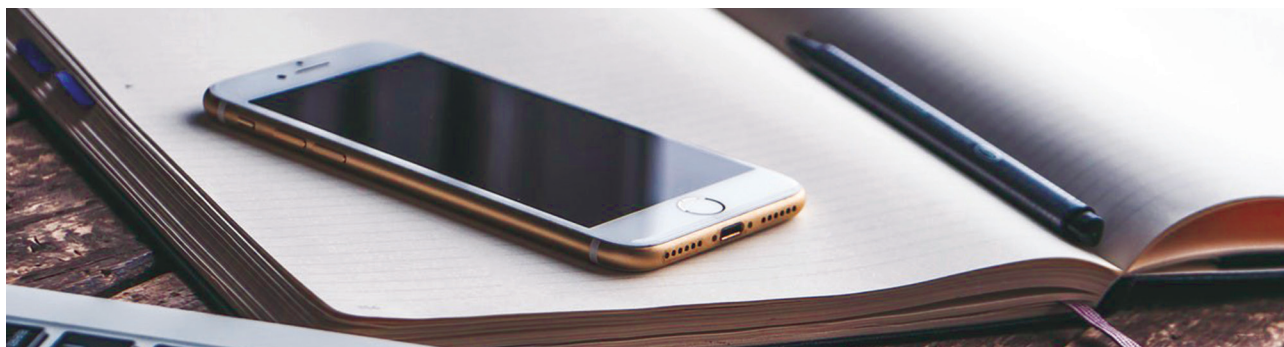
Prin acest mecanism al interferențelor, interfețelor, sinapselor se realizează o congruență, zonă tampon, un porto-franco menit să estompeze polarizarea strictă, disoluția militar/civil, secret/liber, interzis/permis, încordare/concordie, război/pace.

Acest proiect (mai ieri, utopic) este posibil și prin infuzia de civilitate (demilitarizarea, bunăoară experimentată cu succes în ultimul timp la noi) în mediul cazon, ca și prin extensia lumii zeului Marte (prin uzul tehnicii electronice, de pildă) în câmpul evoluțiilor sociale comune.

Caracterul centripet al mesajelor vehiculate în structurile militare se schimbă într-unul preponderent centrifug, radial, expansiv, multidimensional.

Fiindcă tot mai pregnant demersul militar este subsidiar travaliului politico-diplomatic (o rezultantă ori chiar un scop al acestuia, dacă vom analiza atent ultimele confruntări militare), prin adaptarea, modularea, compatibilizarea sistemului informațional comunicarea evită starea de haos, sindromul Babel.

Căci, nu-i așa, democrația, legiferând și legitimând libertatea cuvântului a determinat și o diluție a actului verbal, o extensie a suprafeței pe care evoluează cuvintele în detrimentul profunzimii și rigorii necesare viabilizării ideilor.

Acest neajuns (al risipei de cuvinte, al nevoii de a vorbi în detrimentul faptei), dăunător în mediul operativ/ oportun/alert care este cel militar, este surmontat prin performanțele de celeritate/ fiabilitate/ubicuitate ale tehnicii.

Se impun, de asemenea, pentru evitarea confuziei, antagonismele izolării, ignoranței și erodării relațiilor civil-militare, transparență, dialog, demitizare, mai ales astăzi când, pentru a-l cita pe Lucien Sfez: „... Dumnezeu, Istoria, acest Dumnezeu laicizat, vechile teologii care au dat naștere marilor figuri simbolice cum ar fi Egalitatea, Națiunea, Libertatea au dispărut în calitatea lor de mijloace de unificare”¹.

Universul „*symbolic*” militar tinde să împrumute „*semiotica*” sa mediului democrației pure, al libertăților neîngrădite, al informațiilor neclarificate.

Vrem, nu vrem, asistăm la nașterea și impunerea unei noi religii² în care, aparent paradoxal, mobilul primar îl constituie tot logosul, întruparea cuvântului în mesaj tăcut, stocat sau spus, care pentru managerii violenței organizate are trei paliere distincte: avant, pandant și après, cum se vorbește la Strasbourg de obicei.

Acestei noi realități trebuie să i se subordoneze și „*propovăduitorii și mirenii*” în calitatea lor reciprocă de emițători sau destinatari ai procesului comunicațional.

Și așa cum biserica uniformizează prin dogmă, în noul set de „*credințe*”, „*cutume*”, „*simboluri*”, „*mituri*”, „*norme*” etc. uniforma sau specificul militar nu vor (mai) constitui opreliști ci cvasi-compatibilități, mai ales că

mediul (elementul comun și indispensabil) în treimea comunicațională E-M-R este universal accesibil mesajelor, canalelor și codurilor de orice tip. Abia așa simbolistica militară comunicată transmite semnificația așteptată, mai ușor de purificat și ferit de bariere, bruiaje, ecouri, redundanțe, blocaje, deturnări.

De altminteri, specialiștii militari interesați în persuasiunea mesajelor nu urmăresc doar transmiterea și recepționarea (receptarea sau decodificarea) mesajelor, ci și utilizarea acestora de către destinatari.

**„democrația,
legiferând și
legitimând
libertatea
cuvântului a
determinat și o
diluție a actului
verbal..**

¹ Lucien Sfez, *O critică a comunicării*, Ed.comunicare.ro (SNSPA), București, 2002, pg.20.

² „Consens transnațional sau o nouă religie mondială?” se-ntreabă și L.Sfez (*Op.cit.* pg.26).

Asta presupune că sunt urmărite toate fazele (aspectele) comunicațional-persuasive: expunere (emitere), receptare (atenție), înțelegere (comprehensiune), atitudine (acceptare/ respingere/indiferență), opinie (schimbare, influențare) și comportament (acțiune/ inacțiune/reacție).

Demersul în sine seamănă cu modelul de la Yale care concepe persuasiunea ca un ansamblu de faze, care fiecare este necesară, dar nu suficientă. În speță, acest model cuprinde o succesiune de două procese: al receptării și al acceptării.³

Poate părea paradoxal că vorbim de acceptare în mediul în care acționează ordinul care este un imperativ indiscutabil și obligatoriu, dar noile regulamente au adăugat obligativității, oportunității și acceptării tacite a ordinului șefului („lege pentru subordonat”) apostila „dacă este dat în spiritul legii”, adică pentru îndeplinirea prerogativelor legale, de serviciu, de executare a misiunilor, necum de a face „servicii”, a menține și înstări sisteme dictatoriale, structuri de forță vecine cu teroarea, bunul plac, intimidarea, supunerea oarbă.

Au convenit și s-a demonstrat că pentru a fi utili (a transmite ordine și a primi rapoarte) toți militarii trebuie să se informeze. Să comunice. Și nu oricum, ci persuasiv. Și cu scop precis: de a influența.

Arta de a convinge are la bază o gândire strategică a ofensivei comunicaționale.

Fie că evoluează face to face (în comunicare interpersonală sau diadică), fie că o face în grup sau în fața grupului (auditoriu) prin rapoarte, informări, ordine, bilanțuri, comunicatorul militar respectă o ierarhie a funcției și prin aceasta, o ierarhie a influențelor, ale căror efecte (imEDIATE sau ulterioare, trecătoare sau persistente) sunt și ele ierarhizate valoric.

De modul cum este captat (implicat) sau polarizat, precum și de atitudinea (comportamentul) auditoriului (grupului militar) depinde eficiența persuasiunii comunicaționale.

*Arta de a convinge
are la bază o gândire
strategică a ofensivei
comunicaționale.*

Pentru „imunizarea” polarizărilor neutre sau negative și crearea unei „audiențe” eficace sunt recomandate câteva tehnici argumentative, precum: folosirea credibilității (dată de carisma, moralitatea, competența, experiența liderului), utilizarea contextului organizațional al comunicării (dat de strategia raționamentelor, de tactica reciprocității în favoare/concesie, a cedărilor graduale, a argumentului „turmei” – dacă toți fac așa), construirea unei baze comune (argumentele vor invoca mai întâi aspectele de umanitate, „litigiile” fiind introduse treptat), folosirea repetării/accentuării, recurgerea la „regula numărului 7” (un lucru spus de șapte ori în șapte feluri diferite va fi ascultat, înțeles și urmat) și comunicarea în zona de confort (adică domeniul de acceptare în care emoțiile și logica pot conviețui persuasiv).⁴

*„regula numărului 7” -
un lucru spus de șapte
ori în șapte feluri
diferite va fi ascultat,
înțeles și urmat...*

*Conflictele de azi
au la bază în primul
rând eșecurile
comunicaționale...*

Apropo de conviețuire, rețepată ca blestem datorat păcatului originar, cred că este grăitoare următoarea butadă: Un garant al dreptății și apărător al legii, analfabet, conform unei povestiri americane este consultat de doi frați (Cain și Abel hotărâți să nu mai fie eroi de fraticid?), care arată boss-ului o hartă cu moștenirea în discuție. Omul dreptății îi privește, îi alege din ochi și le zice: „Tu împarți. Iar tu alegi!” Și conflictul s-a stins.

Conflictele de azi au la bază în primul rând eșecurile comunicaționale, ignoranța mutațiilor de esență, psihică, motivațională, comportamentală, determinate tocmai de accesul la informație, de „dumirirea” celor ce acceptau doar o

singură religie, o dogmă unică, un unic și nevăzut stăpân, intermediat de lideri religioși foarte convingători și grijulii. În țările europene, inclusiv la noi, deschiderea spre nou a fost bruscă, rapidă, neîngrădită și nu de fiecare dată benefică.⁵

Filoneismul (cum se mai spune atracției pentru nou) și rata de satisfacere (atât efectivă, prin tehnică și acces la aceasta, cât mai ales prin asigurarea timpului necesar satisfacerii acestei necesități-hobby) sunt variabile grăitoare într-o investigare sociologică de tip panel desfășurată pe durata a cinci ani într-o mare unitate de jandarmi. Dacă vom compara, privațiunile, la noi, sunt cu mult sub cele autoasumate pe un portavion militar american.

Portavionul poate fi considerat un grup militar, o reuniune de subunități constituită din sute de oameni (până la 6.000), un orașel plutitor care trăiește cu toleranță zero față de alcool, sex, drog, într-un ritm de 12-14 ore/zi, într-o continuă stare de stres asumat. Comunicarea dintre cei de aici este crucială.

Dincolo de dotarea tehnică, care permite dialogul prin mijloace electronice (vulnerabile interceptării și localizării!) în acest habitat există o compartimentare strictă a profesiilor (și a celui de-al doilea job!) pentru practicarea cărora preponderent este limbajul natural nonverbal.

În cadrul acestuia se practică cu strictețe și eficiență „dialogul” cu brațele, fanioanele, sursele de lumină și cu culorile, inclusiv logourile. Paradoxal, aici comunicarea om/om este mai importantă decât cea om/mașină.

³ Apud Jean Noël Kapferer, *Căile persuasiunii*, Ed.comunicare.ro (SNSPA), București, 2002, pg.48.

⁴ Apud http://www.civitas.ro/romanian/publications/books/com_man_ins/cap_12html, 20.04.2003

⁵ detalii în: Nicolae Rotaru, *Existența și înrâurirea de elită ale Jandarmeriei Române* (În: GMR, nr.1/2003, București, pg.109-112).

PAZA PRIN MONITORIZARE ȘI INTERVENȚIE LA OBIECTIVELE

col. Cătălin MAICAN

Vorbeam, într-un articol precedent, despre monitorizarea și intervenția în caz de producere a unor incidente de securitate fizică la sursele radioactive folosite în unitățile sanitare. Și spuneam atunci despre asigurarea securității de către Jandarmeria Română a acestor surse.

În aceeași manieră, putem discuta și despre instituția care protejează interesele utilizatorilor de comunicații din România, prin promovarea concurenței pe piață, administrarea resurselor limitate, încurajarea investițiilor eficiente în infrastructură și a inovației. Adică Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM).

Jandarmeria Română asigură paza la obiectivele reprezentând sediul central al ANCOM și sediile structurilor teritoriale din București, Cluj-Napoca, Timișoara și Iași.

De asemenea, pentru obiectivele reprezentând stațiile de monitorizare fixe din locațiile ANCOM și obiectivele reprezentând structurile județene ale ANCOM, paza se va realiza prin monitorizare și intervenție. Monitorizare, prin dispecerate, iar intervenția se realizează cu efective de jandarmi în cazul producerii unor incidente de securitate fizică.

De remarcat este faptul că, soluția monitorizării obiectivelor prin 4 dispecerate zonale ale ANCOM și dispeceratul din cadrul DPPI s-a adoptat în contextul în care la nivelul inspectoratelor de jandarmi județene nu era operaționalizat niciun dispecerat zonal, conform Legii 333/2003.

Misiunea a intrat în competența Jandarmeriei Române în anul 2015, când prin Hotărârea nr. 818 din 30 septembrie 2015¹, s-a modificat punctul III, poziția 1 din cuprinsul Anexei nr. 2 - Lista obiectivelor la care se asigură paza și protecția cu efective de jandarmi, contra cost, cu următorul cuprins:

"1. sediul central, sediile structurilor teritoriale din București, Cluj-Napoca, Timișoara și Iași, precum și sediile structurilor județene ale Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații și punctele de lucru aparținând acestora;"

Pentru punerea în aplicare a noilor prevederi din cuprinsul H.G. 1486/2005, la nivelul MAI și ANCOM a fost încheiat Protocolul privind paza, protecția, monitorizarea și intervenția la obiectivele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

¹ pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi

SCURT ISTORIC

ANCOM

ANCOM s-a format prin reunirea a două instituții cu experiență și expertiză în domeniul administrării și reglementării acestui sector: Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației (IGCTI) și Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (ANRCTI).

Înainte de 1990, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor era cel care administra spectrul de frecvențe radio, prin intermediul Serviciului „Frecvențe” din cadrul Direcției Generale de Poștă și Telecomunicații.

Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (ANRC) a fost înființată în anul 2002, în contextul pregătirii României pentru a adera la Uniunea Europeană, în scopul de a asigura concurența pe piața de comunicații electronice și servicii poștale a cărei liberalizare completă urma să se producă în curând, la 1 ianuarie 2003.

ANRC și-a început activitatea în septembrie 2002, cu obiectivul de a promova concurența și de a proteja drepturile și interesele utilizatorilor de servicii și rețele de comunicații electronice și de servicii poștale și a asigurării accesului la serviciul universal pentru toți cetățenii României.

În decembrie 2006, ANRC s-a transformat în Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (ANRCTI), care prelua astfel atribuțiile de reglementare și supraveghere în domeniul tehnologiei informației, pentru o armonizare deplină a legislației naționale cu cea comunitară și pentru ca reglementarea domeniului tehnologiei informației să se realizeze în strânsă legătură cu cea a comunicațiilor electronice și a serviciilor poștale, ca domenii convergente.

În 2009, Autoritatea a trecut sub controlul Parlamentului României, prin reorganizarea sa sub denumirea "Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM)", autoritate publică autonomă.

ÎN PREZENT...

La sfârșitul anului 2018, în urma ședințelor de analiză a misiunii de pază a obiectivelor Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), s-a hotărât inițierea demersurilor, de către ANCOM, pentru modificarea protocolului în sensul ca misiunea de monitorizare a obiectivelor ANCOM să se execute prin dispeceratul de monitorizare zonal aflat la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București (DGJMB), după asigurarea de către ANCOM a mijloacelor tehnice de monitorizare și ca dispecerat de rezervă, dispeceratul din cadrul DPPI.

La sfârșitul anului 2019, în conformitate cu prevederile protocolului de colaborare, a ordinului inspectorului general al Jandarmeriei Române, precum și a procedurii de sistem, sunt asigurate cu pază fizică 5 obiective și pază prin monitorizare și intervenție 21 de obiective stații de monitorizare fixe dintr-un număr de 35 astfel de obiective.

CONCLUZIE

Prin crearea în anul 2014 a Dispeceratului de Monitorizare al Surselor Radioactive de Mare Activitate în cadrul DPPI s-a demonstrat că și în Jandarmeria Română se poate face o pază modernă bazată pe sisteme tehnice de securitate, conectate la un dispecerat modern, care să asigure monitorizarea sistemelor tehnice, evaluarea alarmelor și transmiterea semnalului de intervenție către echipajele de intervenție pregătite să intervină în caz de producere a unor incidente de securitate fizică.

Prin dispeceratul DPPI sunt monitorizate în prezent 8 surse radioactive de mare intensitate, 21 de obiective stații de monitorizare fixe ale ANCOM din 75 de obiective (35 stații de monitorizare și 40 oficii județene) și prin aplicația Radiomapper, transporturile speciale executate de unitățile Jandarmeriei Române.

Bibliografie: www.ancom.ro

interviul

realizat de Casandra ILIE și George ENE

dr. Cristian
ANIȚA

1. Sunteți directorul Arhivelor Naționale. Locul unde sunt adăpostite documente care au scris istoria țării noastre: acte oficiale și particulare, hărți vechi, proclamații, memorii, alături de manuscrise ale oamenilor de cultură și nu numai. Locul ce poate fi etichetat drept un patrimoniu național. Considerați că este o afirmație reală? Astăzi, în mileniul III, cât de importantă este această instituție pentru România?

Documentele pe care le avem la Arhivele Naționale înseamnă un patrimoniu, dar ce e important și prin ce se deosebește o arhivă, o instituție de arhivă, față de o bibliotecă sau de un muzeu este că, doar în unele cazuri, documentele ajung la Arhivele Naționale datorită faptului că au o valoare patrimonială intrinsecă din momentul în care au fost create.

Aproape toate documentele pe care le avem noi (n.r. din documentele păstrate la Arhivele Naționale) sunt documente create de instituțiile publice ale statului român.

Evident că documentele acestea publice nu sunt create pentru a deveni obiect de patrimoniu, obiect de muzeu. Și atunci, majoritatea actelor pe care noi le avem sunt acte ale unor instituții publice care au o valoare administrativă, care în timp o să aibă și o valoare istorică, o valoare documentară. Însă, valoarea lor inițială este valoarea pe care creatorul lor a dat-o.

Aceasta este diferența esențială între o arhivă și o bibliotecă sau un muzeu. În bibliotecă ai cărți, iar cărțile sunt scrise cu un anumit scop. În muzeu ai artefacte care sunt obiecte de artă și sunt create cu acest scop.

În arhivă sunt documente care nu au fost create cu scopul de a fi expuse sau de a fi de patrimoniu. Ele ajung în această situație prin faptul că au o însemnătate care în timp devine și documentară, valoare istorică.

Arhiva este o instituție foarte importantă, dar această importanță se vede mai puțin de către publicul larg și de către oamenii care beneficiază de ceea ce se întâmplă într-o arhivă.

De ce spun acest lucru? Pentru că una dintre principalele noastre atribuții este cea de a asigura controlul, asistența de specialitate la creatorii și deținătorii de documente.

De ce facem lucrul acesta? Pentru a ne asigura că documentele care au potențial istoric, documentar sau juridic vor fi păstrate și vor ajunge în Arhive. Partea văzută de publicul larg este partea finală, adică acele documente

care au ajuns deja în arhive și sunt utilizate în diverse feluri, fie că vorbim de reconstituirea unor drepturi de proprietate sau de cercetarea istorică, ori cercetarea științifică.

Aceasta este latura noastră culturală, să spunem vizibilă, dar în spatele acestui act cultural există o muncă administrativă, laborioasă și foarte importantă: aceea de a te asigura că, la surse, la izvoare, documentele acelea care se creează pe teritoriul României sunt bine păstrate și ajung într-o instituție de arhivă care după aceea oferă publicului, cetățenilor României.

Până la urmă, noi oferim un serviciu public și suntem în serviciul cetățeanului din România. Și atunci, putem vedea și importanța, nu-i așa?

Avem și provocări, dacă ne referim la arhivele electronice. Trebuie să ne asigurăm că toate documentele, indiferent că sunt scrise pe hârtie sau că sunt în mediu electronic, sunt bine păstrate. Vorbim aici de o altă parte a activității instituției. Acea arhivă ajunge, ulterior, la cunoștința publicului.

*În bibliotecă
ai cărți, iar
cărțile sunt
scrise cu un
anumit scop.
În muzeu ai
artefacte care
sunt obiecte
de artă și sunt
create cu acest
scop!*

2. *Referindu-ne la cărți, la documente în formatul clasic, pe hârtie, acestea au și ele dușmanii lor, nu-i așa? Căldura, umiditatea...*

Sunt anumiți parametri pe care trebuie să îi respectăm și există normative în acest sens. Până la urmă, problema cea mai mare e umiditatea, care trebuie să fie în niște limite admise. Nu atât temperatura, ci umiditatea este dușmanul documentelor. Totodată, acele ruperi de temperatură, diferențele foarte mari de temperatură în timp foarte scurt.

De exemplu în Franța, clădirea Arhivelor Naționale ale Franței făcută în timpul lui Napoleon era o clădire cu ziduri speciale, cu ziduri duble în așa fel încât transferul termic să se facă foarte lent. Ei nu aveau sistem de încălzire în arhivă, dar temperatura era relativ constantă.

Că vara mai creștea puțin în depozite și iarna mai scădea puțin, da, este adevărat, dar trecerea aceasta era foarte, foarte lentă tocmai ca documentele să se păstreze.

Asta era o chestiune foarte importantă, nu să fie 20 de grade, 30 de grade sau 15 grade. Și umiditatea? Umiditatea prea mare nu e bună, dar nici umiditatea prea scăzută, pentru că atunci hârtia devine casantă. Umiditatea, dacă e prea mare și mai e și căldură apar microorganisme și mușgaiul...

Este evident că și atunci când ne referim la cel care a creat faptul istoric, despre care noi povestim acum sau studiem, este vorba tot despre un act subiectiv.

Faptul că eu privesc actul respectiv și îl transmit după aceea mai departe unui public, este tot un act subiectiv, pentru că eu, la un moment dat, vreau să demonstrez ceva despre un fapt istoric.

Evident că sunt subiectiv. Aici intervine arhivistul. Subiectivismul istoricului este dat de subiectivismul arhivistului. Pentru că arhivistul este cel care păstrează mărturiile scrise ale trecutului. Orice societate din lume, oricât de bogată ar fi, nu își permite să păstreze întreaga arhivă pe care o creează o administrație. Și atunci, acele documente sunt selectate de către cineva. Acel cineva este arhivistul.

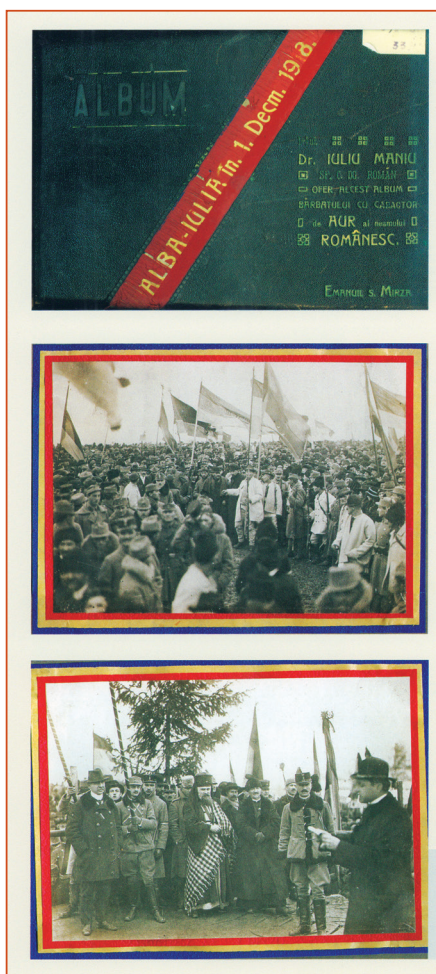
Iar istoricul, la rândul lui, prin temele pe care le abordează, influențează arhivistul. În secolul al XIX-lea, istoricii erau interesați de o istorie prin care să demonstreze ceva. Marii noștri istorici, Bălcescu și ceilalți, încercau să demonstreze ceva despre poporul român. Și asta se întâmpla în toată Europa. Mai târziu s-a pus accent pe istoria economică, în perioada comunistă. Apoi, s-a pus problema istoriei ideilor, mentalităților.

3. *Putem afirma cu certitudine că în România zilelor noastre, dar și în istoria recentă a țării au existat sau există personaje cu un puternic simț al istoriei? Din punctul dumneavoastră de vedere ce credeți că este istoria?*

Ce e istoria? E o întrebare în care pot să răspund într-un cuvânt sau pot să vă răspund făcând o întreagă prelegere. Voltaire spunea că istoricul e un om care vede viitorul cu fața întoarsă spre trecut.

Nu putem să discutăm despre istoria aceea cu "I" mare în care avem un adevăr absolut asupra trecutului. Este vorba despre o sumă a unor adevăruri subiective.

1859 ianuarie 24
Adunarea Electivă a Țării Românești confirmă alegerea cu unanimitate a lui Alexandru Ioan Cuza, domnul Moldovei, ca domn al ambelor Principate Române.
ANR, SANIC, Fond Adunarea Electivă a Țării Românești, dosar 8/ 1859, f.1.

De aceea spuneam că și istoricul influențează munca arhivistului. Mulți dintre arhiviști provin din rândurile istoricilor. Arhivistul ține cont de "moda" în cercetarea istorică.

Documentele pe care le păstrează Arhivele, sunt documentele care ajută cercetarea într-o anumită epocă. Dacă cercetarea are o anumită tendință, tu ai tendința să reflecti epoca în care trăiești. Acum sunt cercetări foarte multe despre microistorie, de istorie a faptelor mici din comunitățile umane. Și atunci, ce documente ar putea să reflecte această chestiune?

Arhivistul tinde să păstreze acele acte care reflectă această informație. Vă dați seama că este o relație simbiotică între istoric și arhive pentru că Arhivele oferă materialul de lucru și îl oferă în condițiile în care noi, cu subiectivitatea noastră, păstrăm ceva din ceea ce creează o instituție.

A spus-o un filosof francez Jaques Derrida, în cartea "Febra arhivelor (*Mal d'Archive, Archive Fever*): o impresie freudiană..."

meseria de arhivist este o

meserie teribilă. Nu e vorba despre păstrare, ci despre distrugere. Arhivistul e un om care distruge. Din documentele create de societatea umană o mare parte sunt distruse. El distruge și rămâne practic doar quintesența. Este o meserie foarte importantă pentru că memoria noastră este constituită pe baza a ceea ce păstrăm noi, arhiviștii. Chiar dacă nu este atât de vizibilă, este o meserie importantă. Noi modelăm, să spunem, cercetarea viitoare.

4. Mihail Kogălniceanu afirma că "istoria este cea dintâi carte a unei nații". Cu toate acestea sunt momente, situații când istoriei nu i se acordă respectul și aprecierea cuvenite și astfel devine dificil să fii istoric, să cercetezi, să scoți adevărul la lumină. Există vreun remediu pentru astfel de situații?

Din păcate, nu știu în lumea contemporană cât de actuale mai sunt cuvintele lui Kogălniceanu. Nu știu dacă mai e vreo carte cea dintâi a unei nații, în condițiile în care cititul cărților este un sport tot mai puțin practicat. Cititul pe diverse dispozitive și rețele sociale este noua tendință.

Istoria... se discută că interesul pentru istorie a scăzut foarte mult. În școală se predă tot mai puțin și e păcat pentru că e vorba de memorie. Un popor fără memorie nu mai poate fi numit popor, ci mai degrabă o populație. Este o chestiune care ține de umanitate, te dezumanizezi când nu mai ții la memoria ta ca națiune.

Acesta este pericolul. Și da, este dificil! Senzația este că vorbești în deșert, nu te mai ascultă nimeni. Tu încerci și scoți diferite cărți,

sunt cercetări cu teme foarte importante, care nu mai au ecou în societate. Dacă nu e ceva care să șocheze, nu prezintă interes. Este păcat, pentru că este memoria noastră.

5. Înainte de dezvoltarea tehnologică a mijloacelor de informare, căutările puteau dura zile, poate chiar săptămâni. În prezent, suntem doar la un click distanță de un "bombardament" de informații, îndreptându-ne către latura dezinformării și a manipulării.

Credeți că în viitor cartea, ca obiect material, va rămâne doar în fondul de carte al bibliotecilor naționale, județene, particulare sau va ține pasul cu noua tehnologie?

Deja sunt o grămadă de cărți și în format electronic. Avem e-bookuri, dar nu este același lucru. Poate eu sunt și de modă veche, lucrez în arhive, noi suntem mai desueți. Cartea pe care o simți, o miroși, e cu totul altceva. Cartea este ceva care există într-un număr de exemplare. Documentul din arhivă este unicat sau are unul, două exemplare. Este o diferență. Pierderea sau distrugerea unui document dintr-o arhivă este mai dramatică decât pierderea unei cărți. O carte are un anumit tiraj.

Documentul, dacă îl distrugi, ai pierdut pentru totdeauna informația respectivă. Noi încercăm să ținem pasul cu tehnologia și să facem disponibile documentele în format electronic. Le punem la dispoziție on-line.

Am avut un proiect pe fonduri norvegiene împreună cu Universitatea din București și Universitatea din Cluj prin care am reușit să digitalizăm toate documentele medievale ale României, documente până la anul 1600; 40.000 de documente medievale pe care le oferim on-line. Lumea le poate vedea.

Avem un alt proiect, în derulare, prin care încercăm să digitalizăm toate documentele de evidență ale Arhivelor Naționale.

Astfel, cercetătorul care vrea să vadă un dosar o poate face. Spre exemplu, avem documentele Inspectoratului General al Jandarmeriei Române și cineva vrea să vadă ceva despre Jandarmeria din anul 1925. Noi avem instrumentele acestea de evidență pe care le putem pune la dispoziție on-line (inventar, opis etc.). Cetățeanul intră pe site-ul Arhivelor Naționale și vede că la 1925 sunt cinci dosare, din care un dosar cu privire la Jandarmeria din județul Suceava. Pasul următor este mult mai greu de făcut, să transpui toate documentele digitale și să le vezi on-line de acasă. Dar poți evita birocrația ajutându-te de on-line. În acest proiect venim mai aproape de cetățean, la un click distanță.

Este o chestiune care nu s-a pus în discuție la noi, dar în Franța, spre exemplu, informatizarea excesivă a unor servicii oferite cetățenilor produce discriminare. Eu nu sunt obligat să folosesc internetul sau dispozitive electronice. Poate că eu vreau să relaționez direct sau prin scrisori clasice. Atunci, eu nu mai pot avea acces la o relație cu instituția pentru că nu mai am calculator. La noi încă nu s-a pus această problemă.

În prezent, noi avem alternative și nu ne-am propus să eliminăm întru totul corespondența clasică, dar sunt state care în administrație mai lucrează foarte puțin după modelul clasic.

6. Din punctul de vedere al omului care conduce destinele Arhivelor Naționale, încotro se îndreaptă țara noastră din punct de vedere tehnologic?

Unde se duc toate țările. Până la urmă, și noi urmăm un trend pe care îl au toate țările și Uniunea Europeană, în general. Vom urma și noi trendul. Se discută foarte mult, sunt niște provocări foarte mari care se prefigurează la orizont. În mediul electronic nu mai există limitare, așa cum era până acum câțiva ani, când discutam de memorie de 64 de megabiți.

inter

Acum discutăm de medii de stocare pe care aproape orice cetățean și le permite și au unitate de măsură terra sau penta. Să nu mai discutăm de soluțiile de tip cloud. Aceasta este o problemă și pentru Arhive... se discuta la un moment dat de un cloud guvernamental. Nu poți pune informația din țara ta pe un cloud controlat de cine știe cine.

Să nu mai spunem că vorbim de IOT (Internet Of Things) și inteligența artificială. Deja sunt lucruri care ne aruncă în alte provocări ale societății contemporane la care nici nu mă pot gândi.

Computerele care există vor fi deja sub altă formă. Iată calculatorul cuantic. Dispozitivele pe care le avem deja gândesc pentru noi, anticipează tot felul de lucruri, te conectează în tot felul de zone.

Am fost în Finlanda și încă mai am notificări, reclame în finlandeză (suomi).

Ați văzut ce înseamnă accesul la informație, ce s-a întâmplat cu Facebook, cu Cambridge Analytica. Eu am un curs de master la Facultatea de Arhivistică și îi provoc pe studenți. Cursul este despre accesul la arhive, accesul la informație și legislația conexasă din UE. Le mai pun filmulețe prin care se arată cum s-a lucrat cu Cambridge Analytica și despre alegerile din unele țări.

Cum reușești să tăguiești ca să folosesc un englezism, o romgleză...) un anumit public. Deci, accesul la informație în lumea contemporană este... dificil de filtrat și controlat.

Mi-ai amintit acum, făcând aceste referiri, de Edward Snowden.

Da. Vorbim de altă chestiune. Practic, informații care nu ar trebui să fie date publicității, scurgeri de informații. Se pune și problema gestionării e-mailurilor.

Apropo de ce spuneam mai devreme... iată, mailuri oficiale transmise de pe mailul privat, nu de pe cel oficial care are o securizare sporită. Înainte nu era posibil atât de ușor, dar acum... practic poți face o poză unui document și să trimiți pe WhatsApp oriunde. E simplu de manevrat.

Să vedem viitorul mai degrabă aparținând mașinilor de scris decât calculatorului?

Da, dar este greu să ne întoarcem. Nu cred. Ai văzut că tot vorbim de dreptul la viața privată și UE încearcă cu Regulamentul GDPR. Nu știu cum va reuși pentru că omul de bună voie îți dă aceste informații. Iar dacă nu ești atent, le dai cui nu trebuie. Chiar și făcând o rezervare la o firmă de travelling.

7. *Apropo de informație. Eu am prins cumva și/și. Înainte voiam să găsesc ceva și mi-era cam greu. Acum pe "Sfântul Google" găsești ce vrei și ce nu vrei. Problema se pune. Sunt tinerii formați să filtreze informația?*

Adică, ei au tendința să ia de bun ce citesc. Inclusiv Wikipedia. Nu există o restricție, doar pentru doctori sau specialiști. Poate scrie oricine. Asta este o chestiune foarte importantă și cred că în școală ar trebui să se predea o astfel de materie, privitor la filtrarea informației. Am văzut într-un desen animat care s-a difuzat frecvent, având mare succes, o chestie foarte interesantă. Personajele sunt copii care fac tot felul de lucruri. Unul dintre ei spunea că a văzut pe un canal dedicat emisiunilor despre istorie, un expert, un autointitulat expert, care vorbea despre anumite lucruri cu o mare convingere, iar dacă îl căutai vedeai că de fapt el era un "no name". El se autointitulase expert.

În acest fel, realizăm modalitatea în care sunt expuși copiii la niște informații și nu pot face distincția. Este foarte greu de controlat acest fenomen.

8. *Ce părere aveți despre deschiderea granițelor? Cum vedeți faptul că tinerii intelectuali capătă burse în străinătate și nu se mai întorc? Adică, punem în balanță faptul că, în anumite perioade istorice, elita intelectuală pleca să urmeze studiile de doctorat, dar se întorcea acasă. Lua modele din Occident și încerca să le aplice aici, pe pământ românesc.*

Mai este valabilă astăzi afirmația potrivit căreia "istoria se repetă" sau "se poate repeta".

Mă gândesc că așa este logic. Am trăit 50 de ani cu granițele închise, iar consecința acestui exod în masă este și consecința acestei perioade în care am fost închiși. Este o reacțiune. Așa se întâmplă: acțiune și reacțiune.

Apoi stima de sine în România... "la noi nu merge nimic bine". Din păcate, noi ca părinți ne îndemnăm copiii să plece să ducă o viață mai bună. Dar nu știu în ce măsură beneficiile unui trai ceva mai bun pot compensa ruptura de pământul tău, de rudele tale, de cei apropiați. Mi se pare că cei care pleacă au o traumă. Până la urmă, e și vorba despre sărăcie.

Dar sărăcia e reală sau și un pic închipuită? Am impresia că ne dăm seama de ceva în momentul în care pierdem. Nu suntem chiar într-o situație dezastruoasă.

Da, chiar și colegii mei... unii se plâng de salarii, de faptul că nu sunt destul de bine văzuți în societate. Dar ai un statut, ai o meserie nobilă, nu-i așa? Beneficiezi de o oarecare deferență, de respect.

Sunt colegi care au plecat pentru câțiva lei în plus, la o societate privată și vor să se întoarcă, dar demisia este un act unilateral, voința lor. Totuși, se pare că un leu în plus nu înseamnă neapărat mai bine.

Și să facem diferența! Cei care plecau la studii în străinătate în sec. al XIX-lea... Cine pleca? Plecau fii de boieri, nu plecau din cauza sărăciei. Acum oamenii pleacă la studii și rămân acolo pentru că vor să câștige mai bine. În sec. al XIX-lea nu era situația aceasta. Se duceau

acolo, erau niște “no name”, dar se întorceau aici pentru că erau cunoscuți. Aveau niște competențe pe care tânărul stat le cerea și nu avea de unde să le ia.

Cel școlit în străinătate devenea ministru sau avea o funcție importantă în stat, utilă societății și nu se punea problema veniturilor. Istoria aici... nu se repetă. Sunt lucruri total diferite.

Nu vreau să devin părtinitor, dar în instituții de genul acesta accezi benevol, nu ca înainte, când te duceai în armată obligatoriu. Sunt chestiuni care te călesc și te fac să ai un anumit spirit. Și începi să vezi lucrurile puțin altfel.

*Vizavi de armată, de
regimul militar obligatoriu...
Credeti că ar trebui reintrodus?
Înainte armata responsabiliza...*

9. Cum vedeți rolul Jandarmeriei în societate și rolul societății în dezvoltarea Jandarmeriei? Care credeți că ar trebui să fie “cărarea” pe care ar trebui să pășească națiunea română?

Eu cred că Jandarmeria este o instituție importantă a statului român care poate aduce echilibru și forța internă de care are nevoie statul...

Uneori, echilibrul acesta este foarte criticat...

Contează foarte mult și înțelepciunea factorilor de decizie care trebuie să lase Jandarmeria să își facă treaba pentru care există. Jandarmeria poate însemna foarte mult pentru stat. Este foarte importantă și ca factor de descurajare pentru potențiale conflicte. Nu trebuie să se ajungă neapărat la un conflict social.

Jandarmeria are și un rol de prevenție foarte mare. Numai simpla ei prezență în apropierea stadionului descurajează unii turbulenți și nu se mai ajunge la alte lucruri. Ce ar însemna să nu vezi niciun fel de forță de ordine la un eveniment de genul acesta?

Și nu numai pentru asta. Faptul că sunt copii care vin la școlile de jandarmi sau la academie îi formează ca indivizi.

Da, era un lucru bun, dar la un moment dat, mă gândesc aici la acei militari în termen, se ajunsese la practicarea unor lucruri nu tocmai în regulă. Vorbesc despre comportamentul comandanților sau al celor care aveau o vechime mai mare în armată.

Chiar eu am intervenit de câteva ori pentru a ajuta câțiva copii de 18-19 ani care abia ajunseseră în armată. E greu în lumea contemporană să introduci ceva care este o obligație, trebuie să găsești formula potrivită pentru astfel de lucruri.

10. Ce așteptări aveți de la Jandarmerie? Cum vedeți evoluția acestei instituții vorbind despre anii 1850 când această Armă a fost înființată, despre trecerea ei prin diferite regimuri și instituția de astăzi?

Așteptări... Sunt acele așteptări pe care le are orice cetățean față de Arma Jandarmeriei. Este vorba, până la urmă, să își facă datoria vizavi de cetățeni, să reușească să își îndeplinească mandatul pe care îl are din partea societății.

Așa cum spuneam mai devreme, este o instituție importantă a statului. Este important să fie lăsată să își facă treaba, să fie acea pârghie de control.

În orice instituție, oricât de bună ar fi ea sau oricât de bune intenții ar fi la crearea unei instituții, în momentul în care lipsesc acele pârghii de control... lucrurile au tendința să o ia razna și atunci nu este în regulă.

Orice lipsă de control asupra unei instituții, mai ales o instituție de tip militar, este periculoasă. Dar este nevoie de existența acelor

interview

pârghii pentru a o putea feri de acele imixtiuni de oricare tip ar fi ele.

Să poată să își facă datoria! Lipsa controlului este periculoasă. Chiar dacă uneori deranjează, el trebuie să existe. Evident că orice instituție a statului român urmează forma statului de la momentul respectiv. Nu ai cum altfel. Ne place sau nu ne place. Aceasta este istoria. A fost înființată Jandarmeria, apoi Jandarmeria Rurală, după care a venit regimul comunist și s-au transformat trupele de jandarmerie în trupe de securitate.

Este o chestiune pe care ar trebui să ne-o asumăm. Există o anumită crispă. Vorbim despre Jandarmerie până în anii '50 după care nu mai este nimic și apoi ajungem în 1990. Este o parte de istorie care este a noastră, pe care trebuie să ne-o asumăm!

Cu bune, cu rele! Nu suntem noi, cei de astăzi, vinovați pentru ce s-a petrecut acum zeci de ani. Așa a fost statul în care am trăit. Au venit sovieticii, ne-am transformat în stat comunist.

O Armă onorabilă a statului român a fost convertită ca să slujească statului din perioada respectivă. Ca a fost un stat criminal așa cum i s-a spus... Ok, dar asta nu înseamnă că trebuie să ne facem că nu există. Este parte a istoriei noastre. Ascunderea sub preș sau negarea acestei bucăți de istorie nu face bine nimănui.

Trebuie să discutăm cu calm despre această parte. Este istorie. După '90 s-au făcut eforturi foarte mari pentru ca această Armă să se întoarcă la ce a fost o dată.

Până la urmă, toate instituțiile statului au apărut pentru că era nevoie de ele, exista o nevoie socială. Și această nevoie socială a presupus apariția Jandarmeriei, a Arhivelor Naționale ș.a.m.d.

Fiecare trebuie să își facă treaba pentru care a primit mandat din partea societății. Noi, ca Arhive avem mandat de a avea grijă de memoria acestei națiuni și pentru asta trebuie să muncim.

10. *Ce gânduri ați vrea să îi transmiteți jandarmului pe care îl vedeți pe stradă?*

Am tot respectul pentru jandarmii pe care îi văd, nu numai pentru cei de pe stradă. Îmi place să cred că înțeleg misiunea și meseria pe care le au și sunt convins că cetățenii sunt mult mai liniștiți în momentul în care văd pe stradă un jandarm.

Pentru mine, această Armă a Jandarmeriei nu-mi este străină. Sunt apropiat de Jandarmerie și cred că jandarmul de pe stradă, nu are treabă cu politica sau cu ce se întâmplă la nivel înalt. El doar încearcă să își facă datoria acolo și să fie alături de cetățean. Pentru că de fapt cine este acest cetățean? Fratele lui, sora lui, prietenul lui.

Oameni care blamează Jandarmeria sunt peste tot. Nu o să avem niciodată sută la sută apreciere... important este să preiei toată această informație negativă și să încerci să o transformi. Cred că până la urmă cea mai bună misiune este adevărul! A prezenta cu onestitate

lucrurile este mai corect și mai simplu.

Este adevărat că doare când vezi lucruri care nu sunt adevărate și ele sunt rostogolite în spațiul public, sunt luate de bune și apoi folosite de diverse televiziuni sau grupuri de interese care duc tot felul de lupte.

Dar aceste lucruri nu mai fac parte din lucrurile pe care le putem controla noi.

Eu cred că Jandarmeria este o instituție importantă a statului român care poate aduce echilibru și forța internă de care are nevoie statul...

GÂNDURI... PENTRU GÂNDURI

col. Mihaela BOROȘ

Cel mai important principiu al vieții omenești este acela că ajungi să fii precum gândești în cea mai mare parte a timpului. Această idee reprezintă baza religiei, a filosofiei, a metafizicii, a psihologiei și a succesului. Lumea ta exterioară este în mare parte o reflectare a universului tău interior. Dacă îți vei schimba modul de a gândi, îți vei transforma viața. Cea mai mare provocare și cea mai mare responsabilitate pe care le ai sunt acelea de a-ți crea în interiorul tău echivalentul mental a ceea ce vrei să exprimi în exterior.

Filosoful scoțian David Hume a fost primul care a propus ideea de tabula rasa sau de „plăcuță nescrisă”. Conform acestei teorii, fiecare persoană vine pe lume fără gânduri sau idei și tot ceea ce gândește și simte este învățat începând cu perioada copilăriei. Este ca și cum mintea unui copil ar fi o plăcuță nescrisă, pe care fiecare experiență și persoană cu care acesta intră în contact lasă o urmă.

Adultul devine suma a tot ceea ce învață, simte și experimentează în timp ce crește. Ceea ce adultul face și devine mai târziu este rezultatul acestei condiționări anterioare, după cum scria Aristotel: „Tot ce e imprimat este exprimat”. Deci, gândurile sunt creatoare, ele determină comportamentul, iar viața este oglinda gândurilor noastre! Orice gând constituie o cauză, orice situație reprezintă un efect!

Trăim într-o lume ce s-a depărtat mult de rădăcinile ei spirituale, în care fie vorbim foarte mult fără să spunem nimic, mai mult din teama

„Există o lege în psihologie potrivit căreia dacă îți poți forma în minte o imagine a ceea ce dorești să devii și o menții acolo un timp suficient de lung, vei ajunge curând așa cum ai gândit.”

WILLIAM JAMES

de a tăcea - căci tăcerea ne obligă să ne întâlnim cu noi înșine - fie stăm în fața televizorului sau a calculatorului și nu mai deschidem gura ore sau zile în șir. Cuvântul este privit doar ca un instrument de comunicare.

Am uitat că un cuvânt poate vindeca sau ucide, am uitat că un cuvânt creează sau distruge, am uitat că noi suntem cei care purtăm asupra noastră în fiecare clipă această armă. Ne lăsăm copleșiți de depresie, stres, supărări și atâtea boli care provin din acestea, când vindecarea este la îndemâna noastră: doar prin puterea cuvântului, rostind zilnic vorbe frumoase, pline de iubire și adevăr.

De ce sunt oamenii triști? Pentru că sunt prizonieri în povestea lor personală. (Paulo Coelho)

Viața este cel mai frumos dar care ne-a fost dat de divinitate prin intermediul părinților noștri. Puțini dintre noi, însă, își mai aduc

aminte de unde au venit și mulți dintre noi nici nu îndrăznesc să se gândească unde vor pleca după...

Trăim într-o lume de gânduri. La început există gândul. Apoi dorim să-l exprimăm prin vorbire, prin cuvânt. Gândirea este legată de vorbire.

Așadar, cum gândim?

Foarte simplu.

Folosim vocabularul pe care îl avem pentru a gândi, pentru a sta de vorbă cu noi înșine, pentru că acest lucru este până la urmă gânditul. Cuvântul și gândul devin faptă, comportament, obicei și, împreună, ele sunt chiar viața noastră.

Fiecare om își are propria sa lume mentală, modul său de a gândi, propriile căi de înțelegere a lucrurilor și căile sale de acțiune. Așa cum fața și vocea unui om diferă de ale celorlalți, la fel diferă și modurile de a gândi și de a înțelege. Acesta este motivul pentru care apar atât de des neînțelegerile între oameni, chiar și între cei apropiați sau prieteni.

De regulă, noi nu putem înțelege corect viziunea celui alt. De aici, fricțiuni, rupturi și certuri ce se produc într-un minut, așa se explică poate de ce prietenii nu durează niciodată prea mult. Ca să ne putem înțelege empatic unii pe alții, ar trebui să nu ne blocăm accesul la modul „altora” de gândire, să nu percepem doar într-un mod critic, în funcție de propriul nostru filtru mental, întrucât astfel se poate distorsiona realitatea gândirii celui alt.

Gândurile de ură, gelozie, egoism sau desfrâu, produc imagini distorsionate în minte, determinând întunecarea înțelegerii și de aici confuzii. Problema cea mai mare este că în cea mai mare parte gândurile sunt

setate pe negativ, pline de răutate, mânie sau amărăciune și ne rănesc sufletul:

*„Nu pot” - înainte să încerci;
„Mi-e frică” - de parcă nu știi că frica
dispare doar făcând lucrul de care îți
este teamă;
„Știam eu că nu am noroc în viață”;
„Numai mie mi se întâmplă”;
„Cu ce am greșit?” - gândire de victimă;
„Nu mai rezist, nu mai pot, e o povară
prea grea, nu mai vreau să trăiesc” -
gândire pesimistă, fatalistă.*

Gândurile de îngrijorare sau de frică sunt forțe de temut care există în interiorul ființei noastre. Ele otrăvesc înseși sursele vieții și distrug armonia, eficiența pe termen lung, vitalitatea și vigoarea; în timp ce gândurile opuse de bucurie, bună dispoziție și curaj - vindecă, mângâie, alină iritarea și sporesc enorm eficiența ființei prin multiplicarea puterilor mentale. Deci, să încercăm să nu ne pierdem niciodată buna dispoziție! Să încercăm să zâmbim și să râdem tot timpul!

*„Lumea este o oglindă și-ți restituie chipul
pe care i-l arăți!”*

iar

*„Oglinda este fidelă prin docilitate, dar
perfidă prin neputință!”*

Mai mult, nu este destul că avem noi, propriul flux de gânduri negative care ne influențează direct, dar avem o societate care are grijă să nu putem ieși din acest cerc vicios.

Deschizi televizorul și știrile nu conțin să te sperie cu violență, cu sărăcie, cu boli. Apoi, tot televizorul prin reclame nesfârșite, te îndeamnă să cumperi soluțiile: mâncarea lor,

medicamentele lor, produsele lor electronice, mașinile lor.

O unealtă de marketing care distruge oamenii și îi tratează ca pe obiecte care trebuie speriate, rătăcite și îmolnăvite, ca apoi să le fie vândută soluția.

Părinții, proști și ei de mass-media vin, și ei, cu alte gânduri negative și le repetă într-una copiilor, prietenii repetă și ei ce au auzit la televizor sau de la părinți și așa ne molipsim să gândim ce auzim, ce vedem, pentru că un cor întreg te bombardează cu negativism.

Gândul este cel care modelează omul, dar imaginația poate face adevărate minuni. Prezentul nostru este rezultatul gândurilor noastre anterioare, iar viitorul își are sămânța în gândurile noastre actuale. Dacă gândim corect, vom vorbi și acționa corect. Vorbirea și acțiunea urmează întotdeauna gândirii. E important să ne reamintim din când în când că „omul este ceea ce el gândește”. Este important să încercăm să ne păstrăm inima tânără, să nu gândim niciodată: „Am îmbătrânit”, căci acest gând ne va copleși.

Este de dorit să gândim: „Sunt puternic”, nu să gândim: „Vai, ce slab sunt” sau „Sunt un prost”, cu siguranță că vom deveni unul. Este de dorit să ne bucurăm de libertatea gândirii să ne eliberăm de prejudecăți, căci acestea întunecă gândurile și înăbușă intelectul.

Apoi, când ne dăm seama de toată această gândire negativă din sufletul nostru, ne gândim dintr-o dată care este sensul vieții noastre? Ne uităm în oglindă și ne întrebăm de ce trăim?

Ce înseamnă pentru noi fericirea, ce înseamnă să fim fericiți?... încercăm să căutăm, să cercetăm, încercăm să aflăm...

Psihologul Sonja Lyubomirsky, descrie fericirea ca fiind 50% genetică, 10% dependență de situațiile prin care trecem, iar 40% definită de acțiunile noastre.

Albert Schweitzer spunea că „Fericirea înseamnă doar să ai o sănătate bună și o memorie proastă”.

Dalai Lama afirma că „Fericirea nu e ceva gata făcut, ea vine din faptele tale”.

Maica Tereza propovăduia „Fii devotat lucrurilor mărunte, căci în ele stă puterea ta”.

Pentru majoritatea oamenilor, fericirea e legata de posesiuni: case, bani, mașini și altele.

Eu cred că, pentru mulți oameni nu există o idee clară a ceea ce este fericirea. Majoritatea o caută, puțini o construiesc. Fericirea nu e ceva la capătul unui drum, este drumul însuși, modul cum îl parcurgi. Fericirea nu e zgomotoasă; tace și se ascunde. Și nu trebuie strigată pe nume, pentru că fuge. Dar poate fi descoperită și învățată. Căile spre ea sunt ocolite, nu trebuie să te întrebi tot timpul dacă ești fericit.

Atât cât avem de trăit, să facem tot posibilul să trăim frumos. Să ne înnobilăm propria ființă, pentru că nu avem nimic în afara ei. Cred că fiecare om are formula sa de fericire, pe care trebuie să o descopere, descoperindu-se pe sine. Așadar, este foarte important dictonul „Cunoaște-te pe tine însuși”. Cine reușește să își descopere individualitatea distinctă și să o exprime, acela e un om fericit. Trebuie să descoperim ceea ce ni se potrivește cu adevărat. Să realizăm un echilibru între dorințele și posibilitățile noastre. Este foarte important să fii TU, să te simți bine cu tine.

Ce important este să nu te plictisești când rămâi singur cu tine!

Viața este un șir de bucurii mărunte, iar pentru a fi fericiți ar trebui să ne așezăm pe noi înșine pe primul loc, să avem mai multă încredere în noi, să avem o abordare optimistă și plină de încredere a situațiilor neplăcute pe care le primim de la viață, să nu căutăm vinovați pentru ceea ce ni se întâmplă, să ne asumăm responsabilitatea și întotdeauna să terminăm ceea ce am început.

Cred că avem o răspundere față de propriul nostru potențial, cred că avem o răspundere față de propria noastră inteligență și conștiință, dar mai presus de toate, cred că e necesar să avem un scop în viața aceasta scurtă, pe care o avem de trăit pe acest pământ.

E important să fim realiști, dar cred că uneori e necesar să ne dorim imposibilul, să încercăm să facem ceva mai mult decât lucrurile la care ne pricepem deja, să nu punem limite, să luptăm, chiar dacă nu întotdeauna avem succes și uneori mai e nevoie să învățăm.

Cred că viața este o continuă schimbare, clipă de clipă, ceas de ceas, an de an, important este să facem pași mici, dar siguri, să înlăturăm toate barierele ce se află în interiorul nostru, asemeni unui „*cântec ce nu se poate cânta niciodată de la sfârșit spre început, și trebuie să cântăm întotdeauna îndreptându-ne spre sfârșit*” (Octavian Paler).

În viață avem parte de tot felul de emoții: poate de satisfacție, poate de mici iritări, sau uneori sentimente intense de mândrie sau de frustrare, dar cred că cel mai important lucru este să găsim oportunități în orice dificultate pentru a atinge țelul pe care ni l-am propus. Uneori, viața poate să semene cu un șir de curse, de-a lungul cărora învățăm să privim în față lucruri și adevăruri incomode despre noi, lecții pe care le primim pentru a vedea că realitatea exterioară este, de fapt, suma percepțiilor noastre.

Noi, oamenii suntem produsul gândurilor noastre și devenim ceea ce gândim, însă, ceea ce ne împiedică să obținem rezultatul dorit sunt lenea, frica și poate o autostimă joasă. Ca ființe umane, fiecare dintre noi avem propriile valori, credințe, prejudecăți, concluzii din diferite experiențe trăite, atitudini.

Suntem unici, nu doar prin amprenta ADN specifică fiecăruia, ci și prin „bagajul” personal pe care îl avem cu noi în orice moment și pe care îl aducem în orice situație, în orice interacțiune, bagaj, care acționează ca un filtru al realității.

Pentru că știm care ne sunt punctele tari, utilizarea lor ne aparține. Faptul că viața nu este așa cum ne-am dori să fie, nu ar trebui să ne surprindă. Goana după „fericire”, după „o viață liniștită”, „fără grija zilei de mâine” generează așteptări nerealiste și nefericire, depresii, neîncredere în sine și suferință.

O viață implicată, cu sens, cu trăire în muncă, în rolul de părinte, cu dragoste și timp liber, cu încercări de eliminare a negativismului, sau măcar temperarea înclinației către o astfel de atitudine nocivă ar conduce poate la schimbări spectaculoase în viața personală și profesională a oricui. Dacă am evita să găsim scuze pentru eșecurile noastre și nu ne-am mai pune în postura de victimă a destinului, dacă am fi mai responsabili pentru comportamentul

nostru, dar și pentru deciziile luate, dacă am fi mai consecvenți poate am fi mai stăpâni pe propria viață.

Sună dificil, dar avem nevoie de sens și de realizare pentru a trăi sentimentul de împlinire. Atitudinea și gândurile nu se schimbă peste noapte... Viața e foarte corectă, ne-a dat exact ce am cerut. Nimic mai mult, nimic mai puțin, e doar vina noastră dacă nu am știut să cerem.

Ar trebui să nu uităm că vine o vreme când „*pielea se încrețește, părul încărunțește, iar zilele se transformă în ani... dar, forța și determinarea noastră nu au vârstă. Dincolo de orice punct de sosire e unul de plecare. Dincolo de orice reușită e o altă încercare. Cât timp trăim trebuie să ne simțim vii.*”

Dacă ne e dor de ce făceam înainte, ar trebui să facem din nou. Nu e nevoie să ne pierdem printre fotografii îngălbenite de timp... e nevoie să mergem mai departe atunci când toți se așteaptă să renunțăm. Nu trebuie să lăsăm să se tocească tăria pe care o avem în noi.

E nevoie să facem astfel ca în loc de milă să impunem respect.

Când nu mai putem alerga, ar trebui s-o luăm la trap. Când nu mai putem nici asta, ar trebui s-o luăm la pas. Când nu mai putem să mergem, ar trebui să luăm bastonul. Însă nu trebuie să ne oprim niciodată...” (parafrizare după Maica Teresa).

Epilog

Nici nu prea știu de ce am scris aceste rânduri. Poate că am simțit că am o mare nevoie de cineva căruia să-i încredințez nimicurile care mi se întâmplă. Poate că mi-am scris chiar mie... (parafrizare după Micul Prinț)

Mie, care am întârziat mereu: cu copilăria în adolescență, cu adolescența în tinerețe și, acum, cu tinerețea în maturitate.

Mai departe nu îndrăznesc să mă gândesc..... trăim într-o lume de gânduri...

BIBLIOGRAFIE:

- Gilbert Daniel – În căutarea fericirii, Editura Curtea Veche, 2012.
- Lyubomirsky Sonja - Cum să fii fericit, Editura Amsta Publishing, 2010.
- Roșoga Florin - 12 Lucruri pe care oamenii fericiti le fac altfel. Dezvoltare personală și profesională.
- Swami Sivananda - Puterea Gândului, Editura Deceneu.

A FI...IDEE

mr. George ENE

O lume plină de tentații se ascunde în dedesubturile a ceea ce a ajuns azi lumea: o aparență nefericită a fericirii fade, a înconjurului de „a avea” și a ștergerii memoriei de „a fi”. Oare am uitat “să fiu” în căutarea lui „a avea”?

Mă întreb, de multe ori, dacă nu cumva și cuvântul este tot o formă de a avea și mai puțin o însuflețire cu sau fără noimă. Da, de a avea aprecierea celorlalți și de a fi un picuț altfel. Dar ești? Un picuț? Un picuț, pentru că, în cazul de față, nu putem vorbi nici despre experiența vastă, nici despre autoritatea cuvântului. Doar observ și îmi dau cu părerea. Că o fi părerea mea sau a altora, iar eu doar o sumă de păreri auzite la “un colț” de cafea... asta nu cred că pot aprecia.

Aș fi, poate, subiectiv! La fel de subiectiv precum toate percepțiile mele. Un fel de părerolog fără păreri sau cu păreri despre care crede și, uneori, pretinde că sunt ale lui, dar care pot fi, deseori, ale altora care cred și ei că le aparțin, dar despre care putem spune doar că sunt rezultatul unei dogme sociale bine “instalate” în neocortex încă de la vârste fragile.

Ce e bine, ce e rău? Ce e viața, ce e moartea? Ce sunt principiile? Ce sunt percepțiile? Ce este realitatea? Și, până la urmă, ce este durerea și unde o simțim? Dacă îți tai degetul nu te doare creierul, este evident, dar senzația... cărui corespondent senzitiv îi atribuie, în fapt, finalitatea?

G

lasul lui se auzea peste văile amintirii. Atât de multe variante de a fi, dar niciuna reală. A scrie jurnale sau despre vise goale, a te înrola în armata lui Bachus sau a te

pocăi... extreme, din ce în ce mai mult, extreme... Încotro, când toate acestea nu sunt nimic din ceea ce ești sau erai? Când nimic din toate aceste lucruri fără esență nu îți aduce fericirea?

Unde cauți fericirea când fericirea este în mâinile tale? Oare nu poți vedea dincolo de mâinile tale materiale goale? Esența, esența eclipsează aparența.

Glasul lui era singurul de care nu putea scăpa. Și un gând îl agăța mereu: *"oriunde ai fugi, nu poți fugi de tine!"* Ar fi spus atâtea, ar fi făcut atâtea, dar mereu îl întorcea ceva. Principiile? Teama? Cine a dogmatizat toate înțeleșurile cuvintelor și le-a remodelat? Cine a remodelat însuși cuvântul? Al cui cuvânt este vorba și cine, când, cum a dat naștere și înțeleș cuvântului?

Cine mi-a dat gândul? Cine mi-a sădit pământul, iar eu, pământ fiind, am început ca să trăiesc... gândind?

Glasul lui în gându-i era, acum, la răscruce de gânduri... contradictorii, baliverne, esențiale, complementare, toate se zbăteau să iasă la iveală... Or fi fiind ideile lui? Ale altora? Dacă erau ale altora, atunci ce căutau în capul lui? O fi având plantate semințe de idei?

Să se îndrepte undeva, către ceva sau să aștepte ca lucrurile să se îndrepte către el? În emisferele-i cerebrale se vedea o nucă în miniatură, iar goangele propriei istorii îi ascundeau de sine însuși chiar propriile-i gânduri. Ca niște molii ideatice îi ucideau toată utopia, iar emoția lirică era răpusă de pragmatism. Apare, iată, dramatismul de a-și pierde scânteia și a rămâne doar o umbră pală a luminii care a fost. Și, tot îndepărtându-se lumina, se micșorează, în apogeu, umbra, care devine mai subțire și mai subțire... ca un fir de ață neagră, atât îl mai lega pe el de sine. Atât ar mai fi fost puntea de la bine la rău.

Sfărmat de valuri, parcă nici Apolodor nu l-ar mai recunoaște, iar Damascul lui, Damascul lui nu ar mai exista, căci iată, timpul subit l-a înghițit lăsându-i parșiv un bilet de amintire de cum ar fi fost dacă ar fi fost. Poate că acela ar fi fost rostul, dar rostul ar putea să aibă și alt rost, iar lipsa să fie, totodată, un conținut al plinului prea plin care mai vrea să refugieze, să renege, să blameze, aruncându-se în conținut gol și umplându-se cu lipsă...

Care ar fi rostul și de ce ar trebui ca toate astea să aibă un rost și un scop? De ce prezentul ne dă impresia că tot ce e acum e fost? Și de ce, dintre toate timpurile, *"eu sunt"* are mai mare greutate? Sau o fi tot o utopie *"pensantică"* a *langajului* diurn? Să fiu eu însumi, mie, strămoșul meu străbun? Eu vreau să fiu cărarea mea, dar, oare, ce vreau eu este rodul minții mele și, într-adevăr, ceea ce vreau eu sau ceea ce au vrut alții să vreau?...

Într-o zi, nebunia s-a transformat în baladă și am cântat-o toți... eram atât de păgân în credința mea încât mi-aș fi dat cu un acvariu plin de perle în cap și aș fi zis că perla a fost lovită de un acvariu care... s-a vărsat un pic pe jos înmulțindu-se în cioburi... cioabe... și alte literarisme fără noimă în țeasta gândului.

Poate că într-o bună zi... aș face un avort literar ca să mai las o pauză foi goale... dar foaia e parșivă! Stă mereu goală în fața ta și așteaptă să o cuprinzi. Și ce faci? Îi spui o poveste și uite așa te contopești cu coala și gândul cu cerneala. Apare scânteia! Apare focul și, în făurirea lui, cuvântul capătă formă, ia naștere!

Ce facere s-a prefăcut, iată! De la gând la cuvânt, de la cuvânt la frază și de la frază răzvrătită la dogmatizarea sensului. Și iată! Sensul se preface-n licurici de idei care de care mai bune sau mai proaste și îți intră în cap. De ce? Ca să se însămânțeze, să crească hrănite de seva egoului luciferic. Apare scânteia, apare selenarul cerebral, apoi soarele, lumina... Și uite așa, te-a mai luminat vreo idee! Apucă-te de ea și, acum, construiește-o. Că și Sisif trebuie să aibă urmași, dar nici Hercule n-a murit de tot.

PREZIDENTIALE 2019'

mr. George ENE
plt.adj.șef Nicoleta SANDU

Dispoziții generale

Votul este reglementat de Legea nr. 370/2004 și prevederi ale articolului 81 din Constituția României. Alegerea președintelui are loc în două tururi.

Al doilea tur de scrutin are loc numai în cazul în care, în primul tur, niciunul dintre candidați nu a întrunit 50%+1 din voturile alegătorilor înscriși pe listele electorale permanente.

Pentru a putea candida este necesară depunerea la Biroul Electoral Central a listelor cu semnăturile ale cel puțin 200.000 de susținători.

Alegerile prezidențiale de anul acesta, din România, au avut loc în două tururi de scrutin, pe 10 și 24 noiembrie 2019. 27 de persoane și-au anunțat intenția de a candida. Dintre acestea, 17 și-au depus dosarul la Biroul Electoral Central, fiind admise în final 14 candidaturi, un număr similar cu cel de la scrutinul precedent.

Un om și militar de carieră spunea că, în general, alegerile nasc pasiuni și dorințe, iar alegerile prezidențiale reprezintă vârful, apogeul confruntărilor pentru convingerea electoratului. Deși „bătăliile” se duc, de multe ori, în studiourile televiziunilor, campania electorală are și o importantă dimensiune în spațiul public, manifestările, mitingurile, afișajul, concertele și întâlnirile directe cu alegătorii reprezentând un important mijloc de promovare a programelor politice.

Odată cu îndeplinirea misiunilor, să le numim cotidiene, Jandarmeria Română a fost implicată și în realizarea diferitelor măsuri de ordine pentru activitățile premergătoare procesului electoral.

Cum poți realiza o misiune de succes?

Într-un scurt rezumat, ai nevoie de o planificare minuțioasă și cooperare foarte bună între factorii implicați. Distribuirea buletinelor de vot și a celorlalte materiale destinate procesului electoral de la locul de depozitare către președinții secțiilor de votare trebuie să decurgă fără sincope.

Bineînțeles, victoria îi favorizează pe cei care se pregătesc, iar lecțiile învățate constituie un important element al pregătirii. Deci, în centrul tuturor stă pregătirea, pentru că numai dacă ești pregătit poți evita șabloanele și te poți adapta la situația nou creată.

Trăgând linie, putem afirma că misiunea jandarmilor la prezidențialele 2019 a avut finalitatea dorită lipsind conflictele și manifestările care să tulbure ordinea publică, iar flexibilitatea răspunsului jandarmilor la adunările publice spontane generate de diverse evenimente, din timpul procesului electoral sau de rezultatul alegerilor, a avut ca urmare manifestări pașnice.

*“Jandarmii au fost tot timpul alături de noi, au supravegheat zona încă de la deschiderea secției de votare. Prezența lor impune respect, iar noi suntem siguri că în cazul producerii unor incidente, vor acționa imediat...”,
Mihaela Ilie, președinta Secției de votare nr.117 din comuna Afumați, județul Ilfov*

Lecții învățate!

Ele reprezintă un instrument important în pregătirea viitoarelor campanii electorale, iar aplicarea lor va asigura un plus de eficiență și eficacitate.

Olimpici în intervenție antiteroristă

mr. Casandra ILIE

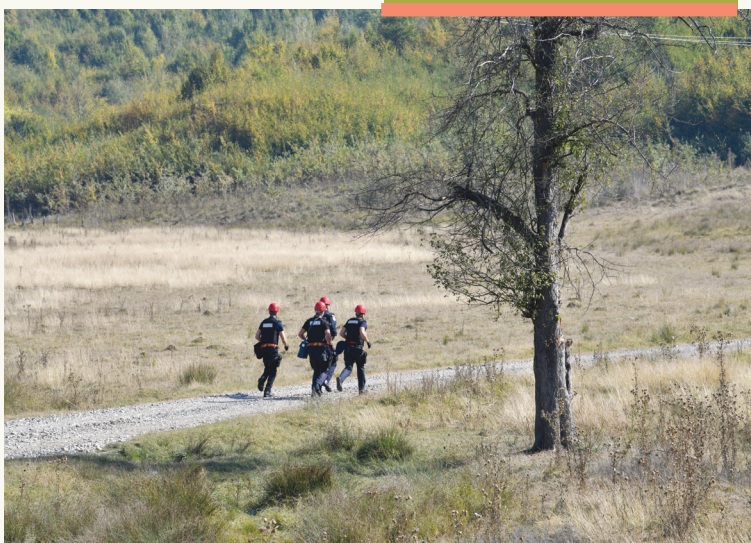
O săritură de la înălțime pe salteaua de salvare pneumatică, urmată la scurt timp de cățărarea pe turnul de intervenție, rapel în contratimp o ședință de tragere asupra a patru obiective, cu 20 de cartușe, de la distanțe variabile.

Pe scurt, a fost ziua cu numărul unu și proba susținută de către luptătorii înscriși în concursul militar-aplicativ *“Olimpiada Echipelor de Intervenție Antiteroristă – ediția 2019”*.

Anul acesta concursul s-a desfășurat în perioada 30 septembrie - 4 octombrie, locul ales pentru susținerea tuturor testelor fiind Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Ochiuri.

Listele de înscriere au cuprins 14 echipe, formate dintr-un coordonator, 4 luptători și o rezervă, totalizând 84 de participanți. Unitățile Jandarmeriei care au ales să participe la acest concurs au fost: Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei, Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București, Grupările de Jandarmi Mobile, Inspectoratele de Jandarmi Județene Brașov, Galați, Ilfov și Vâlcea.

La fel ca la prima ediție concursul s-a axat pe trei componente, și anume: parcurgerea unui circuit psiho-fizic, pregătire fizică și executarea unor ședințe de tragere specifice, contratimp, în condiții de efort. Pentru parcurgerea tuturor probelor a fost nevoie de mult antrenament, stăpânire de sine, forță fizică și psihică și mai ales de coordonare.

Prima zi a fost dedicată parcurgerii unui circuit psiho-fizic ce a constat în săritură de la înălțime pe o saltea de salvare pneumatică, dificultatea probei fiind dată, în special, de noutatea acesteia, cățărare pe turnul de intervenție și rapel.

Această ultimă parte a probei a creat mici probleme, ea fiind parcursă de 83 din cei 84 de participanți. În schimb, la ședința de tragere, executată în condiții de efort fizic, contratimp (2 minute și 30 secunde) doar două echipe au îndeplinit cumulativ condițiile (echipele din cadrul Grupărilor de Jandarmi Mobile Bacău și Ploiești).

O provocare pentru orice luptător este reprezentată de parcurgerea pistei roșii.

Anul acesta proba a constat în parcurgerea celor 22 de obstacole ale acesteia, nivelul de dificultate fiind unul ridicat, necesitând o foarte bună pregătire fizică, dar și psihică.

Pentru a contura cât mai bine acest lucru putem spune că din cele 14 echipe prezente, doar două au reușit parcurgerea probei fără penalizări (echipele din cadrul Grupărilor de Jandarmi Mobile Brașov și Timișoara), timpul cel mai bun fiind realizat de către echipa Grupării de Jandarmi Mobile Brașov.

Traseul de anduranță a presupus parcurgerea unei distanțe de 5,5 kilometri în teren variat, luptătorii fiind echipați cu vestă antiglonț, cască și ham de alpinism, pistol și mască contra gazelor.

Pentru a îngreuna puțin proba, pe parcursul traseului forestier, echipele au avut de transportat o persoană rănită pe targă, pe o distanță de 100m și trecerea unei zone contaminate cu MCG în poziție de luptă, pe o distanță de 200m.

La finalul probei cele mai bune rezultate au fost obținute de către echipele din cadrul Grupării de Jandarmi Mobile Bacău, Brigăzii Speciale de Intervenție a Jandarmeriei și Grupării de Jandarmi Mobile Brașov.

Pentru o mai mare dificultate a probei, pe parcursul trecerii pistei roșii, luptătorii au avut de identificat și memorat cinci forme geometrice poziționate aleatoriu, în vederea executării ulterioare a tragerii asupra lor în poligon.

Și în această zi concurenții au avut de executat în condiții de efort fizic, contratimp (30 secunde), o ședință de tragere care s-a desfășurat astfel: luptătorii, echipați cu vestă și cască antiglonț și ochelari tactici/protecție, au executat trageri cu 20 de cartușe asupra celor 5 obiective identificate și memorate pe timpul trecerii pistei roșii, aflate pe un panou pe care se aflau 10 obiective, de la distanța de 7m.

În urma executării ședinței de tragere specifice, cele mai bune rezultate au fost obținute de către echipele din cadrul Brigăzii Speciale de Intervenție a Jandarmeriei, Grupării de Jandarmi Mobile Craiova și Inspectoratului de Jandarmi Județean Brașov.

Ziua cu numărul 3 și ultima. Proba acestei zile a constat în parcurgerea unui traseu de anduranță, urcarea pe scărița speologică și executarea unei ședințe de tragere.

După parcurgerea tuturor probelor, clasamentul olimpicilor din acest an a fost următorul:

- Locul I a fost obținut de către Gruparea de Jandarmi Mobilă Bacău;
- Locul II a fost obținut de către luptătorii Brigăzii Speciale de Intervenție a Jandarmeriei;
- Locul III a revenit colegilor care au făcut parte din echipa Grupării de Jandarmi Mobile Timișoara.

Medaliile, trofee și diplomele au fost înmânate de către colonelul Lucian Gavrilă, șef Serviciu Formare Profesională – Direcția Resurse Umane, ca reprezentant al conducerii Jandarmeriei Române.

Artele marțiale, predate de cei mai buni

col. Rodica LECU
mr. Casandra ILIE

Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Gheorgheni a găzduit cel de-al 15 stagi de pregătire în domeniul artelor marțiale, derulat sub coordonarea unui colectiv de instructori din cadrul Trupelor Poliției Înnarmate Populare Chineze, pregătire ce s-a desfășurat în perioada 20 octombrie – 8 noiembrie a.c.

Ceremonia de deschidere a stagiului a avut loc în ziua de 21 octombrie, din partea Jandarmeriei Române participând colonelul Lucian Gavrilă, șef Serviciu Formare Profesională și Documentare, colonelul Rodica Lecu - ofițer specialist relații internaționale, colonelul Leontin Popescu - comandantul C.P.P.C.J. Gheorgheni, precum și alte cadre ale centrului. Partea chineză a fost reprezentată de către membrii unei delegații din China, grupul de instructori, precum și colonel superior Liu Tao, atașatul militar al R.P. Chineze la București.

La acest stagi de pregătire au participat 48 de jandarmi, selecționați de la toate unitățile subordonate I.G.J.R.. Stilurile de luptă predate de către instructorii chinezi, au fost: Tai Chi; Sanda; tehnici cu bastonul (inclusiv bastonul telescopic); arta prizelor și controlul violenței; lupte libere și tehnici de blocare; kick-boxing; dezarmarea adversarului.

Desfășurarea acestui curs a creat încă o dată premisele pentru însușirea, de către personalul Jandarmeriei Române, a tehnicilor de auto-apărare și neletale, cu sprijinul celor mai buni specialiști în domeniu, ceea ce este de natură să contribuie la perfecționarea nivelului general de pregătire al personalului instituției.

Activitatea de închidere a stagiului de pregătire s-a desfășurat în ziua de 7 noiembrie, stagiarii participând la un exercițiu demonstrativ, prilej foarte bun de a pune în practică unele procedee și mișcări, toate însușite pe perioada stagiului.

Primele schimburi de delegații au avut loc în anul 1993, Jandarmeria Română participând la acțiuni în comun cu reprezentanții Ministerului de Interne. Printre cele mai importante activități desfășurate de-a lungul anilor putem aminti:

- în anul 2005, Trupele Poliției Înnarmate Populare Chineze au donat Jandarmeriei Române 115 veste antiglonț în valoare de 34.000 euro, iar în anul 2008 au donat echipament de ordine publică în valoare de 50.000 euro;
- în anul 2008, Jandarmeria Română a luat inițiativa de întraajutorare a poporului chinez după devastatorul cutremur de pământ care a afectat provincia Sishuan, prin donarea sumei de 535.874,10 lei, reprezentând contribuția voluntară a personalului Jandarmeriei Române pentru sprijinirea victimelor cutremurului;
- în perioada 2000-2018, s-au desfășurat 14 stagii de pregătire a jandarmilor români în domeniul artelor marțiale tradiționale chineze, sub îndrumarea unor instructori chinezi, la care au participat aproximativ 1.150 cadre din instituția noastră, aceste cursuri dovedindu-se deosebit de utile pe timpul îndeplinirii misiunilor de ordine publică, precum și a misiunilor internaționale de menținere a păcii;
- 5 ofițeri din cadrul TPÎPC au participat la edițiile din anii 2011 și 2015 ale Exercițiului Internațional de Stat Major organizat la Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Ochiuri;
- 4 ofițeri chinezi au participat în calitate de stagiați, în cadrul promoțiilor 2012 și 2013 ale Cursului Superior Internațional organizat la Școala de Aplicație pentru Ofițeri „Mihai Viteazul”;
- cooperarea în domeniul antiterorist s-a concretizat prin participarea în anul 2011 a doi ofițeri din cadrul Brigăzii Speciale de Intervenție a Jandarmeriei Române (BSIJ) la Simpozionul Internațional - *Lupta Antiteroristă*, în anul 2015, prin participarea unui ofițer din cadrul BSIJ la seminarul cu tema „*Tactica de anti-detunare pe linie de metrou*”, ambele desfășurate la sediul Academiei Forțelor Speciale din Beijing, iar în anul 2016, un ofițer din cadrul BSIJ a participat la seminarul internațional cu tema „*Contra-terorismul urban*”, desfășurat la Beijing, în China, în anul 2017 un reprezentant al Jandarmeriei Române a participat la Cursul de Pregătire pentru Ofițeri de Poliție, la Shanghai, în China, iar în anul 2018 un reprezentant al Jandarmeriei Române a participat la Simpozionul Internațional în domeniul contra-terorismului montan *The Great Wall – 2018*, organizat de Academia Forțelor Speciale de Poliție din Beijing;
- în luna iunie 2019, un reprezentant al Jandarmeriei Române a participat la Simpozionul Internațional pentru lunetiști *The Great Wall – 2019*, organizat la Academia Forțelor Speciale din Beijing.

EROL

O poveste reală, cu un final fericit, dar care se putea transforma oricând într-o tragedie.

Protagoniștii noștri, patru colegi din cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Arad: plt.adj.șef Gabriel Bărbulescu, plt.adj. Andrei Scorțar, plt. adj. Cristian Năstase, plt.maj. Alexandru Vălean.

27 noiembrie. Era o zi de joi. Se anunța o zi ca oricare alta pentru membrii unui echipaj de jandarmerie aflat în serviciu de menținere a ordinii publice. La ora 11.30, prin stație se aude vocea dispecerului care îi anunța să se deplaseze de urgență în zona bazei sportive "Voința". Motivul: o femeie s-ar fi aruncat în râul Mureș. Ei erau aproape, la doar câteva minute. Fără ca vreunul dintre ei să mai stea pe gânduri au plecat în grabă în locul indicat.

După doar două minute, pentru că atât au făcut pe drum, au ajuns pe malul apei. Imaginea corpului inert, plutind deasupra apei, i-a tulburat. Andrei a început să-și dea jos vesta tactică, și-a scos armamentul, bocancii, dar în același timp întrebând persoanele adunate la fața locului: "De cât timp este în apă?". "Acum s-a aruncat domnule", s-a auzit o voce din mulțimea aflată la fața locului.

Andrei a reacționat instinctiv, s-a aruncat în apa rece ca gheața, nu s-a gândit la nimic. A ignorat pericolul la care s-a expus, având în vedere condițiile meteo din acea zi. "Trebuie s-o salvez", era singurul gând din mintea lui.

plt.adj. Daniel MONORANU

Nu e înotător de performanță. A învățat și el elementele de bază. Când s-a aruncat în apa rece, pentru o clipă respirația i s-a oprit, dar gândul că trebuie să ajungă la femeie i-a dat putere și a început să înoate. I-a fost din ce în ce mai greu. Ținuta militară udă era din ce în ce mai grea. Puțini știu că hainele în apă acumulează aproximativ 15 kilograme greutate. Andrei le-a simțit, în timp ce înota spre victimă, ca un bolovan care îl trage spre fundul apei.

În momentul în care a ajuns lângă victimă, aceasta nu răspundea. Corpul ei era inert. Nu mai respira și atunci, Andrei a conștientizat că trebuie să ajungă cât mai repede la mal.

Apa rece ca gheața și curenții puternici au început să-și facă efectul și asupra corpului lui Andrei. Picioarele i-au amorțit, nu-și mai simțea mâinile, inima a început să-i bată nebunește pentru a contracara efectele apei reci ca gheața. Respira cu greutate, dar nu a renunțat. Se ruga la Dumnezeu să-i dea putere să ajungă la mal. Nicio clipă nu i-a trecut prin minte că el, la rândul lui poate deveni o victimă. "Nu mi-am dat seama de acest lucru, singurul meu gând era să ajung cât mai repede la mal cu persoana, știam că în acele condiții orice secundă contează și lăsând de-o parte faptul că nu sunt un înotător profesionist și nici nu aveam asupra mea echipamentul specific acelei intervenții misiunea a fost deosebit de grea, dar efectele le-am simțit atunci când persoana în cauză era în siguranță".

Mai avea doar 4-5 metri până la mal, era deja în dificultate, hipotermia se instalase, când Cristian și Gabriel, au sărit și ei în apa rece și i-au adus la mal pe Andrei și victimă. Imediat, cei doi au început manevrele de resuscitare. După un timp au ajuns mai multe echipaje SMURD și au preluat manevrele de resuscitare.

Jandarmii erau istoviți, uzi și înfrigurați. La un moment dat s-a auzit o voce....ARE PULS!
“Cât au durat manevrele de resuscitare? În situația în care mă aflam atunci am putut să aproximez undeva la 5 minute, moment în care manevrele de resuscitare au fost făcute de către colegii mei. La un moment dat am auzit pe cineva spunând că persoana are puls, moment în care am căzut în genunchi, am simțit cu adevărat efectele apei, am simțit o durere în piept și un tremurat incontrollabil”.

Repede Cristian, Gabriel și Alex, colegii lui, l-au luat și l-au dus în autospeciala de serviciu. L-au dezbrăcat și l-au învelit într-o pătură. *Mergem la spital!* a spus unul dintre colegi. 35 de grade avea corpul lui Andrei când a ajuns la spital. A fost necesar un tratament specific unei hipotermii, dar Andrei întreba în continuu despre starea femeii. Primea răspunsuri: *Din fericire aceasta a supraviețuit, dar este încă în stare gravă.*

După câteva zile, după ce și-a revenit, Andrei i-a sunat pe colegii de echipaj și s-au dus împreună la spital să vadă în ce stare e femeia. Pe hol în fața salonului erau mai multe persoane. *“Nu vă supărați. Caut și eu pe cineva internat aici, dar nu știu cum o cheamă. E o doamnă ce era să se înece în Mureș”.* În acel moment o doamnă în vârstă a ridicat capul și l-a recunoscut. *„Tu ești băiatul ce mi-a salvat fata!”.* Brațele ei l-au cuprins, iar lacrimile au început să curgă. Alături era familia victimei: părinți, bunici, unchi, verișori, soț. Toți erau acolo și se rugau pentru fată.

Andrei nu este la prima “abatere” de acest fel. În urmă cu câțiva ani, în același loc, în același fel, în același anotimp, a salvat o altă femeie de la înec. Acum Andrei se roagă zilnic ca Sorina să-și revină. Acasă o așteaptă un copil mic. Are doar două săptămâni (nr.r. la data petrecerii evenimentului).

Pentru a le răsplăti faptele, cu ocazia Zilei Naționale a României, ministrul Afacerilor Interne, Ion Marcel Vela, a aprobat avansarea în gradul următor, înainte de expirarea stagiului minim în grad, în mod excepțional, pentru fapte de eroism pentru plt.adj. Andrei Scorțar (plt.maj. la data evenimentului), plt.adj. Cristian Năstase (plt.maj. la data evenimentului). De asemenea, tot cu ocazia Zilei Naționale ceilalți doi colegi care au participat la salvare plt.adj. șef Gabriel Bărbulescu și plt.maj. Alexandru Vălean au primit Emblema de Onoare a MAI.

N.R.

Colegul nostru plt.adj. Daniel Monoranu a primit cu ocazia Zilei Naționale a României, Emblema de Onoare a MAI. Acesta a fost impresionat de situația unei familii rămasă fără casă în urma unui incendiu și a decis să-i pună la dispoziție o locuință pe care colegul nostru o deține. Subofițerul este în timpul liber pompier voluntar în localitatea Livada și a participat inclusiv la stingerea incendiului care a afectat casa respectivei familii.

preot militar Cristian Nicolae SILAGHI

UNIȚI ÎN FAPTE BUNE!

Peste 400 de polițiști, jandarmi, pompieri, polițiști de frontieră și de penitenciare, militari din cadrul structurilor M.Ap.N și ai altor structuri ale Sistemului Național de Ordine și Siguranță Publică au făcut ca Sala Filarmonicii "Dinu Lipatti" din Satu Mare să fie neîncăpătoare, la cea de-a doua ediție a spectacolului caritabil **"Uniți în fapte bune!"**.

Născut în contextul aniversării a 100 de ani de România, spectacolul a pornit în anul 2018, de la ideea comandanților de Arme ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne de a onora uniforma miliară prin activități care ies din sfera cotidiană a atribuțiilor acestor structuri. În final, s-a decis organizarea unui spectacol caritabil, fapt care ne-a oferit posibilitatea de a ne uni forțele nu doar pentru îndeplinirea misiunilor,

ci și pentru a fi uniți în ajutorarea celor de lângă noi, iar moto-ul spectacolului a venit de la sine: **Uniți în fapte bune!**

Organizatorii spectacolului, de anul acesta, Inspectoratul de Poliție Județean Satu Mare și Inspectoratul de Jandarmi Județean Satu Mare, cu sprijinul necondiționat al colegilor de la Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență "Someș" Satu Mare, ai celor de la Serviciul

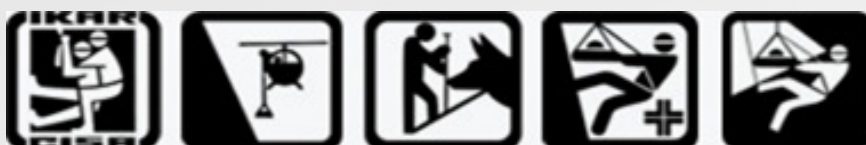
Teritorial al Poliției de Frontieră Satu Mare, ai celor de la Penitenciarul Satu Mare, ai celor de la Direcția de Telecomunicații Speciale, ai celor de la Direcția Județeană de Informații Satu Mare și ai colegilor din cadrul Ministerului Apărării Naționale au pregătit pentru invitați un spectacol de cântec românesc de înaltă ținută.

Pe scenă au evoluat membrii Ansamblului "Doruri Sătmărene" împreună cu consacratul solist local

Petrică Mureșan, plt.adj. Sorin Buc din cadrul I.J.J. Satu Mare, sg.maj. Bianca Timiș din cadrul I.S.U. Satu Mare, agent șef principal de Poliție Marius Coșerariu din cadrul I.P.J. Neamț, care împreună cu George Negrea și Diu Oșan ne-au oferit un regal de folk, copiii Centrului de zi Sfânta Tatiana ne-au colindat, iar în final, sub conducerea subsemnatului "Corul Militarilor" a încântat audiența cu o suită de cântece patriotice și un buchet de colinde.

Dacă sumele colectate anul trecut au fost direcționate spre ajutorarea unor cazuri din cadrul fiecărei instituții organizatoare, suma colectată anul acesta, peste 18.000 de lei va fi direcționată spre susținerea copiilor din cadrul Proiectului Educațional al Centrului de Zi "Sfânta Tatiana" din Satu Mare.

col. Simon BÂLBĂE

Jandarmeria Română, CISA candidată pentru

În perioada 9 – 13 octombrie, în localitatea Zakopane din Polonia, s-a desfășurat Convenția Anuală a Comisiei Internaționale de Salvare Alpină (ICAR), eveniment la care au participat peste 460 de persoane, reprezentanți ai organizațiilor civile sau militare, federațiilor și altor instituții din 37 de țări.

Comisia Internațională de Salvare Alpină (CISA – acronimul denumirii Comisiei în limba franceză, respectiv ICAR - acronimul denumirii Comisiei în limba engleză, uneori scris sub forma IKAR - acronimul denumirii Comisiei în limba germană) reunește peste 100 de organizații din 37 de țări, servicii publice naționale sau regionale, asociații care asigură activitatea de prevenire a accidentelor montane, serviciul de urgență pentru turiști și activități de educație privind securitatea/siguranța deplasărilor pe munte. Ea a fost fondată în 1948 ca asociație non - guvernamentală, non - profit, de către statele pe teritoriul cărora se întind Munții Alpi și extinsă treptat la nivel mondial.

Organizația își are sediul în Elveția, la Kloten și asigură diseminarea și implementarea bunelor practici cu privire la siguranța în mediul montan, limbile oficiale ale organizației fiind engleză, franceză și germană (de aici și posibilitatea transcrierii denumirii organizației diferit).

În cadrul CISA-ICAR, funcționează patru comisii tehnice având drept scop principal uniformizarea pregătirii, materialelor și tehnicilor specifice folosite în acțiunile de căutare și salvare-evacuare, comisii ce acoperă toate aspectele legate de salvarea montană.

Aceste comisii sunt:

- *Comisia de salvare terestră;*
- *Comisia de salvare aeriană;*
- *Comisia de salvare din avalanșă (salvarea cu câinii specializați și partea de prevenire);*
- *Comisia de medicină alpină.*

Având în vedere faptul că, Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate (secțiile și posturile de jandarmi montane), execută frecvent misiuni de căutare, salvare și evacuare a persoanelor aflate în dificultate în munți, în cursul anului 2019 au fost inițiate demersurile și a fost depus dosarul complet

de aderare a instituției noastre la această organizație internațională cu rol în salvarea montană.

Ca urmare a acestui fapt, la invitația board-ului ICAR, la Convenția Anuală a Comisiei Internaționale de Salvare Alpină, a participat și col. Toma Cezar, prim-adjunctul inspectorului șef din Inspectoratul de Jandarmi Județean Argeș, ca reprezentant al Jandarmeriei Române.

Pe parcursul desfășurării congresului, reprezentantul Jandarmeriei Române a avut întâlniri atât cu membrii conducerii Comisiei Internaționale de Salvare Alpină (ICAR), în vederea susținerii dosarului de aderare al Jandarmeriei Române la această organizație și clarificării obiecțiilor ridicate de către Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România, membru ICAR, cât și cu delegația Salvamont România, prezentă la congres în calitate de membru cu drepturi depline de tip A.

La finalul întâlnirilor avute, raportorii CISA au susținut legitimitatea candidaturii de tip C (organizații din domeniul salvării montane care nu sunt direct active în CISA și organizații care aspiră să fie membri, care nu pot îndeplini în prezent liniile directoare pentru aderarea la categoriile A sau B de membri; organizațiile membre C nu au drept de vot la Adunarea delegațiilor ICAR), considerând că, din documentele prezentate și argumentația susținută de către reprezentantul Jandarmeriei Române reiese faptul că sunt îndeplinite condițiile statutare de acces.

Șeful comisiei de evaluare ICAR, prof. dr. Volker Lischke, și-a exprimat intenția de a face o vizită de documentare în următoarea perioadă în cadrul structurilor montane ale Jandarmeriei Române pentru a constata realitatea celor scrise în documente, reiterând totodată dorința de a studia încă odată traducerile oficiale ale legislației românești specifice de salvare montană.

Informații suplimentare:

- **Tipul A:** Organizații de salvare de o importanță națională* care acoperă toate aspectele salvării montane și îndeplinesc recomandările stabilite de Adunarea delegațiilor ICAR;

- **Tipul B1:**

Organizații de salvare de importanță regională, inclusiv asociații și organizații alpine** care acoperă o parte din aspectele legate de salvarea organizată a muntelui.

- **Tipul B2:**

Organizații specifice domeniului care acoperă o parte din aspectele legate de salvarea montană.

- **Tipul C:**

Organizații din domeniul salvării montane care nu sunt direct active în ICAR și organizații care aspiră să fie membri care nu pot îndeplini în prezent liniile directoare pentru aderarea la A sau B.

- **Tipul D:** Persoană cu merite deosebite în

ceea ce privește ICAR. Poate fi numită în calitate de membru onorific sau președinte de onoare de către Adunarea delegațiilor ICAR, în urma nominalizării de către o organizație membră a ICAR.

- **Tipul E:** Organizații, fără misiune organizată de salvare montană, care susțin obiectivele ICAR.

* Importanța națională este determinată de o relație cu guvernul național care prevede că organizația va fi chemată în nevoi naționale.

**O asociație alpină care menține o componentă organizată de salvare montană în cadrul membrilor ei.

COMISIA PENTRU RESURSE UMANE A FIEP

lt.col. Dorin LUȚĂ
mr. Casandra ILIE

Jandarmeria Română, membru cu drepturi depline, în cadrul Asociației Internaționale a Forțelor de Jandarmerie și Poliție cu Statut Militar (FIEP) a organizat în perioada 26-29 noiembrie a.c. la Constanța, lucrările Comisiei pentru Resurse Umane.

Comisia a reunit ofițeri din toate cele 19 instituții membre ale Asociației, respectiv Jandarmeria Română, Jandarmeria Națională Franceză, Arma Carabinierilor Italiani, Garda Civilă Spaniolă, Garda Națională Republicană Portugheză, Jandarmeria Regală Olandeză, Jandarmeria Regală Marocană, Jandarmeria Turcă, Jandarmeria Națională Argentiniană, Carabinierii Chilieni, Consiliul Național al Polițiilor Militare din Brazilia, Garda Națională din Ucraina, Jandarmeria Regală Iordaniană, Garda Națională din Kuwait, Jandarmeria

Națională Senegaleză, Jandarmeria Națională din Djibouti, Garda Națională Tunisiană, Forțele Naționale de Securitate din Palestina și Forțele de Securitate Internă din Qatar.

Lucrările propriu-zise ale Comisiei s-au desfășurat în ziua de 27 noiembrie. În deschidere, inspectorul general al Jandarmeriei Române, gl.bg. dr. Constantin Florea a adresat tuturor participanților un mesaj de bun venit, subliniind faptul că FIEP reprezintă cea mai importantă inițiativă a forțelor de jandarmerie și poliție cu statut militar la nivel internațional, precum și relevanța temei principale, exprimându-și încrederea că toți membrii FIEP vor reuși să identifice cele mai eficiente modalități de a face față revoltelor și gestionării protestelor sociale.

În cadrul ședinței reunite au fost dezbătute aspecte generale privind lucrările comisiilor anterioare, precum și proiecția/prezentarea unui scurt film documentar despre modul de restabilire a ordinii publice în diferite părți ale lumii.

Aspectele de interes pe marginea temei generale, respectiv a modului de funcționare a Asociației, au fost discutate în cadrul a două subcomisii (ședința punctelor de contact – POC, respectiv ședința experților), care au lucrat concomitent.

În cadrul ședinței POC s-a vorbit despre o viitoare modificare a statutului asociației, după analizarea, respectiv luarea unor decizii în ceea ce privește cererile curente privind admiterea în cadrul FIEP a unor structuri din Republica Moldova și Bangladesh.

Cu referire la aceste două cereri, în cadrul ședinței POC s-au luat următoarele decizii:

- Inspectoratul General de Carabinieri din Republica Moldova (IGC) – având în vedere faptul că instituția nu a răspuns în mod satisfăcător la chestionarul transmis de către Președinția Olandeză în cursul acestui an, s-a convenit să se retransmită chestionarul cu mențiunile aferente, răspunsul urmând a fi dezbătut în cadrul unei ședințe viitoare.

Jandarmeria Română, împreună cu Garda Națională din Ucraina, Carabinierii Italiani

FIEP reprezintă cea mai importantă inițiativă a forțelor de jandarmerie și poliție cu statut militar la nivel internațional."

și alți membri FIEP au susținut, susțin și vor susține în continuare admiterea IGC în cadrul FIEP.

- Forțele ANSAR și VDP din Bangladesh - majoritatea membrilor FIEP au avut mențiuni cu privire la claritatea raportului echipei care a efectuat o recunoaștere în Bangladesh în luna august a.c., în special în ceea ce privește cerințele legate de drepturi și libertăți.

Pe de altă parte, unii membri au fost de acord că Forțele Ansar și VDP au îndeplinit cerințele pentru a deveni membru observator în cadrul FIEP.

În legătură cu scrisoarea adresată Președinției Marocane prin care se solicită luarea în considerare a solicitării AMERIPOL de a stabili un cadru comun pentru cooperarea viitoare cu FIEP, președintele a solicitat colaboratorilor portughezi, argentinieni, chilieni și brazilieni să ofere clarificări cu privire la această solicitare, având în vedere faptul că nu se cunosc detalii privind această instituție la nivelul celorlalte structuri FIEP. Cu toate acestea, ceilalți membri au declarat în unanimitate că au nevoie de mai multe informații despre această organizație și intenția acestora de a face legătura cu asociația FIEP.

După o scurtă dezbatere, având în vedere faptul că ceilalți membri FIEP au declarat, în unanimitate, faptul că este nevoie de mai multe informații despre această organizație și intenția de a se asocia cu FIEP, Președinția Marocană a precizat că va invita, la următoarea comisie, un membru al instituției menționate să ofere mai multe informații și clarificări înainte să fie luată orice decizie.

În ceea ce privește ședința experților, aceștia au fost împărțiți în grupuri distincte, având sarcina de a răspunde la cinci întrebări referitoare la tema generală: „Cum să îmbunătățim mentalitatea decizională în controlul revoltei în ceea ce privește drepturile și libertățile?”. Lucrările comisiei s-au finalizat prin semnarea minutei de către reprezentanții delegațiilor statelor membre FIEP.

Pe parcursul zilei de 28 noiembrie, conform programului activităților, s-au desfășurat vizite la diferite obiective

culturale din Constanța (Muzeul Marinei Militare, Muzeul Național de Istorie și Arheologie), precum și o vizită profesională la Sistemul Complex de Observare, Supraveghere și Control al Traficului la Marea Neagră (SCOMAR), din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, respectiv la mijloace speciale de luptă aflate în dotarea Forțelor Navale Române.

SUMMITUL

FIEP

În perioada 7-10 octombrie, s-a desfășurat în Olanda, la Noordwijk, Reuniunea Consiliului Superior al Comandanților și Directorilor Generali din Asociația FIEP (Summitul FIEP), activitate la care au participat toți comandanții și directorii generali ai instituțiilor membre cu drepturi depline și asociate din cadrul FIEP.

Totodată, la Summit au fost invitați să participe comandanții Gărzii Naționale din Kuweit și Jandarmeriei Naționale din Senegal, în vederea acceptării instituțiilor ca membri cu drepturi depline în cadrul FIEP.

Jandarmeria Română a fost reprezentată la această activitate de către gl.bg. dr. Constantin Florea împuternicit inspector general al Jandarmeriei Române și de către lt.col. Dorin Luță, șef Serviciu Afaceri Europene, Relații și Misiuni Internaționale.

Cu ocazia Summitului de la Noordwijk, Jandarmeria Marocă a preluat președinția asociației de la Jandarmeria Regală Olandeză, pentru o perioadă de un an (respectiv până în luna octombrie 2020).

De asemenea, în cadrul reuniunii, s-a semnat textul Declarației Comune a Comandanților și Directorilor Generali din FIEP, care include forma modificată și consolidată a Statutului FIEP cu anexele sale, precum și Programul de lucru al FIEP pentru anul 2020.

Principalele aspecte cuprinse în cadrul Declarației Comune reflectă activitatea desfășurată pe parcursul celor patru Comisii FIEP organizate sub Președinția Olandeză, având ca temă generală „Forțele de tip jandarmerie în misiuni internaționale viitoare”.

col. Ionel-Cătălin STEGĂROIU,
Reprezentant Senior Național și Șef Departament Lecții
Învățate în cadrul Centrului de Excelență NATO
pentru Poliția de Stabilitate din Vicenza, Italia

“Evaluarea amenințărilor non-militare - o nevoie comună”

În continuarea articolelor
publicate de subsemnatul în
edițiile anterioare ale Revistei
Jandarmeriei Române cu privire
la Poliția de Stabilitate în cadrul
NATO și contribuția Jandarmeriei
Române la dezvoltarea acestei
noi capacități propuse Alianței
Nord-Atlantice, doresc să ofer
succint o prezentare a primei
Conferințe NATO cu titlul
“Evaluarea amenințărilor non-
militare, o nevoie comună” -
“Assessment of Spoiler Threats: A
Shared Requirement”.

*Sunt în măsură să vorbesc despre
această Conferință întrucât am
fost liderul de proiect al acestui
eveniment, fiind de altfel și prima
Conferință de Înalt Nivel pe acest
subiect organizată și desfășurată
exclusiv de către Centrul de
Excelență NATO pentru Poliția
de Stabilitate din Vicenza, Italia,
organizație pentru care lucrez
ca reprezentant al României,
respectiv al Jandarmeriei Române,
începând din luna iunie 2016.*

Scopul acestei Conferințe a fost
de a aduce împreună la aceeași masă
NATO, ONU, UE și UA¹ pentru a
discuta și analiza procesele de evaluare,
inclusiv instrumentele sau mijloacele
efective existente, care sunt utilizate
încă din primele faze de planificare ale
unei operațiuni pentru identificarea
amenințărilor non-militare care pot avea
un impact major asupra misiunilor noastre
internaționale, cu referire expresă la
misiunile de poliție în sprijinul forțelor
locale ale unui stat aflat în criză sau
conflict.

Ce înseamnă “spoilers threats” sau
“amenințări non-militare”?

Potrivit studiilor efectuate pe acest
domeniu, prima definiție a acestui termen
a fost oferită de către Stephen Stedman² în
1997, fiind considerat de altfel și “părintele
acestei terminologii”, astfel: “lideri sau
grupuri de persoane care consideră că procesul
de pace, inclusiv perioada negocierilor pentru
pace, reprezintă o amenințare pentru influența,
puterea, interesele și viziunea lor despre lume,
și astfel că folosesc violența pentru a submina
încercările de realizare a acesteia”.

În aceeași linie, Organizația Națiunilor
Unite oferă două definiții similare pentru
acest termen, respectiv “Spoilers sunt
persoane sau grupuri de persoane care consideră
că procesul de pace le amenință puterea și
interesele iar, drept urmare, vor acționa pentru

*a-l submina” ori
“Spoilers sunt
persoane sau grupuri
de persoane care pot
profita de menținerea
ori continuarea conflictului
sau au un interes de a perturba
soluționarea unui conflict într-un
context dat”.*

Încercând de a oferi un exemplu concret cu privire la ceea ce poate fi considerat un “spoiler” sau “factor non-militar” m-aș referi la grupările de crimă organizată, la cele de trafic de persoane, corupția endemică instituționalizată și alți asemenea factori sau grupuri organizate criminale.

Revenind la Conferința menționată mai sus, în urma prezentărilor și dezbaterilor avute, cu participarea unor renumiți profesori din mediul universitar civil, jurnaliști și experți pe domeniu, dar și al unor înalți reprezentanți ai NATO, ONU, UE și UA, a rezultat nevoia reală a identificării unei soluții astfel încât cele patru Organizații Internaționale de profil menționate, să poată dezvolta un proces coordonat sau cel puțin standarde comune care să vizeze evaluarea amenințărilor din această perspectivă.

De unde această nevoie? Pentru că toate organizațiile se implică cu numeroase resurse în soluționarea unor conflicte, dar acest deziderat nu se realizează în totalitate tocmai din cauza unor factori non-militari precum “spoilers”, care nu sunt evaluați sau luați în considerare în procesul de planificare al misiunilor noastre internaționale.

Pe baza informațiilor colectate în cadrul Conferinței și ca urmare a unui studiu care se desfășoară în prezent pe această linie, Departamentul Lecții Învățate al NATO SP COE condus nemijlocit de către subsemnatul, va produce un Raport de Lecții Învățate care va deveni fundamentul unui nou Workshop în anul 2020, cu participarea unor specialiști din rândul celor patru Organizații Internaționale de profil.

De această dată însă, reuniunea specialiștilor se va axa pe o analiză și dezvoltare doctrinară, menită să producă un cadru conceptual care să

abordeze modul de evaluare a amenințărilor non-militare de genul celor enumerate mai sus.

Acest document final, care va include și o propunere de instrument concret de identificare, evaluare și combatere a unor astfel de riscuri, va fi distribuit tuturor organizațiilor internaționale participante, pentru analiză și examinare ulterioară.

În concluzie, pentru prima dată, s-a reușit ca principalele Organizații Internaționale de profil să se reunească în jurul aceleiași mese pentru a discuta și analiza în profunzime un subiect sensibil care afectează misiunile de poliție internaționale.

¹ UA – Uniunea Africană.

² Stephen Stedman este un renumit expert al Centrului pentru democrație, dezvoltare și stat de drept, membru al facultății afiliate și profesor de științe politice la Universitatea Stanford din SUA.

³ United Nations Peacekeeping Operations Principles and Guidelines 2008 also known “UN Capstone Doctrine”.

Cursul Superior Internațional ediția a XVII-a

mr. George ENE

“Forță și unitate” a reprezentat deviza celui de-al XVII-lea Curs Superior Internațional organizat anual la Școala de Aplicație pentru Ofițeri a Jandarmeriei Române “Mihai Viteazul”. Sloganul a cuprins esența promoției din acest an, *un nucleu de gândire și inițiativă modernă, inovatoare, aplicată și pragmatică, capabilă să răspundă noilor provocări de securitate la nivel mondial, după cum a declarat la ceremonia de absolvire domnul colonel Grigore Ciaușescu, imputernicit adjunct al Inspectorului general al Jandarmeriei Române.*

La Cursul Superior Internațional 2019 au participat ofițeri din cadrul Jandarmeriei Naționale din Djibouti, Forțelor Jandarmeriei Iordaniene, Jandarmeriei Naționale Malgașe, Trupelor de Carabinieri din Republica Moldova, Forțelor Naționale de Securitate Palestiniene, Gărzii Naționale a Ucrainei, Jandarmeriei Naționale din Argentina, Consiliului Național de Poliție Militară din Brazilia, Jandarmeriei Naționale din Niger, Jandarmeriei Naționale din Senegal

și, bineînțeles, din cadrul Jandarmeriei Române.

Excelența Sa, doamna Michèle Ramis, ambasadoare a Republicii Franceze în România a evidențiat în cadrul ceremoniei de absolvire scopul pregătirii unui astfel de grup de ofițeri aparținând forțelor de securitate internă de pe trei continente: dezvoltarea unor standarde comune tuturor pentru a crea o resursă bogată și eficientă în beneficiul organizațiilor internaționale angajate în consolidarea păcii, a securității și justiției în lume.

Cursul Superior Internațional prezintă un interes deosebit din partea unor organisme internaționale, respectiv Organizația Națiunilor Unite (ONU) și Organizația Internațională a Francofoniei (OIF), aspect dovedit prin certificarea cursului de către Departamentul Operațiunilor de Menținere a Păcii al ONU începând cu 1 aprilie 2015 și reînnoit la 10 ianuarie 2019, precum și de finanțarea anuală de către OIF a costurilor aferente participării unor cursanți proveniți de pe continentul african.

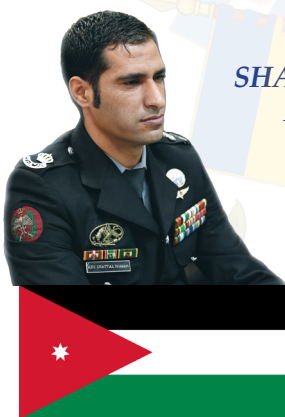

Promoția 2019 a fost formată din 12 ofițeri aparținând forțelor de securitate internă din 11 țări – Argentina, Brazilia, Djibouti, Iordania, Madagascar, Moldova, Niger, Palestina, România, Senegal și Ucraina.

A fost cel mai frumos curs la care am participat. Diferențele de mentalitate, de obiceiuri și de tradiții, toate au făcut acest curs să fie unic. Ai atâtea de descoperit, chiar și păreri diferite și micile conflicte apărute au fost interesante. Pentru că au fost... altfel.

Fiecare a ieșit din spațiul său de confort și s-a adaptat unei noi situații. Acceptarea diversității! Bineînțeles, cu toții știm teoria! Totodată, cu toții știm că teoria este învinsă, deseori, de practică. Să citești dintr-o carte este una, dar să trăiești efectiv experiența transpusă ulterior în câteva rânduri, este altceva.

Poate că eu sunt subiectiv în aprecierile mele, dar nu sunteți curioși să aflați păreri ale câtorva cursanți veniți din diferite zone ale mapamondului?

Maior Hossam ABU-SHATTAL, Jandarmeria Regală Iordaniană - Vă mulțumesc pentru pregătire!

Am avut onoarea de a participa la pregătirea în domeniul statului major (Cursul Superior Internațional) desfășurată în instituția dumneavoastră reputată pentru calitatea serviciilor sale.

Această pregătire mi-a permis să-mi consolidez cunoștințele și să-mi confirm pasiunea pentru domeniul misiunilor de menținere a păcii în cadrul Națiunilor Unite. Doresc să vă mulțumesc (Jandarmeriei Române) pentru contribuția dumneavoastră îmbogățitoare pentru cariera mea.

De acum înainte, sunt convins că mă pot orienta în sectorul despre care pot afirma cu certitudine că mi se potrivește. Vă mulțumesc și pentru întâmpinarea călduroasă pe care am primit-o, dar și pentru sfaturile, răbdarea și profesionalismul dumneavoastră.

Această experiență a fost foarte plăcută și mă va ajuta în mod necesar să excelez de-a lungul carierei mele. Așadar, dragi instructori, comandanți și oficiali ai acestei școli, vă rog să primiți toată recunoștința mea.

Maior Angel Marcelo ROMERO, Jandarmeria Națională - Argentina

Mă bucur să am prilejul de a transmite, pe această cale, mulțumirile sincere pentru ospitalitate și profesionalismul pe care le-am întâlnit aici, la „Cursul Superior Internațional” al țării tale, dragul meu camarad român. Aceasta este prima dată când Jandarmeria Argentiniană a participat la acest curs. S-a oferit, astfel, oportunitatea de a consolida relațiile, nu numai ale țărilor, ci și ale instituțiilor pe care le reprezentăm.

Acest curs a fost pozitiv în multe privințe. În principiu, au putut fi dezvoltate aspecte ale temei principale și au fost cunoscute principalele avantaje ale lucrului în echipă și relațiile cu ofițerii altor forțe, într-un mediu internațional.

Descriind mai detaliat forța pe care o reprezintă, Jandarmeria Națională din Argentina a fost creată pe 28 iulie 1938 de Congresul Național. Este un instrument al securității naționale cu formă de organizare militară, care își îndeplinește misiunea și funcțiile în contextul securității interne, apărării naționale și sprijinului politicii externe.

Putem spune că este o forță intermediară, întrucât este o organizație militară de stat cu capacitatea de a descuraja și de a răspunde amenințărilor, crizelor, evenimentelor neprevăzute și incidentelor din zonele securității interne și apărării naționale. se confruntă cu aceste amenințări, generând astfel abilitățile necesare pentru operațiunile care sprijină politica externă a țării. Depindem de Ministerul Securității Naționale, integrând sistemul de securitate internă și sistemul național de apărare. Personalul său a fost supus unui regim disciplinar militar, cu o structură, instruire, doctrină militară și pregătire legală pentru a îndeplini sarcinile poliției în timp de pace și, pe timp de război, pentru a integra componenta funciară a teritoriului: caz concret, participarea sa la războiul Falklands din 1982.

Ca preambul al acestui raport de stagii de la CSI, doresc să mulțumesc în special pentru îndrumarea stagiului care mă va însoți pe întregul domeniu de pregătire. Mulțumesc și Ministerului de Interne, Inspectoratului General și comandantului școlii, care nu au ezitat să pună „un punct de onoare” pentru buna desfășurare a acestui stagi.

Căpitan Albert François MENDY, Jandarmeria Națională din Senegal

Cu mare onoare și mândrie mă sacrific acestei tradiții de înaltă semnificație simbolică scriind în paginile revistei câteva rânduri despre această promoție.

În primul rând, aș dori să-mi exprim recunoștința pentru comanda acestei instituții ilustre care desfășoară Cursul Superior Internațional, pecum și pentru supravegherea calității educației oferite. Niciun efort nu a fost economisit pentru a atinge obiectivele stagiului. M-am bucurat și de un cadru foarte prietenos, întotdeauna gata să îndrume și să sfătuiască.

Sunt mândru că am participat la acest stagiul la nivel înalt. Drept urmare, îmi reafirm, așadar, angajamentul de a rămâne eficient și credibil în fața tuturor sarcinilor care decurg din activitatea de militar. În ceea ce privește camarazii ofițeri care au urmat acest standard foarte ridicat, laud calitățile umane pe care le-au arătat. Le transmit, cu stimă, toată considerația mea. Am avut o experiență grozavă. Originile noastre, deși diverse, nu au constituit vreun obstacol. Am știut să mergem împreună cu smerenie.

Fie ca Dumnezeu Cel Atotputernic să ne răsplătească cu binele pe noi și familiile noastre, astfel încât să ne putem îndeplini în mod eficient sarcinile viitoare cu competență, onoare și loialitate.

Locotenent Luis Eduardo Mateus MACHADO, Consiliul Național al Poliției Militare din Brazilia

Cursul Superior Internațional, care se desfășoară anual în București-România, recunoscut ca pregătire pentru ofițerii personalului Națiunilor Unite, este, fără îndoială, o oportunitate unică de a nu câștiga doar cunoștințe individuale, dar, mai ales, o oportunitate de schimb de informații, cunoștințe indispensabile între membrii diferitelor forțe de poliție cu statut militar din întreaga lume.

Astfel, Cursul prevede două aspecte: primul este pregătirea profesională a ofițerului de poliție care va participa la operațiunile misiunii de pace ale Națiunilor Unite oriunde în lume.

Este important să subliniez faptul că instruirea se desfășoară pe scară largă, cu un conținut universal și complet. De la informații teoretice până la concepte și exemple practice trăite de diverși ofițeri care au participat la misiuni în străinătate, precum și o vizită de studiu și prezentarea sistemului propriu de securitate al orașelor din România.

Al doilea aspect se referă la schimbul de cunoștințe și experiență între participanți. Există mai multe oportunități în care este posibil să cunoaștem și să discutăm funcționarea fiecărei instituții de securitate din cele mai diverse țări.

Mai mult, acest schimb de experiență oferă prilejul de a cunoaște probleme de diferite tipuri: de la traficul de arme din Boko Haram-Africa, până la probleme simple, cum ar fi pick-pocketing în țările europene.

Reunind cele două direcții, se poate concluziona că, după 12 săptămâni de dobândire intensă de cunoștințe, cursanții se întorc în țările lor nu numai ca profesioniști mai calificați, dar, mai ales, ca oameni mai buni, gata să contribuie la construirea unei lumi mai bune.

Locotenent Abdillahi Abar DIRANEH, Jandarmeria Națională din Djibouti.

M-am alăturat acestei instituții nobile în 2008. Domeniul meu de profesie este să coordonez misiuni

de menținerea ordinii publice, restabilirea ordinii publice și securitatea și apărarea țării în comun cu armata.

Drept urmare, mi s-a oferit posibilitatea de a participa la acest Curs Superior Internațional. Pregătirea din cadrul acestui curs a însemnat dobândirea unor cunoștințe dense și variate. Pot spune că m-am îmbunătățit.

Nu numai că am învățat să comand o unitate desfășurată peste mări, în standardul Națiunii Unite, dar mi-a oferit și toate instrumentele necesare pentru a instrui sau pregăti grupe de jandarmi mobile din țara mea, la standardele Națiunilor Unite.

Faza de metodă și procedura de lucru într-un Stat Major mi-au oferit posibilitatea de a obține cunoștințele necesare pentru a mă putea descurca fără dificultăți în cadrul unui stat-major internațional.

Pot aprecia sincer că acest stagiul este unul dintre cele mai bune din cariera mea, dar, mai mult, mi-a oferit oportunitatea de a descoperi această țară frumoasă, plină de bogății culturale și sociale.

În acest sens, mulțumesc coordonatorilor cursului, colonel Filip Cristian și maior Christophe Morfin, că ne-au însoțit în toată această etapă, precum și autorităților civile și militare care au furnizat toate resursele necesare pentru a permite desfășurarea în bune condiții a acestui curs.

Maior Fils Emilio
MANAHIRANA, Jandarmeria
Națională Malgașă

A fost o onoare să particip la acest curs. Am fost o colectivitate foarte unită, o adevărată echipă în această perioadă de antrenament care a durat 12 săptămâni.

Această zi, la care cu siguranță ne vom regândi cu nostalgie, reprezintă sfârșitul unei perioade din viața noastră în care am avut șansa să învățăm, să muncim, să evoluăm, de fapt, să trăim împreună. Datorită atmosferei de muncă, eforturilor și mai ales împărtășirii, am devenit "frați de susținere".

Trebuie să fim mândri de diploma obținută și de această pregătire care ne oferă active importante pentru viața noastră profesională.

Mulțumesc, de asemenea, tuturor instructorilor implicați în prezentările operațiunilor de menținere a păcii care au transmis cunoștințele acestei discipline.

Experiența pe care au împărtășit-o cu noi va fi un instrument indispensabil în angajamentul nostru viitor în personalul ONU.

În cele din urmă, mulțumirile mele se adresează tuturor persoanelor implicate în derularea acestui stagiul. Vorbesc aici despre personalul didactic, personalul de sprijin, dar și șefii unităților departamentale ale Jandarmeriei Române care ne-au salutat în timpul vizitelor de studiu. Nu putem uita familiile și prietenii noștri care ne-au susținut în aceste săptămâni de muncă.

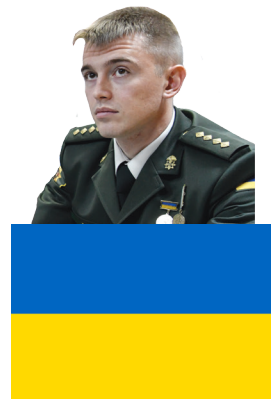
Știu că această călătorie împreună nu a fost ușoară! A trebuit să arătăm motivație și să depășim barierele pentru a obține certificarea. Astăzi sunt convins că această pregătire va garanta succesul misiunilor care vi se vor încredința. Vă doresc mult noroc în carierele dumneavoastră profesionale!

Căpitan Dimitri
TROBIUK, Garda
Națională a Ucrainei

În primul rând, aș dori să vă mulțumesc foarte mult pentru că mi-ați oferit ocazia de a participa la un curs internațional.

Am fost foarte plăcut surprins de acest curs; a fost moderat saturat. Acest

lucru mi-a permis nu numai să descoper această țară frumoasă și bogată de istorie, România, dar și să învăț lucruri noi, să îmi fac colegi buni și de încredere în întreaga lume. Vă doresc tuturor noroc și sănătate în serviciile dificile pe care le oferim!

À la prochaine,
chers camarades!
Force et unité!
Cours
Supérieur
International
XVIIe édition!

Jandarmeria Română, participare la exercițiul internațional “Puma” - FJE

mr. Casandra ILIE

În perioada 18-22 noiembrie, doi reprezentanți ai Jandarmeriei Române (locotenent colonel Gheorghe Din - șef serviciu Comunicații și Tehnologia Informației din cadrul I.J.J. Vâlcea și căpitan Paul Năstasă - comandant al detașamentului mobil din cadrul I.J.J. Brașov) au participat la exercițiul Forței de Jandarmerie Europeană “PUMA”, organizat de Președinția Olandeză a Comitetului Interministerial de Nivel Înalt (CIMIN).

Exercițiul a reunit 21 de participanți reprezentând forțele de tip jandarmerie sau poliție cu statut militar, din 7 țări din compunerea EUROGENDFOR (FJE): Franța, Polonia, Italia, România, Portugalia, Lituania și Spania, activitatea fiind deschisă de către colonelul Jaco Oussoren din partea Președinției Olandeze a FJE.

Prima zi a exercițiului a fost dedicată prezentării echipamentelor de resortul IT&C.

Ziua cu numărul 2 a cuprins prezentări susținute de către reprezentanți ai Jandarmeriei Regale Olandeze și ai Comandamentului Permanent al FJE, fiind făcute și precizări referitoare la exercițiul care urma să se desfășoare.

În data de 20 noiembrie s-a desfășurat exercițiul propriu-zis, care a presupus îndeplinirea următoarelor obiective:

- îmbunătățirea cooperării internaționale;
- identificarea sarcinilor în operațiunile transnaționale comune;
- identificarea factorilor cheie pentru echipele specializate;
- dezvoltarea unui cadru pentru crearea unei echipe specializate multinaționale.

Rezultatele exercițiului urmează să fie prezentate reprezentanților naționali din

cadrul FJE cu ocazia reuniunii Comitetului Interministerial de Nivel Înalt al Forței de Jandarmerie Europene din acest an. Scopul acestui exercițiu a fost reprezentat de elaborarea de ghiduri pentru angajarea FJE, împreună cu Agenția Europeană FRONTEX, în viitoarele operațiuni de poliție și securitate transnaționale.

Prin activitatea desfășurată în cadrul exercițiului, delegația Jandarmeriei Române a adus o contribuție consistentă la îndeplinirea obiectivelor acestuia, având o participare activă la toate discuțiile și scenariile elaborate de organizatori.

Participarea Jandarmeriei Române la această activitate reprezintă o obligație derivată din contextul asumării în plan internațional a aderării la Tratatul dintre Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Regatul Țărilor de Jos și Republica Portugheză privind crearea Forței de Jandarmerie Europeană, EUROGENDFOR, semnat la Velsen la 18 octombrie 2007 prin Legea nr. 148/2014 și deținerea calității de membru cu drepturi depline în cadrul organizației.

I. Neamurile trăiesc și devin eterne prin păstrarea memoriei eroilor lor

Nicolae Iorga - In memoriam eroilor jandarmi 1918-2018

lt.col. dr. Constantin PĂUN

A

cesta este și titlul proiectului pe care am avut șansa să îl pregătesc, să îl documentez și să îl realizez în anul 2018, ca parte a programului de evenimente organizate de Ministerul Culturii cu ocazia sărbătoririi Centenarului Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. Proiectul a vizat organizarea de acțiuni publice comemorative, desfășurate de către unități ale Jandarmeriei Române la nivelul fiecărui județ.

Acestea au constat în defilări ale militarilor jandarmi, participarea la depuneri de coroane, expoziții cu uniforme militare de epocă din perioada 1850 – 1918.

Publicul țintă a fost stabilit conform fișei de proiect la 5.000.000 persoane, elevi, studenți, profesori, părinți, comunități locale. Bugetul a vizat:

- achiziția a 59 drapele de luptă pentru toate unitățile Jandarmeriei Române;
- achiziția a 80 uniforme militare (8 modele diferite) 5 modele cu

destinația exclusivă de prezentare pe manechine în cadrul expozițiilor și 3 modele (1850, 1918, 1874 cavalerie) cu destinația expoziție și defilări,

- cheltuieli pentru tipărirea albumului omagial al Jandarmeriei Române;
- cheltuieli privind tipărirea de flyere promoționale pentru promovarea expozițiilor.

Principalul obiectiv al proiectului a fost și este în continuare aducerea în atenție a importanței Armei intendență¹, a importanței și prestanței uniformei militare în viața oricărui militar, prezentarea evoluției uniformelor militare ale jandarmilor din perioada 1850-1918 prin realizarea de expoziții la nivel teritorial, prin completarea colecției de uniforme a Muzeului Jandarmeriei Române, precum și prin participarea la defilări, acțiuni festive și comemorative.

Alegerea celor 8 ținute a urmărit trecerea prin 68 de ani de existență a Jandarmeriei Române (1850-1918). Nu s-au putut ilustra toate modelele de uniformă sau de grade, schimbările fiind frecvente, dar s-au ales cele mai longevive sau cele care au fost purtate de jandarmi în momente cu încărcătură istorică pentru țară și Armă.

Motivale selecției modelului, a tipului de ținută și a gradelor au fost următoarele:

Gradele

Au fost alese uniforme care să ilustreze toate gradele, de la soldat la căpitan. Nu s-au reprezentat ofițerii superiori și generalii deoarece aceștia au fost în număr mic. În anumite perioade (1850-1893, 1895-1913) nu au existat generali la Arma jandarmi.

Cele 8 uniforme au următoarele grade: 3 de soldat (diferite modalități de ilustrare a gradelor, pe epolet sau manșete și diferite tipuri de epoleți), unul de fruntaș, unul de brigadier, unul de sergent, unul de sergent-major, unul de locotenent.

Specialitățile de jandarmi prezentate

În România au existat mai multe categorii de jandarmi: teritoriali (1850-1878), călări (1864-1908), pedestri (de oraș, 1864-1949), rurali (1893-1949). În afara acestora în perioada 1918-1949 au existat și unitățile de instrucție, iar numai pe timp de război se formau structuri de poliție militară, formate din jandarmi rurali sau pedestri, activi sau de rezervă. Majoritatea efectivelor Jandarmeriei erau constituite din jandarmi rurali.

Cele 8 uniforme vor reprezenta: un jandarm teritorial, un jandarm călare, patru jandarmi pedestri, una folosită numai de jandarmii rurali, o uniformă folosită, atât de jandarmii rurali și unitățile de instrucție.

Între 1916-1918 nu s-au mai ilustrat jandarmii pedestri, deoarece singura deosebire, față de cei rurali, era culoarea vipuștilor și a petlițelor.

Modelele de uniformă (anii) și simbolistica istorică

S-a urmărit ca uniforme să difere între ele, pentru a fi ilustrate schimbările importante, culorile fondului uniformelor folosite de Jandarmerie, uniforme deosebite sau evenimente istorice.

Din cele 8 modele, 5 sunt din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și 3 din prima jumătate a secolului al XX-lea, pentru că în ultima perioadă au avut loc schimbări mai frecvente la aspectul general al uniformelor.

Uniformă jandarm din Moldova, gradul de „jandarm” (soldat), model 1850

Este prima uniformă a Jandarmeriei din Moldova, instituție înființată la data de 3 aprilie 1850, data de naștere a Jandarmeriei Române. În toată istoria ei, uniforma Jandarmeriei a fost identică cu a restului Armatei, diferența fiind dată de culoarea de Armă și de prezența unor garnituri în plus.

La momentul apariției Jandarmeriei, Armata Principatului Moldovei folosea uniforme adoptate în 1845, de influență rusească.

Uniforma jandarmilor era la fel ca aceea a infanteriei, în afară culorii ceacoului, a nasturilor, a epoleților și a prezenței eghileților la ofițeri și la toate gradele din carabinierii călări (gradele inferioare pedestre nu aveau eghileți).

În câteva perioade istorice, a existat și gradul de jandarm, la început echivalent cu soldatul. Jandarmii din Moldova erau de fapt armata teritorială și erau călări (pistolari sau carabinieri) și pedestri (pușca pentru cei pedestri era carabina scurtă pentru infanteria ușoară – vânători - cu baionetă lungă, cu cremene și încărcare pe la gura țevii).

Culorile roșu și albastru erau de la cocarda de la ceacou și de la centură erau culorile drapelului național al Moldovei. Numărul 9 de pe epolet indică ținutul nr. 9, adică al județului Covurlui, aproximativ o parte din actualul județ Galați.

Uniformă de soldat, jandarm pedestru, mare ținută, model 1864

Prima uniformă a jandarmilor pedestri din România și ilustrarea perioadei reformatoare a domniei lui Alexandru Ioan Cuza. În anul 1864 sunt înființați jandarmii pedestri, câte o companie în București, respectiv în Iași. Jandarmii pedestri erau auxiliari ai Poliției, fiind folosiți la paza unor obiective importante, cum erau ministerele.

La acest model de uniformă, eghileții erau purtați doar la ținuta de ceremonie. Ulterior, eghileții vor fi purtați de către jandarmi la toate ținutele. Trefele mari, albe, pentru ținuta de ceremonie vor fi purtate de către gradele inferioare din jandarmii pedestri până în anul 1916. Căciula din blană de urs cu „soare” va rămâne în uz numai până în anul 1868. La mica ținută, în loc de calpac (căciulă), era purtat un capel (un fel de bonetă), dar se putea purta și calpacul, învelit în mușama neagră.

Uniformă de brigadier, jandarm călare, mare ținută, model 1874 (caporal la artilerie și cavalerie)

Reprezentativ este coiful din oțel, cu „coadă de cal”, purtat de către jandarmii călări la ținuta de ceremonie între 1874-1908 și ulterior de regimentul de escortă călare, urmașii jandarmilor călări; acest model de coif a fost purtat exclusiv de către jandarmii călări.

Uniforma model 1868 nu se modifica major, cu excepția înlocuirii coifului de toval, în 1874, cu un coif metalic, cu apărătoare pentru ceafă. El a rămas în dotarea jandarmilor călări, ulterior a Regimentului de Escortă, până la căderea monarhiei în România, în anul 1947.

În rest, uniforma jandarmilor a fost asemănătoare cu a jandarmilor pedestri, cu excepția nasturilor, eghileților, galoanelor și a altor garnituri, care la jandarmii călări erau de culoare aurie/galbenă în loc de albă/argintie, ca la jandarmii pedestri.

Brigadierul era echivalentul gradului de caporal, la trupele călare și la artileriști, până în anul 1908, când se adoptă pentru toate Armele denumirea de caporal, cu excepția Jandarmeriei Rurale, care va folosi denumirea de brigadier până în anul 1918.

Un fapt interesant la această uniformă este că la ea purtarea eghileților s-a făcut inițial pe umărul stâng, nu pe cel drept, fapt stipulat în legiferările din 1868 și 1873, dar până la Războiul de Independență s-a trecut la purtarea pe dreapta, în urma Înaltului Decret publicat în „Monitorul Oastei” din 4 iunie 1876.

Eghileții erau purtați, de către jandarmii călări, doar la ținuta de ceremonie (marea ținută), la mica ținută aceștia nu erau purtați. Din luna iunie 1876 eghileții vor fi purtați de ofițeri și la mica ținută.

Uniformă sergent, jandarm pedestru, mare ținută, model 1875

Reprezentativ este chipiul cu tresa în formă de „V”, purtat de către jandarmii pedestri la ținuta de ceremonie între 1875-1913; jandarmii pedestri fiind singurii care au purtat acest model de chipiu.

Jandarmii pedestri vor adopta, în 1868, uniforme asemănătoare cu jandarmii călări, în locul uniformei model 1864. Inițial, la 1868, jandarmii pedestri au avut coif cu țepușă, din piele de toval, exact ca al jandarmilor călări, dar fără panaș. Eghileții, tresele și nasturii erau galbeni.

În 1869 aceste garnituri (trese, galoane, nasturi, eghileți) devin albi/argintii, fapt ce se va păstra pentru jandarmii pedestri până în 1916. Menționăm că în perioada regală doar Armele necombatante aveau garnituri albe/argintii, singurii combatanți care le-au avut albe/argintii au fost jandarmii pedestri.

Din 1875, coiful cu țepușe va fi înlocuit cu chipiul (ceacou) cu o tresă albă, în formă de „V”. Chipiul cu tresă va rămâne unicat, doar jandarmii pedestri îl vor purta. El va fi un simbol al acestora, fiind produs din 1875 până în 1913, când este înlocuit din nou cu coiful din piele de toval, cu garnituri metalice argintii.

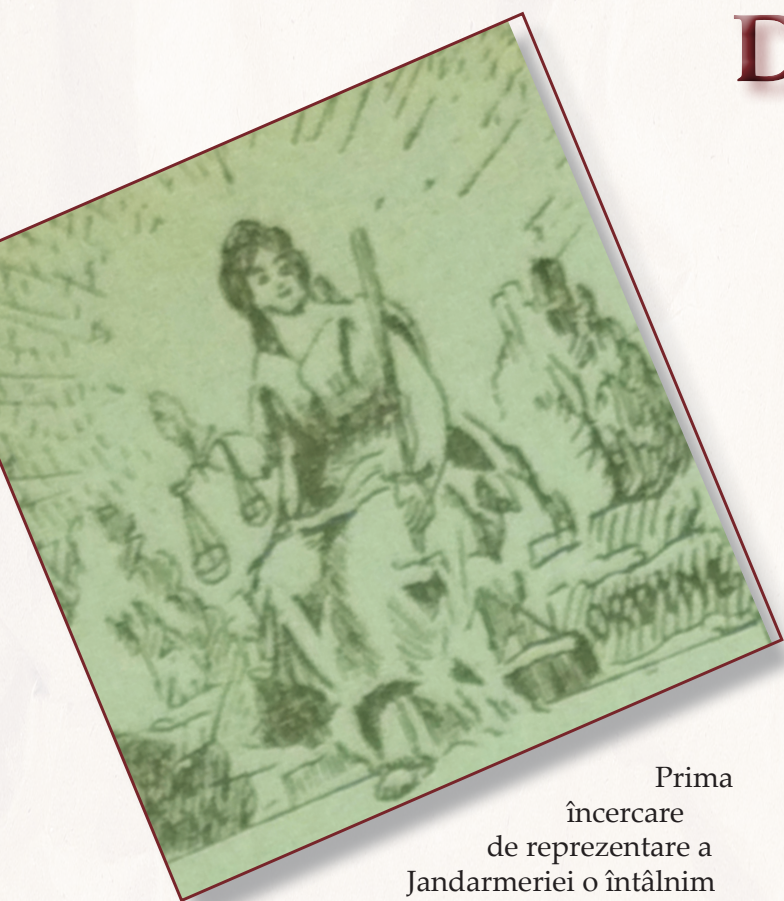
Continuarea articolului în numărul viitor.

¹ Intendența militară. La 1 februarie 1861 Alexandru Ioan Cuza emite Înaltul Ordin de Zi nr. 29, care a consfințit înființarea intendenței armatei. Prin acesta s-a format corpul ofițerilor de intendență militară, condus de intendentul general al armatei, subordonat Ministerului de Război

... să ne recuperăm trecutul ...

ENIGMATICA REPREZENTARE A JANDARMERIEI DIN 1923

col. dr. Ilie NUȚU

Prima încercare de reprezentare a Jandarmeriei o întâlnim în februarie 1923, pe coperta publicației instituției, „*Revista Jandarmeriei*”, editorial apărut la inițiativa Școlii de Jandarmi Oradea Mare (înființată la 1 noiembrie 1919), unde Jandarmeria Română este reprezentată de imaginea unui personaj feminin antic, ca personificare alegorică.

Această primă reprezentare simbolică a Jandarmeriei, foarte apropiată de o compoziție heraldică propriu-zisă, a fost executată de către talentatul profesor al Școlii de Jandarmi Oradea – Mare, locotenentul Nicoară George, cel care semnează în paginile revistei un articol bine documentat și surprinzător prin tema abordată, intitulat „*Despre anomaliiile caracterului. Geniu și anomalie*”.

A doua și poate cea mai cunoscută reprezentare artistică a Jandarmeriei Române din perioada 1923 și până în 1947, dar și a Școlii de Jandarmi Oradea pe durata funcționării acesteia, este și cea mai reușită. Este o compoziție artistică semnată de același ofițer, locotenentul Nicoară George, prin pseudonimul „*Fane*”.

Explicațiile și interpretările pe care vom încerca să le formulăm pe marginea acestei realizări artistice de excepție sunt în totalitate opiniile noastre, rezultate în principal ca urmare a studierii materialelor publicate de cei doi mari heraldiști români, Petre Vasiliu – Năsturel și Dan Cernovodeanu.

În realizarea celei de-a doua compoziții, locotenentul Nicoară George s-a inspirat din inițiativa transilvănenilor care au propus, după 1848, adoptarea unei steme a teritoriilor locuite de români, în care Dacia, România de mai târziu, să fie reprezentată de un personaj feminin însoțit de un leu și de un vultur.

Tânărul ofițer Nicolae George a realizat o reprezentare simbolică demnă de o instituție pe care statul s-a bazat în cele mai dificile momente ale modernizării sale. Este instituția care nu a aparținut puterii sau opoziției, ci doar cetățeanului apărat de legi.

După cum se observă cu ușurință, compoziția este una reușită, atent realizată, estetică, bine proporționată (de exemplu, în tipizatele școlare ale vremii, lățimea compoziției este de 14,9cm, înălțimea maximă de 10,5cm, înălțimea coloanei de 9cm și înălțimea stemei

de 1/3 din coloană) și originală.

Autorul a adus în atenție, și de data aceasta, câteva elemente cu valoare de blazon precum: leul, spada, legea, coloana, deviza, drapelul și stema statului român, completate cu alte elemente despre care vom aminti câteva aspecte în continuare.

Primul dintre simboluri este cel mai important. **LEUL**, abătut, este redat din față ținând în labe **LEGEA** și **SPADA** – simboluri ale puterii, ale autorității, ale energiei în serviciul binelui colectiv, care transmit forță și înțelepciune. **LEUL**, redat în culori naturale, poartă coada ridicată cu vârful stufos la vedere, în formă de „S”. Din coama mare și impozantă se întrevăd urechile ridicate. Expresia feței denotă fermitate sugerată și de gura închisă. Toate acestea sunt simboluri ale independenței instituției, ale maturității sale, ale capacității sale de a asigura și menține ordinea. Leul face parte din așa-numiții „lei ai Daciei”, care se bazează pe lege și dreptate.

După cum se știe, leul este regele animalelor, prin urmare el este cel care impune regulile. În situația de față, **LEUL** impune **LEGEA** necesară într-o societate democratică. Elementul a mai putut fi preluat din stema orașului Oradea, care are și ea în compoziție un leu auriu. De asemenea, o altă zonă de inspirație ar putea fi aceea că **LEUL** Jandarmeriei este unul dintre cele mai importante elemente prezente pe steagurile legiunii romane cu garnizoana la Alba-Iulia, respectiv Legiunea a XIII-a „*Gemina*”.

Acest LEU prezent în simbolul Jandarmeriei, constituie neîndoielnic și un mijloc de exprimare a ideii comunității de neam. Este cu certitudine o compoziție rară, dar, spre lauda celui care a realizat-o, și una plină de originalitate.

LEGEA este simbolizată printr-o lespede de piatră în formă de carte, ținută în gheare de către leu. Reprezentarea simbolică transmite în principal mesajul că Jandarmeria funcționează pe baza Legii din 1 septembrie 1893, iar

instituția are ca atribuții respectarea și aplicarea legilor pentru asigurarea ordinii și consolidarea sentimentului de siguranță a cetățeanului. Prin faptul că pe lespede scrierea apare pe două coloane se face trimitere la o carte de căpătâi extrem de importantă precum Constituția, principiile acesteia fiind reguli sfinte pentru Jandarmerie.

De asemenea, se sugerează prin aceasta și existența drepturilor și a obligațiilor ce revin jandarmilor tot prin legi, ordine sau regulamente proprii.

Poate că cea mai frumoasă interpretare a acestui element o găsim tot în „*Revista Jandarmeriei*”, care scoate în evidență această virtute astfel: „*jandarmul este coborâtorul direct al ordinilor cavaleriești născute în veacul al XII – lea; cavalerii spuneau: mori pentru credință și apără pe cei slabi, jandarmul spune mori pentru lege și apără dreptatea*”.

SPADA, armă aristocratică prin excelență destinată luptei corp la corp, ținută de leu cu laba stângă din față, este o armă de atac cu gardă dreaptă în formă de cruce, cu lamă fără nervuri și cu buton terminal, deci reprezintă onoarea instituției.

Cu ajutorul acestui însemn al puterii pe care l-au utilizat în blazoanele lor domnii munteni și moldoveni până la Cuza, se stabilește dreptatea, deci se separă vinovăția de inocență. Totodată, aceasta transmite faptul că jandarmii credeau în puterea justiției, în curaj și nu în ultimul rând în vitejie, toate probate în lupta cu infractorii sau dușmanii țării.

GHEARELE LEULUI care țin lespede pe care este gravată legea de funcționare a instituției, dar și spada în formă de cruce, sugerează forța și hotărârea Corpului de Jandarmi de a aplica tuturor cetățenilor legile statului român. Ghearele scoase înseamnă că leul este înarmat gata de a acționa. Interpretarea elementului ar putea fi aceea că Jandarmeria este permanent în stare de veghe, capabilă de o reacție hotărâtă la adresa oricărei amenințări. Totodată, ghearele scoase sau armate, sunt armele care pot descuraja orice adversar. Este o interpretare similară baionetei atașate la armă, prezentă la majoritatea monumentelor închinat eroilor căzuți pentru patrie pe diferite câmpuri de bătălie.

CELE PATRU STEAGURI compun o panoplie deosebită alcătuită din două drapele tricolore militare având în vârfurile hampei o acvilă romană cruciată neîncoronată din metal purtând deviza „*Honor et Patria*” (inspirate, probabil, după un model de drapel de luptă din 1872, confecționat după 1882) cu ciucuri tricolore și două steaguri comune dispuse simetric față de coloana centrală și care se întretaie în partea de jos.

Toate steagurile se văd parțial și amintesc de participarea Jandarmeriei Române la campanii militare, dotate în semn de prețuire și omagiere a faptelor săvârșite de ostașii jandarmi, cu diverse decorații.

Tradiția românească a steagurilor este foarte veche. Ea își are rădăcinile în Steagurile Romei și ale Daciei. Această reprezentare artistică simbolizează în principal independența instituțională, suveranitate în luarea deciziilor. Faptul că leul se afla în fața steagurilor sugerează că Jandarmeria este apărătoare a independenței și suveranității noastre naționale.

RAMURILE VERZI DE MĂSLIN CU FRUCTE ȘI RAMURA DE FINIC (palmier, curmal) se întretaie în partea de jos și simbolizează forță, putere ponderată, în general autoritate consolidată încă din vechime. Cu ramurile de finic a fost întâmpinat Hristos la intrarea Sa triumfală în Ierusalim. Este simbolul biruinței împotriva morții, al binelui împotriva răului. Prezența ramurii de măslin cu fructe simbolizează în compoziție pacea, bunăstarea, gloria și longevitatea Armei, speranțe privind viitorul său. Totodată, simbolizează renașterea și onoarea dobândite în urma unor victorii pe câmpul de luptă.

Mesajul mai poate face trimitere și la faptul că scopul Jandarmeriei este asigurarea și menținerea unei adevărate păci sociale. Toți cei care nu se vor conforma scopului vor fi aspru pedepsiți de către legea aplicată de către jandarmi.

Prezența steagurilor și a ramurii de măslin în aceeași compoziție o întâlnim în primele

reprezentări heraldice ale Țării Românești de unde, cel mai probabil, s-a inspirat și autorul.

DEVIZA este partea cea mai interesantă a reprezentării artistice în discuție și se poate interpreta în trei variante. Prima dintre acestea, scrisă cu litere majuscule **CINSTE ȘI PATRIE! (PROBITAS ET PATRIA!)** este plasată în plan secund pe o placă de piatră fixată cu nituri.

Placa pe care este dăltuită deviza instituției este frumos decorată cu arabescuri - probabil spini de trandafir, care sugerează un urcuș greu plin de greutate către o floare îndrăgită, în cazul nostru spre o serie de valori deosebite **CINSTE ȘI PATRIOTISM**. Patria, mai simbolizează iubirea pentru țară, dar și pentru locuitorii ei.

Cinstea, această valoare deosebită pe care trebuie să o posede orice jandarm, determină caracterul și personalitatea „*oamenilor de arme*”, respectiv: a fi cinstit, a avea conștiința curată, să-ți respecti șefii și colegii, să-ți iubești și ajuți oamenii.

Deviza instituției propunea, astfel, ca jandarmii să îmbrățișeze în activitatea profesională dictonul „*Să trăiești CINSTIT și să mori pentru PATRIE!*”. Tot placa de piatră ale cărei extremități nu întâmplător sunt în formă de cruce are canturi duble atent lucrate. Este, de asemenea, o reprezentare originală și rar întâlnită. Cele două valori în care cred și pe care le apără jandarmii, respectiv

CINSTE și PATRIE, sunt într-un echilibru perfect întrucât au același număr de litere, respectiv șase. Mesajul transmis s-ar putea interpreta prin aceea că jandarmii cred într-o țară fără hoți unde **CINSTE** este o virtute, iar pentru aceasta vor utiliza toate mijloacele necesare, în principal **LEGEA**.

Cea de-a doua variantă unde, alături de cuvintele scrise cu majuscule **CINSTE** și **PATRIE**, se poate alătura cuvântul **LEGE** dând naștere la deviza **LEGE, CINSTE ȘI PATRIE! (LEX, PROBITAS ET PATRIA!)** este și ea foarte plauzibilă. Interpretarea în această situație este mai evidentă, patria noastră este clădită pe legea strămoșilor și cinstea cetățenilor săi. Cea care apără aceste valori supreme ale țării pe care o dorim este nimeni alta decât **JANDARMERIA**.

Cea de-a treia variantă ar putea fi constituită din deviza **CINSTE ȘI PATRIE! (PROBITAS ET PATRIA!)** asociată cu un strigăt de luptă **LEGE (LEX)**. Strigătul de luptă antic are rolul de a-i descuraja pe inamici și de a-i face chiar să renunțe la luptă. Strigătul jandarmilor, **LEGE!** are rolul de a băga frica în infractori și este totodată și unul protector: **LEGEA** îi apără pe jandarmi în timpul și în afara activității; tot **LEGEA** este cea care îi ocrotește pe cetățeni de nedreptăți și abuzuri.

Devizele au un puternic impact asupra tuturor celor care le privesc, sunt un imbold pentru cei care iubesc Jandarmeria Română și un mesaj descurajator pentru adversarii acesteia. Sunt devize cu rezonanță, care aduc în atenție nu numai norme și reguli consfințite prin lege, ci mai ales pe cele din sfera moralei creștine și reprezintă o nouă viziune asupra întregii instituții potrivit căreia jandarmul cinstit și patriot este cel ce reprezintă statul în relația cu cetățeanul.

COLOANA ȘI STEMA REGATULUI ROMÂNIEI alcătuiesc un simbol complex care trebuie interpretat în forma sa originală adică împreună, aceasta însemnând că statul se bazează pe Jandarmerie sau că Jandarmeria simbolizată printr-o coloană este instituția fundamentală a Regatului și Poporului român.

Coloana redată în această compoziție este și ea una deosebită. În partea superioară are un capitel simplu dreptunghiular în stil doric, dar trunchiul nu este rotund cum ne-am fi așteptat, ci este la fel dreptunghiular ca și capitelul în partea sa superioară, după care dimensiunea acestuia crește dând naștere unei forme „*gât de sticlă*”. Este un model de coloană modernă utilizată uneori în construcțiile de poduri, sau turnuri și rar întâlnită ca element de heraldică.

Stema fixată pe capitelul coloanei dreptunghiulare este Stema României promulgată prin Legea din 23 iulie 1921, în

vigoare în perioada 1921 – 1947.

Acest proiect de a găsi o reprezentare simbolică a Jandarmeriei utilizând unele principii ale heraldicii inițiat de Școala de Jandarmi din Oradea - una dintre cele mai strălucite instituții de învățământ militar pe care a avut-o Jandarmeria în toată istoria sa, nu a fost aprobat niciodată printr-un ordin expres, din ceea ce cunoaștem noi, dar a fost însușit în totalitate de conducerea instituției. Mai mult decât atât, comanda Jandarmeriei a încercat să-l utilizeze mai ales pentru a simboliza întregul aparat central al ei, probabil pentru că nu a fost conceput ca un blazon.

Din acest motiv, credem că putem reconstitui ideea de bază a reprezentării Jandarmeriei într-o versiune actuală. Aceasta ar putea păstra compoziția de suport, inclusiv deviza însumată **CINSTE, PATRIE ȘI LEGE! (PROBITAS, PATRIA ET LEX!)**, iar pe coloană să fie așezată stema actuală a României. Deasupra stemei ar trebui scris drept sau în exergă cu majuscule **INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI** urmat imediat de denumirea statului **ROMÂNIA**.

Prin reglementarea utilizării acestei variante de reprezentare a Jandarmeriei s-ar realiza de fapt o legătură cu trecutul Armei, s-ar recupera o mică părticică din patrimoniul cultural al instituției atât de greu încercată de-a lungul timpului. Totodată, s-ar realiza o reparație morală ținându-se cont de faptul că oamenii care au servit instituția cu mult devotament și pentru care nu au ezitat să-și sacrifice inclusiv viața au muncit și au obținut rezultate deosebite sub această reprezentare.

Credem că ar fi de apreciat, dacă s-ar permite utilizarea acestei imagini artistice a Jandarmeriei pe documentele școlare care atestă spre exemplu dobândirea unor competențe, în cele două instituții de învățământ ale Jandarmeriei Rămâne din Drăgășani și Fălticeni, tocmai în ideea de a ne recupera elemente semnificative din trecutul glorios al instituției și de a le transmite mai departe tinerei generații de jandarmi.

Cine-i primul, eu sau El?

preot militar Liviu TUDOR

*„Dacă adunăm în această sală
100 de tineri, îmi spunea un
prieten zilele trecute și zicem
cuvântul „Dumnezeu”, 90% îmi
vor spune că sunt nebun și
„lasă-ne dom-le în pace!”*

Acestea sunt timpurile noastre. Timpuri de pace și de liniște la granițele terestre ale României, de revoltă și dezgust social înlăuntrul ei. Și totuși, în ciuda acestora pot să afirm că și revolta este o stare binecuvântată de Dumnezeu. Ea reprezintă reacția anatomică spirituală la o agresiune. Astfel, reflexul lui Dumnezeu de salvare a neamului nostru, vine din planul divin de ocrotire personală a fiecăruia dintre noi.

Plecând de la sintagma că „nimic din ceea ce ni se întâmplă” nu este „întâmplător”, vom desluși împreună că aparențele negative ale evenimentelor au un substrat pozitiv profund creștin, o bucurie în ascuns, pe care nu o vom teoretiza ci o vom evidenția, spre cunoașterea noastră. Pe timpuri, oamenii trăiau cu foarte multe nevoi. Transformările sociale, de cultură și tehnologie erau mici. Cu toate acestea, schimbarea, ca nevoie de evoluție, provoca rezistență socială și revoltă.

La nivel individual însă, drama de identitate, criza de personalitate face punte peste secole cu „singura” modificare că suntem mai informați genetic sau prin educație dobândită. Și noi, la timpul nostru, am vrut confort, muncă ușoară, bani mulți, responsabilități puține.

Unii au avut această șansă, alții, nu. Unii mai devreme, alții, mai târziu. Pe unii, mulțimea banilor și reaua administrare a lor i-a distrus fizic - prin epuizare și psihic, pe alții, sărăcia i-a întărit în lupta vieții, și așa mai departe.

Din toate experiențele de viață cunoscute de mine, rezultă un singur lucru: în viață trebuie să-ți asumi o țință, un scop sau ideal. Atunci când sfătuiesc copilul meu, mereu îi amintesc trei lucruri:

- Familia;
- Sănătatea;
- Locul de muncă.

Le interconectez argumentând prioritatea 1, spunând că, teoretic și practic, mulți oameni au o sănătate bună și un loc de muncă bine plătit, dar din aceștia sunt foarte mulți nemulțumiți de ei înșiși pentru că sunt singuri. Practic sunt realizați profesional dar, social vorbind, când se compară cu ceilalți oameni, constată că nu le sunt superiori – cum și-au propus tot timpul – ci inferiori, prin ceva ce le-a scăpat la calculul vieții. Au lăsat la urmă realizarea familiei.

Motivele pentru care nu mai pot face o familie sunt cunoscute și nu intenționez să fac un proces de intenție celor care nu au avut această prioritate ci vreau să arăt că toți, inclusiv ei, sunt în planul divin.

De altminteri, o modalitate de adaptare la această situație este și inițierea de noi forme

de identitate a vieții de cuplu, de conviețuire socială aflată la zona limitrofă a credinței. Atitudini de salvare – la propriu, psihică și de compromis necompromițător care, de departe, în loc să liniștească cugetul și sufletul, mărește presiunea moral – socială pe conștiință, aducându-l pe om permanent în conflict cu sine însuși, cu divinitatea pe care o adoră, și uneori, juridic, cu partenerul/a, respectiv societatea civilă.

Așa se face că, liberi fiind, alegem fără un „consilier de integritate” lupta surdă, inutilă, inefficientă, cu nevăzutul – în sens propriu, și, din când în când, ștergem oglinda pentru a ne vedea chipul. Un chip frumos, iubit de divinitate, dar mânios, cu ură pe sine, în depresie, ca urmare a unor decizii greșite, la vremea lor.

Unde este planul lui Dumnezeu? Aici. Atenție la „Pilda talanților” din Biblie! Dumnezeu dă tuturor talanți*, să-i numim noi, daruri. De exemplu: predispoziția sau talentul, clarviziunea, genialitatea, înțelepciunea, credința etc. Unui om îi oferă Dumnezeu cinci talanți și acela prin efort propriu îi dublează, altuia doi talanți și-i înmulțește, altui om îi oferă Dumnezeu un talant și-l îngroapă, fizic vorbind.

Observăm că Dumnezeu oferă ceva important, nu după voința Lui, ci după capacitatea sau puterea noastră de a multiplica sau înmulți darul sau harul primit. Referitor la această capacitate de exercițiu, este și vorba din popor: „Nu-i dă Dumnezeu omului decât poate duce!”

Genetic, toți primim posibilitatea de a ne salva sufletele, de a fi în armonie cu noi înșine, cu cei din jur și cu divinitatea, asemenea unui triunghi echilateral care se imponderabilizează spre Dumnezeu, după cei mulți ani de experiență.

Geografic, românii sunt pretutindeni, atât în țară, cât și peste hotare. În interiorul sufletului lor, credința i-a unit cu strămoșii din toate timpurile și locurile, devenind mai empatici în comunități, mai entuziaști, conștientizând parcă, prin intuiție revelată, că ceea ce ne unește este mai important decât ceea ce ne divizează.

Presupunând că cele trei scopuri principale (familia, sănătatea și locul de muncă) se suprapun până la contopire prin iubire, pe triunghiul relațiilor - cu noi înșine (prin credință), cu cei din jurul nostru (prin fapte

bune) și cu divinitatea (prin empatie – gândim la fel...) și se vor realiza încă din pubertate, ei bine, atunci adultul va avea o autonomie totală, situându-se la distanță egală de toate unghiurile triumfiului.

Echilibrul, stabilitatea, demnitatea, predictibilitatea, omenia, toate aceste valori vor fi izvorâte din stabilirea priorităților, fără frică de viitor, cu un confort psihic și fizic deosebit.

Am arătat beneficiile vieții de creștin cu valoare socială, incluzând și pe cei ce nu cred în Dumnezeu sau împărtășesc alte credințe. Lipsa de perspectivă și depresia tinerilor coboară spre pubertate, unindu-ne pentru a căuta soluții, fără a-mi aroga eu vreo originalitate.

Dacă ne vom uita, ca fini observatori ai realității, în viața noastră, în trecutul mai îndepărtat, vom constata invariabil că, în mod unilateral, divinitatea a intervenit în viața noastră, modificându-ne trăirile, prioritățile alese greșit, acționând în mod conjugat cu oamenii cunoscuți sau necunoscuți, incluzându-ne într-un mare plan, pentru a ne fi bine tuturor (deși, nu prea ne este confortabil să recunoaștem).

Constatăm că, în mod subtil sau evident, ne situăm într-o stare de grație, de bine, și numai provocările zilnice, pe care nu avem puterea să le oprim ne destabilizează, starea noastră de altfel fiziologică fiind de bine și frumos.

În această logică, bine ar fi să fim conștienți că toți suntem în planul lui Dumnezeu, că nu și-a întors „spatele” spre noi, că avem o perspectivă de optimizare a tuturor bunătăților pământești și cerești. Că avem o mare speranță care se desfășoară zilnic și care se apropie de împlinire!

Spuneam de multe ori că atunci când contești o lege, indirect afirmi existența ei, pentru că nu ai contesta ceva ce nu există. Așa cum există viața noastră ca o realitate de netăgăduit, așa poate exista și diversitatea din jurul nostru, așa există și divinitatea independentă de voința noastră.

În această perioadă de post și rugăciune, potrivită pentru actualizarea tristeții lumii înaintea Nașterii Domnului Iisus Hristos, vă urez tuturor să nu uitați că există scopul pentru care ne-am născut, că ne iubește Dumnezeu, că aparenta independență este doar în imaginația noastră și în realitate suntem dependenți de toți și de toate.

*Talent (măsură curentă de greutate sec.VII î.Hr. aur=34,272 kg)

Participarea jandarmilor la viața social-culturală a țării în perioada interbelică

Redacția

Făurirea statului național unitar a facilitat realizarea cadrului necesar progresului de ansamblu al societății românești. În deceniile care au urmat unirii, s-au realizat mutații spectaculoase, atât în plan economic, administrativ, politic, cât și în plan social.

În amplul proces de transformare a mentalității și de ridicare a gradului de cultură și de civilizație a tuturor românilor, Jandarmeria, alături de întregul organism național de apărare și ordine publică, a contribuit meritoriu.

În cadrul atribuțiilor stabilite, instituția Jandarmeriei era, atât factor de ordine și legalitate, cât și unul educativ, mai ales în mediul rural, unde trăia majoritatea cetățenilor țării. Acest rol se realiza pe două planuri: primul consta în popularizarea, explicarea și aplicarea legilor în mediul de competență; al doilea era procesul instructiv - educativ organizat cu cei încorporați sau încadrați în Jandarmerie.

De la bun început, trebuie remarcat faptul că Jandarmeria a fost implicată în procesul de alfabetizare a populației adulte neștiutoare de carte. Mulți dintre soldații încorporați, proveniți mai ales din mediul rural erau analfabeți. Prin Ordinul Comandantului Corpului de Jandarmi nr. 65/1925, au început să funcționeze pe lângă companii și batalioane de instrucție, școli de alfabetizare. O asemenea școală își începe activitatea la Oradea sub conducerea locotenentului Caracas Nicolae, ajutat de patru elevi ai Școlii Normale din localitate.

Grija pentru alfabetizarea și educarea tinerilor jandarmi în spiritul tradițiilor de luptă pentru cunoașterea istoriei naționale, dar și pentru cultivarea gustului pentru frumos, a fost o preocupare constantă a comandanților de unități și subunități, în perioada supusă analizei.

Această apreciere reiese cu deosebită claritate și dintr-un amplu articol al maiorului Alexandru Constantinescu, publicat în „Revista Jandarmeriei, nr. 67/1924”, în care se arată: *„noi nu vrem numai să combatem analfabetismul, dar să și ridicăm nivelul cunoștințelor actuale ale cetățenilor români în majoritate țărani. Numai astfel ei vor putea ține piept noilor cetățeni minoritari, la care găsim, pe de o parte, analfabetismul redus, iar pe de altă parte, o educație intelectuală și civică superioară”*.

Militând pentru dezvoltarea sistemului inițiat în Jandarmerie privind alfabetizarea și educarea civică, autorul spunea, în continuare: *„scopul nostru e dublu față de cel urmărit până acum, fapt ce ar impune existența a două categorii de clase de pregătire, în unele să se predea cunoștințe elementare, soldații să învețe să scrie și să citească, iar în altele să se predea cunoștințe mai înaintate pe două direcții: îndrumări și cunoștințe pedagogice practice pentru ca ostașul liberat, când se întoarce în satul său să știe să scrie și să citească, dar să mai știe și să învețe pe alții scrisul și cititul și să predea cunoștințe asupra istoriei, geografiei și legilor țării noastre. (...)*

Vrem, deci, să avem nu numai un simplu locuitor al acestei țări, ci un cetățean conștient de drepturile și datoriile lui și totodată, conștient de aspirațiile neamului său. Astfel, acesta va fi un element de valoare reală pentru societate, iar în ținuturile alipite se va impune astfel față de minoritățile care privesc toate manifestările noastre cu ochi foarte atenți. Un moment cu totul deosebit îl constituie apariția, la 15 decembrie 1922, a primei publicații a Jandarmeriei, cu titlul „Revista Jandarmeriei”, organ de presă care

își propunea „ridicarea nivelului profesional, moral și intelectual al reangajaților din Corp prin articole scrise de ofițerii de jandarmi, cât și de reangajații abonați”.

Ea a apărut sub egida Comandamentului Școlii de Jandarmi de la Oradea, avându-l ca Director de Onoare pe comandantul Corpului de Jandarmi, la acea dată, generalul Ștefan Ștefănescu, iar ca director de redacție, pe lt.col. Constantin Bendescu, comandantul școlii.

În concepția fondatorilor ei, revista trebuie *„să reprezinte un simbol al unei ere noi și de progres”*. Primul număr al Revistei Jandarmeriei, într-un tiraj de 1.000 de exemplare, a fost tipărit prin subscripția cadrelor din școala de la Oradea, cu sume variind de la 1.000 lei, oferită de comandantul școlii, la 50 de lei, cât a oferit, de exemplu, unul din sublocotenenții din școală.

Ulterior, cheltuielile au fost suportate de Corpul de Jandarmi și tirajul a ajuns până la aproape 15.000 de exemplare, unul foarte mare dacă ne gândim că era o revistă adresată unui public specializat. *„Revista Jandarmeriei”* s-a bucurat de un larg ecou nu numai în rândul jandarmilor, ci și a publicului larg, deoarece acesta găsea și rubrici de interes pentru cititorul de rând. Edificator privind problematica ce se regăsea în paginile revistei este centralizatorul cu premiile acordate în anul 1931:

În statutul său, Revista Jandarmeriei avea stabilit ca 50% din conținut să fie rezervat scrierilor de natură profesională; 25% era destinat scrierilor și studiilor cu caracter general - științific, social și educativ, iar 25% a fost rezervat diferitelor comunicări oficiale, citări pentru fapte deosebite, deconturi, anunțuri și evenimente mondene.

Încurajați de succesul obținut de *„Revista Jandarmeriei”*, a fost editat și un jurnal intitulat: *„Cultura Jandarmului”*, cu începere de la 01 noiembrie 1927.

Generalul Emil Mihuleac, un distins cadru universitar (fost jandarm) aprecia în acest sens că *„ofițerii și subofițerii de jandarmi erau prin profesionalism, moralitate și prestanță cel puțin egali cu magistrații și ceilalți intelectuali ai urbei și comunelor în care își desfășurau activitatea”*.

Subiectul articolului	Numele autorului	Nr. Revistei	Sumă
Mijloace de probațiune și critica temeiniciei lor după poliția științifică	Mr. Băleanu Al.	1,2,3/1931	4000
Despre razii	Cpt. Moqa O.	2,3	3000
Necesitatea pentru jandarmi de a cunoaște teritoriul și populația unității sale, din punct de vedere preventiv și judiciar	Mr. Ionescu Rergiu	2,3	3000
Gospodăria	Col. Boqdan I.	7-10	2500
Rezolvarea unei teme de crimă din punct de vedere științific	Mr. Ionescu S.	6-12	2500
Beția și urmările ei	Jand. Popa	Cristea 1	2000
Întrebuințarea armei	Cpt. Herlea I.	1,2,3	1500
Arta de a conduce un post de jandarmi	Plt. Tocaci V.	7,8	1500
Patrularea bâlciurilor	Cpt. Iovan R.	7,8	1500
Din serviciul practic	Plt. Ursu V.	2,3	1000
Unde se poate ajunge prin muncă cinstită	Jand. Bâzdoacă I.	7,8	1000
Comentarii asupra legii Jandarmeriei -1929	Cpt. Boulescu Mircea	2,3	1000
Noi, prin noi înșine	Plt. Pătrașcu P.	2,3	1000

Două decorații decernate unor jandarmi (1917-1918)

Prezentăm, apelând la faleristică, la heraldică și la sigilografie, două decorații ce au fost conferite unor jandarmi care s-au distins pentru merite deosebite în Primul Război Mondial, în perioada 1917-1918.

Laurențiu-Ștefan SZEMKOVICS

Distințiile de față provin din fonduri și colecții aflate la Muzeul Național al Pompierilor și la Muzeul Național de Istorie a României. Am specificat instituțiile la care se găsesc și unde am cercetat distincțiile de față, am descris piesele, am specificat data instituirii lor, descrierea și reproducerea stemei României din 1872, actele normative prin care li s-au conferit și reproducerile decorațiilor (avers și revers).

I. MEDALIILE „BĂRBĂȚIE ȘI CREDINȚĂ”

Instituite în 1903, erau de metal și de trei clase: clasa I de aur, clasa II-a de argint și a III-a de bronz.

În cazul de față, jandarmului i-a fost conferită distincția din clasa a II-a.

Medalia avea forma ovală (35 x 27 mm), purtând pe avers, gravată în excizie, efigia regelui, înconjurată de cuvintele: CAROL I REGE AL ROMÂNIEI, iar pe revers, de asemenea, gravată în excizie, pe trei rânduri, deviza BĂRBĂȚIE / ȘI / CREDINȚĂ și o ramură de lauri legată în partea de jos cu o panglică.

Deasupra medaliei, două spade, încrucișate în săritoare, de care, printr-un inel format din două ramuri de lauri, este prinsă panglica de mătase ripsată, lată de 30 mm și compusă la mijloc dintr-o dungă de culoare galben deschis, lată de 18 mm, având pe fiecare margine câte o dungă albastră și roșie, late, fiecare de 3 mm.

În urma raportului ministrului de interne, medalia, însoțită de un brevet, era conferită prin decret regal, ofițerilor și agenților de poliție, care în îndeplinirea funcțiunii lor dădeau dovadă de bărbăție și credință.

Medalia putea fi acordată și oricărui funcționar public sau persoană particulară care ar fi contribuit la menținerea sau restabilirea ordinii și siguranței publice, ar fi adus servicii importante poliției, ar fi salvat viața sau avutul unei persoane punându-și viața în pericol, sau ar fi săvârșit un act de bărbăție sau credință.

Deși nu erau menționați expres în Regulamentul medaliei, jandarmii, care asigurau, în mediul rural, funcțiile poliției din localitățile urbane, vor beneficia și ei de această medalie.

La art. IV din Legea pentru înființarea Ordinului militar de război „Mihai Viteazul” (Decret nr. 3.249 din 21 decembrie 1916, publicat în „Monitorul Oficial” nr. 223 din 25 decembrie 1916) se prevedea: <<Pentru faptele meritorii în timpul războiului se vor conferi, atât ofițerilor combatanți, cât și celor asimilați, Ordinele „Steaua României” și „Coroana României” cu spade încrucișate prin ramurile crucii, iar pentru gradele inferioare Medalia „Bărbăție și Credință”, cu spade încrucișate sub ramurile de laur>>.

A primit Medalia „Bărbăție și Credință” cu spade, clasa II-a (Muzeul Național al Pompierilor, inventar nr. 3381): sergentul Politic Gheorghe din Batalionul Jandarmi Pedestri (Înaltul Decret nr. 1.555 din 22 decembrie 1917, publicat în „Monitorul Oastei” nr. 2 din 4 ianuarie 1918, p. 24).

II. MEDALIA

„SERVICIUL CREDINCIOS”

Instituită în 1878, destinată pentru a răsplăti serviciile importante de orice fel aduse Statului, de către civili și militari, are forma rotundă, cu diametrul de 30 mm și avea două clase: a I-a, de metal galben și a II-a, de metal alb. Pe avers, purta stema țării de la 1872 (fără pavilion), iar pe revers, într-o ghirlandă de frunze de laur și stejar, pe două rânduri: SERVICIU / CREDINCIOSU.

Era surmontată de o coroană închisă, terminată cu glob crucifer, de același metal. Panglica era albastră, cu două dungi argintii pe margini.

În 1906, redactându-se un nou regulament al acestei medalii, s-a instituit și o cruce „Serviciul credincios”, care se prezenta ca o cruce de 32 mm având în centru, pe avers, un medalion cu stema țării, iar pe revers, inscripția de mai sus; ca și medalia, crucea avea, deasupra coroana regală, iar panglica era la fel cu a medaliei.

Redăm mai jos stema României de la 1872, promulgată prin Legea pentru modificarea armelor țării (publicată în „Monitorul Oficial al României” nr. 57 din 11/23 martie 1872, p. 337):

Art. I. Armele României se fixează cum urmează:

Art. II. Scutul sau pavăza are forma vechilor scuturi românești, adică a unui pătrat lung rotunjit la ambele unghiuri de jos și terminat la mijlocul bazei printr-un vârf, iar de la mijlocul laturilor înălțimii, scutul se ascute și apoi crește iarăși spre unghiul de sus. Linia de sus a capului (chef) este ușor înălțată în semicerc orizontal de la un unghi spre celălalt. Scutul se împarte în patru secțiuni, prin două linii încrucișate la mijloc.

- În prima secțiune din dreapta sus, pe albastru, figurează aquila romană cu capul spre aripa dreaptă, cu o cruce în gură, cu coroana Domnească, sabia și toiagul, simbolurile principatului Țării Românești, toate de aur. În dreapta aquilei, sus, un soare mișcând (mouvant), asemenea de aur.

- În a II-a secțiune, din stânga de sus, pe roșu, figurează capul de bour cu o stea cu 6 raze între coarne, simbolul principatului Moldovei, toate de aur. În stânga bourului sus, o lună mișcând (mouvant), asemenea de aur.
- În a III-a secțiune din dreapta jos, pe roșu, figurează leul ridicat, coronat, coada furcată (queue fourchée), cu o stea cu 6 raze între picioare și ieșind dintr-o coroană de Ban, toate de aur; simbolul banatului Craiovei.
- În a IV-a secțiune din stânga de jos, pe albastru, figurează 2 delfini, cap la cap și coadele depărtate în sus, care sunt simbolul țărmurilor Mării Negre, toate de aur. Pe scut va fi coroana regală.

Art. III. În mijlocul scutului României figurează scutul Măriei Sale Domnitorul, scartelat, având în secțiunea I-ia din dreapta sus și în cea din jos din stânga alb (argint); iar în cea din stânga de sus și în cea din dreapta de jos negru (sable). Scutul României are suportți doi lei de culori naturale, privind scutul și cu coadele trecând între picioare: simbolul Daciei.

Art. IV. Sub suportți este așezată o eșarfă albastră, căptușită cu roșu, pe care este scris cu aur deviza familiei de Hohenzollern: *Nihil sine Deo*.

Art. V. Pavilionul este de culoare purpurie, căptușită cu hermină (cacom) având deasupra coroana regală.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București, la 8 Martie 1872.

Planșa color a stemei descrisă mai înainte se află la Arhivele Naționale Istorice Centrale (Comisia Consultativă Heraldică, dosar nr. 3).

Medalia „Serviciul Credincios”, clasa a II-a (Muzeul Național de Istorie a României, inventar nr. 150797) a fost conferită: sergenților jandarmi Brânză Gheorghe, Buțu Vasile, Radu Dumitru, Spoială Leon; caporalilor jandarmi Cotleanu M., Moican Adam, Neacșu Constantin, Pencea Ilie, Ștefănică Adam; soldaților jandarmi Epiman Ștefan, Popescu Petre, Ștefan Andrei (Decret nr. 1394 din 7 iunie 1918; Arhivele Naționale Istorice Centrale, Cancelaria Ordinilor, dosar nr. 217/1918).

Scopul acestei prezentări este de a trezi interesul pentru decorațiile cu care au fost recompensați unii jandarmi în perioada 1917-1918 și de a repune faleristica, heraldica și sigilografia la locul cuvenit în ansamblul disciplinelor istorice.

Cum se-ntâmplă în fiecare an, toamna (când se numără bobocii în proverbe) se organizează și se derulează trei sărbători ale cărții: Salonul „Polemos” organizat de Editura Armatei și găzduit de Cercul Militar Național, Salonul de carte juridică, polițistă și civică al MAI organizat de Centrul cultural al Interneleor și Târgul Gaudeamus găzduit de Romexpo. La manifestarea din strada Mihai Vodă, nr.17, unde au participat pe lângă editurile cu caracter militar și câteva case ale cărții civile, au avut loc numeroase manifestări spirituale (mese rotunde, dezbateri, premieri, proiecții, lansări de carte, întâlniri cu elevii și studenții MAI și jubileul - 70 de ani de existență a revistei „Pentru Patrie”) președintele Salonului fiind cunoscutul scriitor jandarm, gl.bg. (rt) prof.univ.dr.ing. Nicolae Rotaru.

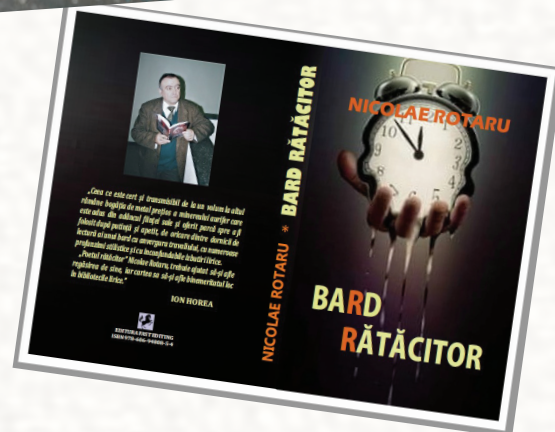
Punctul culminant al lansărilor de carte l-a constituit (prin participarea numeroasă, prin invitații de marcă și vorbitorii de excepție) cel al scoaterii în lume a cărții de versuri „Bard rătăcitor” (cu prefață a regretatului poet Ion Horea) semnat chiar de Nicolae Rotaru (cartea a treia a ciclului „Poeme curative”), tipărită de editura „Fast Editing”. Despre respectivul volum s-a exprimat directoarea editurii, doamna Geni Duță.

Au mai susținut alocuțiuni poetul Victor Gh. Stan președintele Filialei București Copii și Tineret a Uniunii Scriitorilor din România (USR) din care face parte și autorul, abia răsplătit cu Premiul „Opera Omnia” al USR pe anul 2019), Valentin Uban (reprezentantul jurnaliștilor militari din UZPR, instituție care tocmai i-a scos încă o carte de proză „Zbor de fluturi” fondatorului său, jurnalistul profesionist Nicolae Rotaru), scriitorul George Terziu (directorul “Editurii Inspirescu” și ale revistei Cervantes), care a acordat și o plachetă și un medalion „Cavaler al Tristei Figuri” (apropro de Don Quijote al marelui dramaturg spaniol ce a dat numele revistei al cărui număr din ultima lună declară drept personalitate a ediției pe același autor și general jandarm), poeta Doina Bărcă (directoarea revistei „Independența Română - Independență prin cultură” publică, de asemenea, un medalion literar al „bardului... rătăcitor”), poetul Ioan Rațiu (Cenaclul „Ion Rotaru”), scriitorul Geo Călugăru (Cenaclul „Octavian Goga”), eseistul Dorel Vidrașcu (Editura „Detectiv literar”), criticul Victor Atanasiu, epigramista Elis Râpeanu, profesorul Vladimir Alexandrescu și, desigur, gazdele, prin Florentina Cenja (directoarea editurii) și, respectiv Alin Avram (jandarmul care conduce Centrul Cultural al MAI) care a găzduit această ediție a XXIII a Salonului de carte.

Victoria ofensivei din tranșeele literaturii s-a mutat, cum spuneam la Gaudeamus, unde s-a relansat „Bard rătăcitor” și s-a prezentat romanul „Amalgam de haos” scos de Editura RAO, ambele ale aceluiași scriitor jandarm, care, în calitate de președinte de eveniment cărțurăresc, dată fiind numirea chiar în acele zile în post a noului ministru a glosat:

TOAMNA CĂRȚII

col. (r) prof. Zoe Ioniță

De la Carpați până la Istru,
Ne duce-n zboru-i lin nacela,
Că la Interne-avem ministru
Un om de carte, Marcel Vela!

